BİRLİK DERGİSİ

Sayı: 208 • Nisan-Mayıs-Haziran 2015

Yayın Sahibi
TESUD Genel Merkezi Adına İmtiyaz Sahibi, Başyazar ve Genel Yayın Yönetmeni
Erdoğan KARAKUŞ
(Em. Korgeneral)
Tel: (0312) 418 20 54 / 119

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü
İ.Yüksel KUŞ (Em. Albay)
Tel: (0312) 418 21 34 - 418 20 54 / 118

Basın Yayın Başkanı ve Dergi Müdürü
Orhan TURFAN (Em. Tümgeneral)
Tel: (0312) 418 20 54 / 121

Dergi Sorumlusu ve Görsel Tasarım
Fevziye ACIÖZ
Tel: (0312) 418 20 54 / 124
tesudmerkez@gmail.com

Yayın İdare Merkezi
Türkiye Emekli Subaylar Derneği
Selanik Cad. No: 34/6 06650 Kızılay / ANKARA
Web: www.tesud.org.tr
Belgegeçer (Faks): (0312) 418 08 64
E-posta: tesudmerkez@gmail.com

Yayın İdare Merkezi Tel
(0312) 418 20 54

Yayın Türü
Yerel Süreli Yayın

Basımcı
Sonsöz Gazetecilik Matbaacılık
Reklamcılık İnş. San. ve Tic. Ltd.Şti.
İvedik OSB. Matbaacılar Sitesi 35.'nci Cadde
No:56-58 Yenimahalle/ANKARA
Tel:(0312) 394 57 71
Belgegeçer (Faks): (0312) 394 57 74

Basım Tarihi (Gün / Ay/ Yıl) Yeri
• ANKARA

Dergimizde yayınlanan yazılar yazı sahibinin düşüncesini yansıtır, TÜRKİYE EMEKLİ SUBAYLAR DERNEĞİ'ni hiçbir suretle bağlamaz.

3 ayda bir yayınlanır. Gönderilen yazı ve resimler basılsın, basılmasın iade edilmez.

Yazılar için telif hakkı ödenmez.Para ile satılmaz.
Aidatını ödeyen üyelerimize parasız gönderilir.

"Reklam sayfalarının içeriği konusunda bütün sorumluluk reklam verene aittir."

ISSN: 1302-5058

İçindekiler

SEN BEN YOK, BİZ VARIZ

2 **Başyazı**
Em. Hv. Korgeneral Erdoğan KARAKUŞ

5 **Kapılarımızda Kavak Yelleri**
Em. Top. Alb. Sabri TOPDAĞI

6 **Başkanlık Sistemi ve Türkiye**
Em. Tümg. Orhan TURFAN

7 **Devlet Adamlığı İçin Önemli Bir Ölçüt**
Em.Top. Kd. Alb. Sabri TOPDAĞI

8 **Çağdışı Kalmış Bir Ülke Megali İdea**
Em. Tümg. Ali Fikret ATUN

11 **Asker Sanatçılar "Metin UYAN"**

12 **Türkiye'nin Evlatları**
Günseli BAŞEL

14 **Ana Yüreğinden Taşanlar**
Em.Yb. Atilla ÇİLİNGİR

16 **Fatih Sultan Mehmet'in İstanbul'u Fethi**
Em. Alb. İzzettin ÇOPUR

20 **TESUD Genel Merkez Etkinlikleri**

24 **TESUD Şube Etkinlikleri**

27 **H.H.O. 1966'lılar Anıtkabirde**

28 **K.H.O. 1975 Devresi 40. Yıl Etkinliği**

29 **Harbiye 79 Derneği 40. Yıl Etkinliği**

30 **19 Mayıs 1919 Samsun ve İlk Adım**
Em. Kur. Kd. Alb. Ali MARALCAN

34 **Ertelenen 1967 Barış Harekatı**
Em. Kr. Plt. Kd. Alb. Sacit SÖNMEZ

36 **Atatürk'ün Ermeni Konusuna Bakışı**
Başkent Ünv. Öğr. Üyesi İsmet GÖRGÜLÜ

40 **Avusturalyalı Evlatlarımızın Şarkısı**
Dr. Nejat TARAKÇI

41 **Karikatür**
Em. P. Alb. Mehmet Saim Bilge

42 **Yakın Tarihimizin Yaşayan Canlı Tanıkları**
TSK Reh. ve Bkm. Mrk. Bşk.lığı

46 **TBMM'nin Kuruluşunun 95. Yıl Kutlamaları**
Em. Kur. Kd. Alb. Ali MARALCAN

49 **İnsanlar,İnsan Gibi Yaşamalıdırlar**
Em. Tümg. Hamdi KIZGINKAYA

50 **"O" Öldüğünde Siz Büyürsünüz**
Em. Yb. Atilla ÇİLİNGİR

51 **Aramızdan Ayrılanlar**

BİRİMİZ HEPİMİZ, HEPİMİZ BİRİMİZ İÇİN

Erdoğan KARAKUŞ
Em. Hv. Korgeneral
TESUD Genel Başkanı

Değerli "BİRLİK" Okurları;

Bir önceki sayıdan bu sayıya kadar ülkemiz için çok önemli gelişmeler oldu. Önce sömürgecilere karşı mücadelemizin merkezi Yüce Meclisimizin kuruluş yıldönümü olan 23 Nisan Ulusal Egemenlik ve Çocuk Bayramını kutladık. Dünya uluslarının çocuklarına da armağan ettiğimiz Ulusal Egemenlik ve Çocuk Bayramı kutlu olsun.

19 Mayıs, kurtuluş savaşımızın ilk adımı, Mustafa Kemal ve arkadaşlarının Samsun'a çıkışını ve geleceğimizi emanet ettiğimiz gençlerimizin bayramını, ATATÜRK'ü Anma Gençlik ve Spor Bayramını kutladık.

25 Nisan İngiliz, Fransız, Anzak askerlerinin Çanakkale'de kara harekatı başlatmalarının 100'üncü yılıydı. Çanakkale Destanı büyük Türk milletinin, onun yüce askerlerinin vatanı savunmak için yarattığı destandı. Başta Ulu Önder Mustafa Kemal Atatürk olmak üzere bütün şehit ve gazilerimizi, kahraman askerlerimizi minnetle anıyoruz, ruhları şad olsun.

24 Nisan sözde Ermeni soykırımının 100'üncü yılıydı. Batı yine 1000 yıldır değişmeyen Haçlı zihniyetini her zamanki gibi gösterdi. Büyük din adamı kabul edilen Papa dahi, hiç bir tarihi belge ve gerçeğe dayanmayan, vicdanları sızlatacak, insanlar arasında kin ve nefret tohumları ekecek, siyasi bir hamle yaparak, Avrupa Meclisi üyelerinin de bu vicdansızlığa katılmasını isteyerek sözde Ermeni soykırımını tanıdı.

2003 yılında ATASE Başkanlığı'na atandığımda bir kaç arkadaşımla bu sorunu tarihi açıdan çözeceğimize and içtik. Çünkü dünyada bu konuyla ilgili tarihi belgelerin neredeyse tamamı olan 57000 belge ATASE Başkanlığı'ndaydı.Diğer ülkelerdeki belgeleri de tarayarak 2005 yılı Nisan ayında yayınladığımız arşivlerin önemli bir bölümünü de yansıtan kitaplarla görevimizi tamamladık. Anılan kitapların yayınlanmasından sonra, 2005 yılının Temmuz ayında Viyana'da yapılması tasarlanan sözde soykırımla ilgili tarih toplantısına Ermeni'ler katılmayacaklarını açıkladılar. Çünkü tarih kozu ellerinden alınmıştı. Sömürgeci batı ellerinden kozları alınınca kin, nefret ve yalana dayalı siyasi kozunu kullanır. İşte Papa'nın kullandığı, *"böyle koz olmaz olsun"* dedirten koz budur.

Anılan kitaplar hazırlanırken, büyük emeği geçen ve aynı zamanda hepsi akademisyen olan ATASE Başkanlığı Arşiv Müdürü Sayın Ahmet TETİK'e, Türk Tarih Kurumu Başkanı Sayın Yusuf HALAÇOĞLU'na, Türk Tarih Kurumu Ermeni Masası Şefi Sayın Hikmet ÖZDEMİR'e, Başbakanlık Arşiv Müdürü Sayın Yusuf SARINAY ve ATASE'de görevli 30 arkadaşıma şükranlarımı sunuyorum.

100 yıl önce soykırım yalanını hatırlayanlar, 20'inci Yüzyılın sonlarında diplomatlarımızın şehit edilmesine, Azerbaycan Türkleri'nin Hocalı'da, Karabağ'da soykırıma uğratılmasına göz yumdular.

25 Nisan günü şehit diplomatlarımız için Büyükelçi Sayın Tugay ULUÇEVİK'in tertiplediği Ulus Heykel'den, Sıhhiye'deki ATATÜRK Anıtına kadar yapılan yürüyüşe katıldık. Ellerimizde şehit diplomatlarımızın resimleri vardı. Em. Hv. Korgeneral Osman SOLAKOĞLU ile Filo arkadaşımız, sevgili ağabeyimiz Kanada'da Ermeni kurşunlarıyla şehit edilen Hv. Plt. Kur. Alb. Atilla ALTIKAT'ın resmini taşıdık.

Sayın Tugay ULUÇEVİK bizlere katılım nedeniyle teşekkür yazısı gönderdi. Asıl biz böyle etkinliği tertiplediği için kendisine şükranlarımızı sunuyoruz.

27 Mayıs'ta Romanya Harbe Hazır İhtiyat ve Emekli Askerler Derneği ile yapılacak yardımlaşma, iyi ilişkiler anlaşması çalışmaları ve anılan derneğin 90'ıncı yıl kuruluş kutlamalarına Dış İlişkiler Başkanı Em. Kur. Alb. Ömer ÇELİKKESEN'le katılmak üzere Bükreş'e gittik. Romen Derneği'nin başkanı emekli, ancak aynı zamanda görevli Havacı bir Orgeneraldi (Mıhaı ILIESCU).

Romenlerin Karadeniz, Ukrayna, Balkanlar'da istikrarla ilgili olarak; Türkiye ile işbirliği yapma arzusunun çok yüksek olduğu görülmüştür. Bizler de aynı duyguları paylaştık. Birinci Dünya Savaşı'nda 19000 şehit verdiğimiz Galiçya cephesinin bir kısım şehitlerinin bulunduğu şehitliği ve Mustafa Kemal Atatürk'ün Büstünün bulunduğu caddeyi saygıyla ziyaret ettik. 300 yıl yönettiğimiz Romanya'nın Başkenti Bükreş'te en ufak bir iz kalmamış olması çok üzücüydü. Ancak; çok güzel bir mimari eser olan Orduevi'nin mimarının isminin Mimaroğlu olması bizi biraz teskin etti.

15 Haziran'da mücahit bir ailenin oğlunun düğünü için kendi imkanlarımla Kıbrıs'a gittim. Barış Kuvvetleri Komutanı Korg. İsmail Serdar SAVAŞ, Güvenlik Kuvvetleri Komutanı Tümg. İlyas BOZKURT, 28'inci Mknz. Piyade Tümen Komutanı Tümg. Taci KURUL'la görüştüm. Hepsini zıpkın gibi görmekten mutluluk ve gurur duydum. Bu fırsatı değerlendirerek Misafirhane Müdürümüz Em. Alb. Turgut YOLDÜREN'le misafirhane ihtiyaçlarını yerinde gördük. Ayrıca şu an Magosa'da Ordu Pazarı Müdürü olan Eski Yönetim Kurulu Üyemiz Hakan GÜROL'u makamında ziyaret ettim. Her ikisine de görevlerinde başarılar diliyorum.

Mücahit aileyi eşimle ben, Kıbrıs Barış Harekatından önce tanımaktaydık. Onlarla bir çok resimlerimizde bulunmaktaydı. Ancak; Kıbrıs Barış Harekatı esnasında 10.000 Türk Magosa Kalesi' ne sığındığında, Rumlar'da özellikle mücahit ailelerin evlerini yağmalamış, Türklerden anı kalmaması için, buldukları fotografları yakmışlardı. O nedenle; geride kalan bir kaç fotograf bizleri çok duygulandırdı ve anısal olarak çok kıymetliydi. Üzülmeyin bizde olanları ben gönderirim dedim. Mücahit aileler İlper ÇAĞLAR, Türksal- Nevin (ÇAĞLAR) İNCE , Zeki ÇAĞLAR aileleridir. KKTC'ni sonsuza kadar yaşatma azim ve iradesindedirler.

23 Mayıs'ta Atatürkçü Düşünce Derneği (ADD)'nin 26'ncı Kuruluş Yıldönümü kutlamaları vardı. Kırk konuşmacıdan birisi bendim. Konuşmam kısaltılmış haliyle şu şekildedir;

Arkadaşlarımla burada bulunmaktan onur duyduğumu belirtmek istiyorum. Son 13 yıldır ülkemiz insanı, "AB'ye gireceğiz, AB ile uyum sürecindeyiz. Asker anayasasını değiştireceğiz. Komşularla sıfır sorun yaratacağız. Biz Oslo'da PKK'yla görüşmedik. Çözüm sürecindeyiz. PKK silah bırakacak, biz Ortadoğu'nun lider ülkesiyiz. Biz Ortadoğu Projesinin eş başkanıyız", sözleriyle kandırıldı ve güvenliği tehlikeye sürüklendi.

1000'in üzerinde silah arkadaşı zulümhanede yatmış biri olarak, benim burada söylemek istediğim şu; TC'nin birlik ve bütünlüğüne gönül vermiş demokratik, laik, sosyal, hukuk devletine gönül vermiş insanları bir daha anmak, kutlamak istiyorum.

Başta ADD olmak üzere cumhuriyet için, cumhuriyet mitinglerine, çevre, orman, yaşam için geziye, Anayasanın değişmez maddelerini kimsenin değiştiremeyeceği mücadelesini veren Milli Merkeze, sözde soykırımla ilgili Talat Paşa Komitesine,

Denktaş'ın nur içinde yatmasını dileyerek, Kıbrıs'ın satılmaması için savaş verenlere, sahte davalar için Sessiz Çığlığı başlatanlara,

Vardiya Bizde'nin kahramanlarına,

Bu uğurda hayatını kaybedenleri rahmetle anarak zulümhanelerde dimdik duranlara,

Onları biber gazı, soğuk su, plastik mermi yiyerek destekleyen, çadırda bekleyen vatansever ve silah arkadaşlarına,

Dini konularda kandırılan halkımızı uyaran din adamlarına,

TC'nin hukuk devleti olduğunu ve hukuk devleti kalmasını savunan barolara ve avukatlara,

Özellikle kaçak yapılar için direnen mimarlar odasına,

Her türlü felaketi göğüslediği gibi, hukuksuzlukları da göğüsleyen AKUT'a,

ÇARŞI'ya, ÇARŞI gibi düşünen sporcu gençlere,

Gençlerin öncüsü TGB'ne,

Cumhuriyet kadınlarına ,Çağdaş Yaşama,

Bilim adamı, sanatçı, gazeteci, yazar, eğitimci, siyasetçi, işçi, memur, köylü, emekliye,

Türkiye sevdalısı olan herkese şükranlarımı sunuyor, gönülden candan kutluyorum.

ADD Genel Başkanı Sayın Tansel ÇÖLAŞAN mektup göndererek katılım için teşekkürlerini sundu. Bizde kendisine ve ADD'ne başarılar diliyoruz.

Silah arkadaşlarımızın TESUD'a olan güvenlerinin artması bizleri sonsuz mutlu etmekte, bu konuda yazılı, sözlü takdir edilmemiz ise; bizlere büyük gayret vermektedir. Büyük, küçük, bir silah arkadaşımızın takdirlerine mazhar olmamızı onun gönderdiği mektupla daha iyi anlatacağıma inancım tamdır;

Kamuoyunda Balyoz davası olarak bilinen davada İstanbul Anadolu 4'üncü Ağır Ceza Mahkemesi tarafından yapılan yeniden yargılama sonucunda 31.03.2015 tarihinde beraat ettim.

Beraat kararım 08.06.2015 tarihinde onaylandı. Böylelikle hukuk mücadelemizin birinci etabı tamamlandı.

Birçok hukuksuzluk ve vicdansızlıkla karşılaştığım 21 ayı tutuklulukta olmak üzere yaklaşık 4,5 yıl süren bu birinci etapta ailemle birlikte büyük bir zulme maruz kaldık. Maalesef bu zor zamanlarımızda yanımızda dimdik durabilme cesaretini gösterebilen çok az kişi ve kurumun olduğunu gördük.

Bu ender kurumlardan biri de emekli olduğumda mensubu olmaktan gurur duyacağım, hukuksuzlukların cehennem gibi kudurduğu bir dönemde doğruluğun ölmez nigâhbanı olan Türkiye Emekli Subaylar Derneği'ydi. Kurum olarak gerçek anlamda yanımızda duran uğradığımız haksızlığa karşı kamuoyu oluşturan, eğitimi devam eden çocuklarımıza ve ailelerimize maddi manevi destek sağlayan Türkiye Emekli Subaylar Derneği'ne benim ve ailemin minnettarlığı sonsuzdur.

Beraat etmemiz nedeniyle üzerimizden büyük bir yük kalkmış olup, ailemizin maddi ve manevi sorunları hafiflemiştir. Bu nedenle çocuklarıma verilmekte olan eğitim bursunun, ihtiyacı olan başka çocuklara verilmek üzere kesilmesini talep ediyorum.

Göstermiş olduğunuz manevi ve maddi destekler nedeniyle, başta Türkiye Emekli Subaylar Derneği Başkanı Sn. Komutanım (E) Korg. Erdoğan KARAKUŞ'a ve tüm dernek üyesi komutanlarıma sonsuz teşekkürlerimi ve saygılarımı sunuyorum. 15.06.2015

Nail İLBEY

J.Kurmay Yarbay

30 Haziran Ulu Önder ATATÜRK'ün emekli olduğu Emekliler günüydü. 11 milyon emeklinin temsilcisi olarak Atamızın huzurundaydık.

Değerli "BİRLİK" okurları, yazımı Ulu Önder ATATÜRK'ün emeklilerle ilgili sözleriyle bitiriyor, hepinize saygılarımı, sevgilerimi sunuyorum.

"Bir milletin yaşlı vatandaşlarına ve emeklilerine karşı tutumu; o milletin yaşama kudretinin en önemli kıstasıdır. Geçmişte çok güçlüyken, tüm gücüyle çalışmış olanlara karşı minnet hissi duymayan bir milletin, geleceğe güvenle bakmağa hakkı yoktur. Emekliler devletin aynasıdır."

Erdoğan KARAKUŞ
Em. Hv. Korgeneral
TESUD Genel Başkanı

KAPILARIMIZDA KAVAK YELLERİ

*Sabri TOPDAĞI**

Çocukluğunun bir bölümü de olsa Erzurum'da geçen yaşıtlarımın bu düşünceme katılacağına inanıyorum; şehrin kapıları bizim kuşak için çok önemlidir. Teknolojinin bu kadar gelişmediği, kara yollarında pek tünele rastlamadığımız çocukluk dönemlerimizde çok heyecan vericiydi bu kapılardan geçmek.

Kapılar dile gelse de bizim duygularımızı anlatabilse…

Kavak Kapısı

Özellikle de Kavak Kapısının bendeki yeri diğerlerinden daha farklı; köye gidiş gelişlerde bu kapıdan geçerdik. Sabah erkenden kamyonla çıktığımız yolculuğumuzun akşama kadar sürdüğü o dönemlerde; yol boyunca karşılaştığımız, gördüğümüz, geçtiğimiz hiçbir şey o kadar önemli değildi benim için.

Ne zaman o kapılardan birini görsem aynı çocukluğumdaki heyecanı yaşıyorum yine. Bu nedenle olsa gerek, sık sık aklıma geliyor ve merak ediyorum kapılarımızı.

Şehir merkezinden ayrılırken geçtiğimizde hüzünlendiğimiz, kavuşurken sevindiğimiz; yıllarca Erzurumluların yaşadığı sevinçlerin, hüzünlerin tarihle harmanlandığı; zamanında şehrin etrafı surlarla çevrili olduğu için şehre giriş çıkışta zorunlu olarak kullanılan o kapılarımızın şimdiki durumu nasıl?

Kars Kapısı uzun yıllardır askerî alanda bulunması ve askerî cezaevi olarak kullanılması nedeniyle en sağlam ve iyi korunan kapımız.

İstanbul Kapısı geçen yıl restore edilerek şehre yeniden kazandırıldı. Erzurum'a hiç yakışmayan durumdan kurtarılarak; arkadaşlarımızla, ailemizle gidip oturup yemek yiyip, çay kahve içebileceğimiz güzel bir sosyal tesis oldu. Emeği geçenlerin ellerine sağlık.

Harput Kapısı ile ilgili çok önceleri duyduğumuz bir haber (http://www.erzurumgazetesi.com.tr, 21.08.2009 tarihli haber) bizi ümitlendirmişti. Haber özetle şu şekildeydi: "Erzurum İl Özel İdaresi bölgesinde yapılan inşaat çalışmaları sırasında ortaya çıkarılan tarihi Harput Kapısı, Resim Galeri Salonu olarak restore edilecek." Habere göre bu müjdeli bilgiyi, o dönemin İl Genel Sekreteri Selami ALTINOK veriyordu bize.

Kalıntının önünde asılı "Tarihi Harput Kapı" levhası

Aradan altı yıla yakın bir süre geçti ama bu güne kadar orada resim sergisi açıldığını duymadım. Geçen gün kapının son halini görmek için gittiğimde valilik binasının hemen arkasındaki bu kalıntının durumuna şaşırdım ama daha büyük şaşkınlığı, bir sohbet esnasında Prof.Dr. Erol KÜRKÇÜOĞLU hocamızdan, bahsettiğim o kalıntının kapıya ait olmadığını öğrenince yaşadım.

Acı ama gerçek; Harput Kapısının yerinde yeller esiyor.

Sağlam kalanların en sahipsizi ise Kavak Kapısı; diğer kapılar kadar şanslı değil. Şehir merkezinde olmasına rağmen gözden ırak kalmış, her türlü tahribata, özensiz ve hatta hor kullanıma açık durumda.

Bizim çocukluğumuzda yüklü kamyonların rahatlıkla geçtiği kapı, yolun üst üste atılan asfaltlarla yükselmesi nedeniyle artık küçük araçların geçebildiği, onlardan da yüklü olanların her geçişinde tavana sürtünerek taşlarını, tuğlalarını kazıyarak zarar verebildiği bir durumda.

İnsanın inanası gelmiyor ama duvara monte edilmiş çanak anten, Kavak Kapısının bir bölümünün mesken olarak birilerinin işgali altında olduğuna işaret ediyor.

Çok uzaklarda olsa belki farkına varamayız ama Kavak Kapısı şehrin içinde. Her tuğlasında, her taşında atalarımızın büyük emekleri olan o muhteşem eser; gözümüzün önünde eriyerek yok olmakta…

Kısa süre içerisinde önlem alınmazsa, korkarım ki Kavak Kapısının yerinde kavak yelleri esecek.

**** Em. Top. Alb.***
TESUD Erzurum Temsilcisi

BAŞKANLIK SİSTEMİ VE TÜRKİYE

*Orhan TURFAN**

Cumhurbaşkanının doğrudan halk tarafından seçildiği parlamenter sisteme yarı-başkanlık sistemi denilmektedir. Bu tanımdan hareketle,"1876 Anayasasından beri parlamenter sistemle idare edilen ülkemizde, 2007 Anayasa değişikliği ve Cumhurbaşkanının doğrudan halk tarafından seçimi ile, bir rejim değişikliği olmuştur." diyebilir miyiz?

Parlamenter demokrasilerde cumhurbaşkanları tarafsızdır. Devletin başı sıfatıyla bütünleştirici, birleştirici rolleri vardır. Anılan rolü oynayabilmeleri için de parlamentoda nitelikli çoğunlukla seçilirler. Bir başka deyişle, parlamenter demokrasilerde anayasal düzenlemeler, cumhurbaşkanının parlamentoda sadece iktidarın değil, aynı zamanda muhalefetin de bir kısmının oyu ile, yani bir mutabakatla seçilecek şekilde yapılmıştır. Nitekim son değişiklikten önce bizim Anayasamızdaki düzenleme de bu şekilde idi.

Cumhurbaşkanının doğrudan halk tarafından seçilmesi, cumhurbaşkanı adaylarının seçim kampanyası sürecinde bir takım vaatlerde bulunmasını kaçınılmaz hale getirmiştir. Diğer taraftan parlamenter demokrasilerde cumhurbaşkanının siyaseten sorumsuzluğu vardır. Sorumluluğu olmayan bir makamın icrai taaahütler altına girmesi, "yetki ile sorumluluğun aynı ölçüde kullanılması" genel prensibine ters düşmektedir.

Cumhurbaşkanının doğrudan halk tarafından seçilmesi, cumhurbaşkanı adaylarının seçim kampanyası süresince bir siyasi parti desteğini arkalarına almalarını da kaçınılmaz kılmaktadır. Bu durumda seçilecek cumhurbaşkanı ne derece tarafsız ve partiler üstü kalabilecektir?

Kısaca, son Anayasa değişikliği ile demokratik sistemin esaslarından olan "Cumhurbaşkanının tarafsızlığına" teorik olarak gölge düşürülmüş, rejim adeta yarı başkanlığa dönüştürülmüştür. Artık Cumhurbaşkanı simgesel bir figür olmaktan çıkmıştır. Bundan sonra, Cumhurbaşkanı'nın, başkanlık sistemindeki kadar olmasa da, uygulamada klasik parlamenter sistemin dışına çıkarak, Anayasanın da sınırlarını zorlamak suretiyle ülke siyasetinde belirleyici olmayı sağlayacak biçimde yetkilerini genişletmesi olasıdır. Uygulamada bu zorlama yapılmakta mıdır? Bu sorunun cevabını siz değerli okurlara bırakıyorum.

Bir adım daha ilerisine giderek, "Başkanlık Sistemine" bakalım. Bilindiği gibi hükümet sistemlerini yasama ile yürütme arasındaki ilişki belirler. Başkanlık sistemi bu iki erk arasındaki sert güçler ayrılığına dayanır. Başkan doğrudan halk oyuyla seçilir, yürütme erkini tek başına elinde tutar. Parlamenter demokrasilerde olduğu gibi, yürütme iki başlı (Bir tarafta siyasi sorumluluğu olmayan cumhurbaşkanı, diğer tarafta bakanlar kurulu) değildir. Başkanın yürütme erkine tek başına sahip olduğu bu sistemde "bakanlar" değil "sekreterler" vardır. Nitekim, bu sistemle yönetilen ABD'de bakanlar "sekreter" olarak isimlendirilirler. Sekreterler, Başkanın direktifleri dışına çıkamazlar. Parlamenter demokrasilerde olduğu gibi bakanlar kurulunun kolektif çalışması da, müşterek sorumluluğu da yoktur. Başkan, sekreterlerle (bakanlarla) çalışmalarını birebir yürütür. Son söz sadece başkanındır. Zamanın ABD Başkanı LINCOLN'ün yedi bakanı(sekreteri) ile yaptığı bir toplantı sonunda, kendi fikrine karşı tüm sekreterlerin "hayır" demesine karşın, "yedi hayır, bir evet, evetler kazandı" şeklinde tarihi bir sözü vardır.

Başkanın, daha doğru bir ifadeyle yürütme erkini elinde tutan kişinin, parlamenter demokrasilerde olduğu gibi parlamentoya yasa tasarısı sunma yetkisi de yoktur.

Başkanlık sisteminin başarılı örneğini sergileyen ABD'de federal yapı ve sert güçler ayrılığı, yürütmenin yani başkanın yetkilerinin merkez lehine genişletilmesine engeldir. Başkan dört yıllığına seçilirken; Temsilciler Meclisi iki yılda bir seçilmektedir. Keza, Federe Devletlerin her birinin iki vekil ile temsil edildiği Senatonun üçtebirinin yenilendiği seçimler ise iki yılda bir yapılmaktadır. Böylece seçmenin eğilimleri güncel olarak sürekli bir biçimde parlamentoya yansıtılmaktadır. Başkan ve parlamento farklı zamanlardaki siyasi tercihlerle seçilir. Bu husus güçler ayrılığını destekleyici bir düzenlemedir.

ABD'de, Kıta Avrupa'sında olduğu gibi siyasi kutuplaşmalar olmadığı gibi, Kongredeki iki siyasi partinin çok keskin görüş ayrılıkları da yoktur. Ortak yaşam, ortak değerler, mevcut ekonomik sistem konusunda Amerikan Toplumunda önemli bir uzlaşı vardır.

ABD siyasi partilerinde parti disiplini yoktur. Parti

içerisinde lider ağırlığı da yoktur. Başkan adayı parti içerisinde ön seçimle belirlenmektedir.

Sistemin ABD'de iyi işlemesinin en önemli nedeni itibarlı ve güvenilir bir yargıdır. Federal Yüksek Mahkeme (Bizdeki Anayasa Mahkemesi) dokuz üyeden oluşmaktadır. Başkan tarafından seçilen her bir üyeye Senato, tüm ülkeye canlı olarak sunulan TV yayınında ve oldukça detaylı mülakat sonunda onay vermektedir. Bu mülakatta adayın özgeçmişine ait tüm ayrıntılar ortaya konulmakta, yapılan canlı TV yayını ile de bir anlamda tüm ABD halkının onayı alınmaktadır. Anayasa Mahkemesi üyelerinin bizde nasıl seçildikleri, ne kadar itibarlı ve güvenilir oldukları konusuna değinmek istemiyorum.

Bir tarafta yürütme erkine sahip Başkan, diğer tarafta yasama ekine sahip Kongre: Sert güçler ayırımı içerisinde birbirlerinden tamamen bağımsız iki organ birbirlerini **dengelemektedir.** Bu denge sadece yasama ve yürütme arasında yatay olmaktan öte, aynı zamanda federal yapı içerisinde federal ve federe devletler arasında da dikey olarak tesis edilerek pekiştirilmiştir. Diğer tarafta tam bağımsız ve tarafsız yargı **denetimi** mevcuttur. Kısaca, Başkanlık Sisteminin iyi işlediği ABD'de denge-denet (checks and balance) sistemi mükemmele yakın işlemektedir. Sistemin iyi işlemesinin temel nedeni budur.

Güney Amerika ülkeleri de başkanlık sistemi ile yönetilmektedir. Ancak bu ülkelerde, farklı olarak, Başkanın parlamentoya yasa tasarısı sunma, daha da ötesi kanun hükmünde kararname çıkarma (Brezilya, Şili, Arjantin, Venezuella) gibi yetkilerle donatılmış olduğunu görüyoruz. Yani Başkanlık sistemindeki temel esaslardan, sert kuvvetler ayrılığındaki "denge"nin başkan lehine bozulduğunu görüyoruz burada.

ABD'de sistemin iyi işleyişinin en önemli faktörü olarak bağımsız, tarafsız ve yüksek prestij sahibi yargı denetiminden söz etmiştik. Latin Amerika ülkeleri için bunu da söylememiz mümkün değil. Bu noktada, Başkanlık sisteminin bir başka temel taşı "denet"in de önemli ölçüde terk edildiğini görüyoruz.

Yukarıda, ABD için söz ettiğimiz mevcut düzenin devamı konusunda toplumsal uzlaşmanın varlığı ya da toplumsal çatışma alanlarının son derece sınırlı olması, keskin görüş ayrılıkları içerisinde olmayan sınırlı sayıda (sadece iki adet) siyasi parti olması, parti disiplininin olmaması, güçlü ve istikrarlı bir ekonominin mevcut olması, etnik farklılıklara rağmen vatandaşların Amerikan ulusuna ait ortak bir aidiyet duygusu taşımaları gibi olguları da Latin Amerika ülkelerinde göremiyoruz. Böyle olunca da Latin Amerika ülkeleri yakın tarihlerinde, otoriter liderlerden ve yönetimdeki istikrarsızlıklardan kurtulamadılar.

Ülkemize gelince! Anılan sistem acaba bizde de ABD'de olduğu gibi, tüm kurum ve kurallarıyla (sert güçler ayrılığı, etkin denge-denet mekanizması, tam bağımsız - tarafsız yargı denetimi) birlikte mi tesis edilecektir? Sistemin sağlıklı işleyebilmesi için gerekli alt yapı (keskin ayrılıkları olmayan uzlaşı içindeki sosyal yapı, çok farklı görüş ayrılıklarıyla geniş bir yelpaze sergilemeyen ve kırılgan olmayan bir parlamento, güçlü ve istikrarlı bir ekonomi) mevcut mudur?

Başkanlık sistemi sistemi sonrasında, birileri: "Bu sistem ABD'de olduğu gibi federatif yapı ile çok daha iyi işliyor. Biz de federal devlet sistemine geçelim. Başkanlık sistemine daha iyi işlerlik kazandıralım." diye ortaya çıkacak olursa bu işin sonu nereye varır?

Türkiye, kökleri Sened-i İttifak (1808)' a dayanan ve 1876 yılından beri yönetildiği parlamenter sistemdeki iki asırlık tecrübesini, geleneklerini bir kenara bırakarak yeni bir sisteme geçmeli midir? Bu yeni sistemin başarılı olabilmesi gereken kurum ve kurallar yerli yerine konulabilecek midir? Bunun yanısıra bu sistemin işlerliği için gerekli sosyal ve siyasi olgular bizde mevcut mudur? Türkiye bu sistemle bir ABD mi, yoksa bir Güney Amerika ülkesi benzeri mi olacaktır? Tüm bu soruların cevabını siz değerli okurlarıma bırakıyorum.

Faydalanılan Kaynaklar:

Erdoğan TEZİÇ, Anayasa Hukuku (Genel Esaslar)

Kemal GÖZLER, Anayasa Hukuku (Genel Esaslar)

1982 Anayasası

Doç. Dr. Selin ESEN,Türkiye'de Cumhurbaşkanının Halk Tarafından Seçilmesinin Sisteme Olası Yansılamaları

**** Em. Tümgeneral***
TESUD Bas. Yay. Bşk.

ÇAĞDIŞI KALMIŞ BİR ÜLKE MEGALİ İDEA

*Ali Fikret ATUN**

Osmanlı İmparatorluğu, bugün Yunanistan olarak anılan toprakların fethine 1491 de başlamış ve 1503 de Balkan Yarımadası'nın güney ucundaki toprakların fethi tamamlanarak Mora Yarımadası Rumeli Beylerbeyliği'ne bağlanırken; Ege Adaları Kaptan-ı Derya'nın sorumluluğuna verilmişti.

Üç yüz yirmi yedi yıl Osmanlı İmparatorluğu'nun hükümranlığı altında kalan Yunanlılar, Çarlık Rusya'nın yardımları ile 1814'de, Odessa'da kurdukları Filiki Ederiya'nın öncülüğünde Çarlık Rusya, İngiltere ve Fransa'nın desteğinde, 1821'de, Mora'da Osmanlı idaresine karşı silahlı isyana başlamışlardı.

Kadim Yunan'ın ve Bizans'ın varisi olduklarını iddia eden Yunanlılar, Megali İdea'yı [(1)] milli bir ülkü olarak kabul ederek onun, aşağıda öngördüğü hedefleri ele geçirip Büyük Yunanistan'ı kurmak üzere mücadeleye başlamışlardı.

Megali İdea'nın temel hedefleri şunlardı:

1. Bizans İmparatorluğu ile Rum Pontus Devleti'nin yerine, İki kıtada (Avrupa, Asya), beş denize açılan (Akdeniz, Adriyatik Denizi, İonien Denizi, Marmara Denizi, Karadeniz) Büyük Helen İmparatorluğu'nu kurmak ve İstanbul'u, İmparatorluğun merkezi yapmak.

2. Yunanistan Epir'i, Makedonya'nın tamamını ve Güney Bulgaristan'ı bu imparatorluğun parçası saymaktadır.

3. Anadolu'nun batısını ve Ege Denizi'ndeki bütün adaları ele geçirmek; Ege Denizi'ni bir Yunan gölü haline getirmek.

4. Kıbrıs'ı Yunanistan'a ilhak etmek. (ENOSİS)

5. Batı Trakya Türkleri'ni yok etmek.

6. Gizli hedefleri arasında:

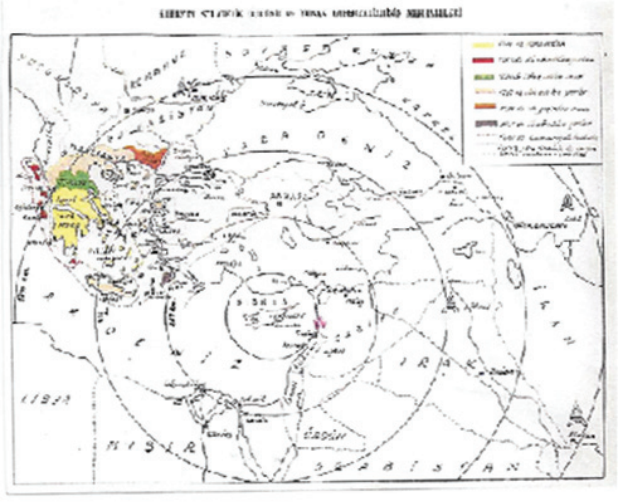
a. Ege Denizi üzerindeki hava sahasının tamamına hakim olmak.

b. Türkiye'yi Avrupa'dan siyasi, ekonomik, askeri yönden tecrit etmek.

Gayeleri, Yunan Krallığı'nı kurmak; Osmanlı İmparatorluğu zararına adım adım genişlemek; Ege denizini yutmak; sonunda İstanbul'u da alarak Bizans İmparatorluğu'nu ilan etmekti. Bu çarpık tarih görüşünü ve sakat siyasal mantığı kafasına yerleştirdikten sonra Yunanlı artık Megali İdea diyecek, başka bir şey demeyecek ve bu yolda yürümeyi kutsal görev bilecekti. Fanatik, gerici ve Ortaçağ kafalı Rum Ortodoks Kilisesi de, başından itibaren Megali İdea'nın bayraktarlığını yapacaktı. (Bilal N. Şimşir; Ege Sorunu, Cilt I; S: XXXVII)

1821 de başlayan Yunan ayaklanması 1829 kadar devam etmiş ve bu yüzden 1828 de Çarlık Rusya ile harbe giren Osmanlı Devleti yenik düşmüş; 14 Eylül 1829 da imzalanan Edirne Barış Antlaşması ile Yunan Devleti'nin kurulmasını kabul etmiştir.

Bu antlaşmanın hemen ardından 1830'da imzalanan Londra Protokolü hükümleri çerçevesinde Mora ve Atik yarımadaları ile Eğriboz ve Siklat Adaları üzerinde, kurucuları ve koruyucuları Çarlık Rusya, İngiltere, Fransa'nın uydusu olarak, küçük ve güçsüz bir Yunanistan kurulmuştur.

Harita, " Dr. Şükrü Torun;1956; Türkiye, İngiltere ve Yunanistan Arasında Kıbrıs'ın Politik Durumu" adlı kitabından alınmıştır.

Yunanlılar'ın mitolojiden kaynaklanan inançları, hayaller âleminde dolaşma alışkanlıkları vardır. Aşırı ölçüde şövenist bir ruha sahip olmaları onları zaman içerisinde adeta Megali İdea'nın esiri yapmış ve bu nedenle, dönemin Büyük Devletleri'nin Çarlık Rusya, İngiltere, Fransa desteğine güvenerek kendilerini dev aynasında görmeye başlamışlardır.

Tarih sahnesine egemen bir devlet olarak çıktığı günden itibaren elde ettiği siyasi haklarla yetinmeyen Yunanistan, Büyük Helen İmparatorluğu'nu kurmak için mücadelesine hız vermiş; antlaşmalarla elde ettiği hakları geçici bir durum olarak kabul ederek, Helen yayılmacılığını esas alan, tek boyutlu Megali İdea politikasını izlemeye başlamıştır. Osmanlı'nın topraklarını, *"erzak ambarına girmiş aç gözlü fare*

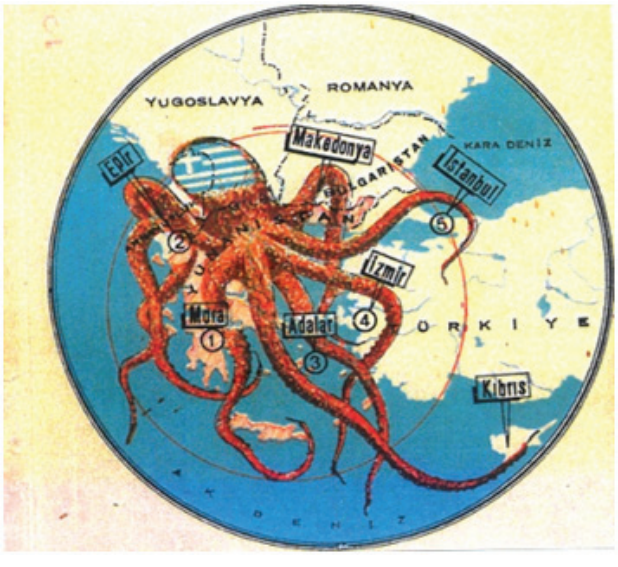
gibi" [2] kemirmeye ve adım, adım Büyük Helen İmparatorluğu'nu gerçekleştirmeye başlamıştır.

Osmanlı İmparatorluğu'nun zayıf düştüğü zamanlarında, Yunanistan ondan toprak alarak sınırlarını sürekli genişletmiş ve topraklarının yüzölçümünü, 117senede (1830-1947), 47516 km. kareden; 132562 km. kareye çıkarmıştır.[3] O günün dünya devletleri, Yunanistan'nın, Osmanlı İmparatorluğu'nun aleyhine olacak şekilde topraklarını genişletmesine göz yummuş, hatta, zamanın büyük devletleri Çarlık Rusya (Daha sonra Sovyet Sosyalist Cumhuriyetler Birliği), İngiltere, Fransa Yunanistan'nın yayılmacılığını desteklemişlerdir. Bugün hâlâ, Batılı büyük devletler (Amerika Birleşik Devletleri, Avrupa Birliği, Rusya, İngiltere, Fransa) Megali İdea peşinde koşan Yunanistan'nın yayılmacı politikasına örtülü olarak destek vermektedirler.

Çok iyi bilinmektedir ki, Yunanistan küçük ve güçsüz bir ülkedir. Ancak tarih boyunca onu himaye eden ve daima ona arka çıkan Batılı büyük devletlerin güdümünde çok tehlikeli ve ciddi bir tehdit olabilmektedir.

Bu bakımdan Türkiye, Doğu Akdeniz'de, Anadolu'da, Çanakkale ve İstanbul Boğazları ile Balkanlar üzerinde yayılmacı, emperyalist emeller besleyen Yunanistan'nın benimsediği Megali İdea ülküsünü, ülkesinin bütünlüğüne ve dünya barışına yönelik ciddi bir tehdit olarak değerlendirmektedir. Osmanlı İmparatorluğu'nun 1866'da Hariciye Nazırı olan Fuat Paşa:

"Yunanistan'ı unutmamalıyız. Gerçi kendi başına kalınca önemsiz bir ülkedir, ama kuvvetli bir düşman elinde fesat aleti haline gelir!" şeklinde vasiyette bulunmuştur. (Em. General Nurettin Türsan, 3'ncü Baskı 1987, Yunan Sorunu, Ankara. s:58)

Yunan Yayılmacılığı

Hatırlanacağı üzere, Ege'de elde ettiği topraklarla yetinmeyen Yunanistan, Batılı büyük devletlerin teşviki ile ve onların desteğinde, Megali İdea'nın hedeflerinden birini gerçekleştirmek üzere, 1919 'da İzmir'e asker çıkarmış ve Batı Anadolu'yu işgale kalkışmıştı. Gazi Mustafa Kemal Atatürk, Yunan ordusunu burada ağır bir hezimete uğratarak yenmiş ve Yunanlılar'ın Megali İdea ülküsünü tarihe gömmüştü.

Bu önemli olaydan ders almayan ve bir türlü Megali İdea girdabından kurtulamayan Yunanistan, Kıbrıs'ta EOSİS'i gerçekleştirmek üzere 1955-1959; 1963-1974 tarihleri arasında adada, önce İngilizler'e ve hemen ardından Kıbrıs Türk halkına karşı silahlı saldırıya geçmiş; Kıbrıs Türk halkının inatçı direnişi karşısında ve Türk Silahlı Kuvvetleri'nin Kıbrıs'a çıkması ile ağır bir yenilgiye uğrayıp amacına ulaşamamıştır.

Yunan tarihinin ünlü kahramanı ve milli şairi Ferros'un, Balkanlar'ın büyük bir bölümünü, İstanbul dâhil Trakya'yı ve Anadolu'nun yarıdan fazlasını, Ege Adaları ile Girit, Rodos, Kıbrıs'ı kapsayan Megali İdea haritasını bastırıp ilk defa dağıttığı 1796 yılından günümüze kadar geçen zaman içinde dünyada köklü değişiklikler ve gelişmeler olmuştur.

Kısaca denilebilir ki, 21'nci Yüzyıl'da baş döndürücü bir hızla meydana gelen değişim ve oluşum, dünyada yeni bir küreselleşme anlayışını da beraberinde getirmiştir.

Yirmi Birinci Yüzyıl dünyası devletlerin bağımsızlığına, egemenliğine, toprak bütünlüğüne saygı göstermeyi; dünyada barış ve istikrarın kurulmasını; insanın temel hak ve özgürlükleri ile demokrasinin kökleşmesini sağlamayı; refah seviyesinin yükseltilmesini öne çıkarmış; milletlerin eski düşmanlıkları bir kenara bırakarak aralarında iyi ilişkiler kurup, birlik, beraberlik ve dayanışma içinde hareket etmelerini zorunlu hale getirmiştir.

Bütün bunların yanı sıra, harp silah ve vasıtalarının, insanlığı felakete sürükleyecek ve dünyanın sonunu getirecek boyutta nicelik ve nitelik kazanması dikkate alındığında, 21'nci Yüzyıl'da eski imparatorlukların kurulması döneminin kapandığı açıkça görülmektedir. Ayrıca, on milyondan az nüfusu olan; çok sınırlı milli kaynaklara sahip bulunan ve yeterli askeri, siyasi, ekonomik gücü olmayan Yunanistan'nın eski Bizans İmparatorluğu toprakları üzerinde Büyük Helen İmparatorluğu'nu kurması hayalden başka bir şey değildir.

Bu nedenle, Yunan siyasetinin temelini teşkil eden

Megali İdea, 19'uncu Yüzyıl'da miadını doldurmuş ve böylece, 21nci Yüzyıl'da baş döndüren bir hızla değişen dünyada geçerliliğini yitirerek çağ dışı kalmıştır.

Hal böyle olmasına rağmen ,Yunanistan hâlâ bugün, Megali İdea'nın peşinde koşmaktadır. Bu yüzden komşuları ile dostane ilişkiler kuramamakta, dış politikada Batılı büyük devletlerin güdümünden kurtulamamaktadır.. Özellikle, Türkiye'yi ezeli ve ebedi düşmanı olarak gören Yunanistan, "*düşmanımın düşmanı benim dostumdur"* diyerek, Türkiye'ye hasım ülkelerle yakın ilişkiler içine girmekte; Türkiye'de faaliyet gösteren PKK, THKP-C, MLSPB ve benzeri yasadışı yeraltı örgütlerine ülkesinde harekât ve lojistik destek üsleri sağlayıp, gerekli her türlü yardımı yapmakta; sinsi ve örtülü bir şekilde T.C. Devleti'ni ortadan kaldırma gayretlerini sürdürmektedir.

Bugün hâlâ Yunanistan, NATO'da müttefiki olduğu Türkiye'yi kendisine bir tehdit olarak algılamakta; Türklere karşı duyduğu tarihi düşmanlığını devam ettirmekte ve Türkiye'den toprak talep etmektedir. Bugüne kadar, Yunanistan'da bir tek devlet adamı çıkıp da, "ben Kıbrıs'ta ENOSİS'i istemiyorum" diyememiştir. Hatta buna şunu da ekleyebiliriz: "İstanbul üzerinde kendi tabirleriyle Kostantinopolis Yunanlılar'ın hiçbir emeli yoktur ve olmayacaktır" sözünü söyleyemez. Bu cesareti gösterecek bir Yunanlı politikacının kolay kolay bulunabileceğini sanmıyorum. Bunları söyleyenler Yunanistan'da ve Kıbrıs Rum toplumu içinde kolaylıkla vatan hainliği ile suçlanabilirler. (4)

Hiç şüphesiz 21'nci Asır, Megali İdea gibi geçmişe dönük büyük hayallere kapılma çağı değildir. Bu çağda bir devletin büyüklüğü topraklarının yüzölçümü ile ölçülmez. Bu çağda büyük devlet olabilmek için devleti yöneten devlet adamlarının ülkenin geleceğine dönük vizyon sahibi olmaları; kısa, orta ve uzun vadede doğru planlar yapabilmeleri ile mümkün olur. Bugün Batılı büyük devletler "savaşan hal" aşamasından, "evrensel hal" aşamasına geçerek toprak emperyalizmine fiilen son vermişler; küreselleşen yeni dünya düzeni içerisinde milletler, paylaştıkları ortak değerler, inançlar, uygulamalar ve kurumlar çatısı altında bir araya gelerek birleşmeye başlamışlardır. Bu gelişmelerin yaşandığı böyle bir çağda Yunanistan'nın izlediği Megali İdea'ya dayalı yayılmacı, emperyalist politika çağdaş dünya görüşüne ve konsepti'ne ters düşmektedir. Bu sebeple Yunanistan'nın çağa ayak uydurabilmesi ve daha güçlü, daha müreffeh bir gelecek kurabilmesi, her şeyden önce, devrini tamamlamış ve modası geçmiş Megali İdea ülküsünü terk etmesi ile mümkün olacaktır. Çünkü toprak ilhakını esas alan Megali İdea, Yunanistan'nın bölgesel ve küresel menfaatlerine büyük ölçüde zarar vermektedir. Hiç şüphesiz 21'nci Yüzyıl'da, Yunanistan'ın ulusal çıkarları Türkiye ile düşman olmayı değil; Onunla siyasi, ekonomik, askeri bağlarını kuvvetlendirmeyi ve dost olmayı zorunlu kılmaktadır.

Sonuç:

1.Yunanistan'nın karşı karşıya bulunduğu bütün sorunların temelinde Megali İdea ve onun öngördüğü EOSİS (Toprak ilhakı) tutkusu yatmaktadır.(5)

2. Batılı büyük devletlerin desteği ile egemen bir devlet olarak tarih sahnesine çıktığı günden beri Yunanistan, Osmanlı Devleti'ne karşı Batı saldırganlığının aleti olmuş ve her zaman Batı Emperyalizmi'ne hizmet etmiştir.

3.Egemen bir devlet olarak tarih sahnesine çıktığı günden beri Türkler'in boğazına sarılan Yunanistan'nın ulusal çıkarları, 21'nci Yüzyıl'da şekillenmekte olan yeni dünya düzeni içinde Türkiye ile dost olmayı zorunlu kılmaktadır.

4.Yunanistan'nın sıkı sıkıya bağlandığı Megali İdea tarihi fonksiyonlarını yerine getirme olanaklarını kaybetmiş; devrini tamamlamış; 21'nci Yüzyıl'ın yeni dünya felsefesi içinde geçerliliğini yitirmiş ve artık Yunanistan'a faydadan çok zarar vermeye başlamıştır.

Dip Notları:

1.Megali İdea: Bütün Helenleri kurtarmak ve Yunanistan ile birleştirme politikası olarak tanımlanır. (Bilal Şimşir;1976; Ege Sorunu, Belgeler, Cilt I; 1912- 1913, Türk Tarih Kurumu Basımevi, Ankara. S:XXX.)

2.Sadi Barak; Fetihten Bu Yana; 7Ağustos1974; Milliyet.

3.Bilal N. Şimşir; Aralık 2003; AB, AKP Ve Kıbrıs; Bilgi Yayınevi, Ankara. S: 20.

4.Bülent Ecevit; Nisan2011;Dış Politika Ve Kıbrıs Dosyası; Türk İş Bankası Kültür Yayınları, Ankara. S:71

5.Turgut Özakman; 15'nci Basım, Mart 2012; Çılgın Türkler Kıbrıs; Bilgi Yayınevi, İstanbul S:446

**** Em. Tümgeneral***
TESUD Yıldız Şb.Üyesi

SANAT KÖŞESİ

ASKER SANATÇILAR

"Metin UYAN"

Kişisel Bilgiler;

Amasya'da 1951 yılında doğdu. 1974 yılında Kara Harp Okulu'ndan Ordu Donatım Teğmen rütbesiyle mezun oldu. 31 yıl boyunca çeşitli kıta ve karargahlarda orduya hizmet etti.

2005 yılında kadrosuzluktan emekliye sevkedildi.

2006 yılından itibaren çeşitli karma resim sergilerine katılarak eserlerini sanat severlerle paylaştı.

Metin UYAN en büyük destekçisi Ayşe UYAN ile evli olup, 2 çocuk sahibidir.

Ders aldığı sanatçılar;

Ressam Cahit MALKOÇ'tan desen dersleri aldı,

Ressam Orhan GÜREL atölyesinde 2005 yılından beri Orhan GÜREL'in öğrencisi olarak suluboya çalışmalarını sürdürmektedir.

Eserlerinden örnekler ve katıldığı sergiler;

2006 yılı Yağmur Sanat Galerisi (Ankara) Karma Resim Sergisi

2007 yılı Yağmur Sanat Galerisi (Ankara)Karma Resim Sergisi

2008 yılı G&G Sanat Galerisi (Ankara) Karma Resim Sergisi

2008 yılı Askeri Müze ve Kültür Sitesi (İstanbul) 9'ncu Yaşayan Asker Ressamlar Resim Sergisi

2009 yılı Bilkent Center Sanat Sokağı (Ankara) Orhan GÜREL Suluboya Sergisi

2009 yılı Bilkent Center Sanat Sokağı (Ankara) Kişisel Sergi

2010 yılı Askeri Müze ve Kültür Sitesi (İstanbul) 10'ncu Yaşayan Asker Ressamlar Resim Sergisi

2012 Askeri Müze ve Kültür Sitesi (İstanbul) 11'inci Yaşayan Asker Ressamlar Resim Sergisi

2013 yılı Galeri M Sanat Galerisi (Ankara) Karma Resim Sergisi

2014 yılı Askeri Müze ve Kültür Sitesi (İstanbul) 12'nci Yaşayan Asker Ressamlar Resim Sergisi

TÜRKİYE'NİN EVLATLARI

*Günseli BAŞEL**

"Toprağınız toprağım , eviniz evim. Burası için, bu diyarın çocukları için bir ana, bir ışık olacağım…Ve hiçbir şeyden korkmayacağım, vallahi ve billahi!.. "(*)

Nuriye AK
(5.4.1968-11.6.1993)

Bizim baba evinin olduğu sokak, hep derim ya, Şengül Bayır Sokak. Hani, General Dursun Bak Caddesi'nden çıkıp da hiçbir yere sapmadan, dümdüz karşıya, denize doğru giden. Onun Fenere doğru paralelinde, daracık, kendi halinde, tipik kasaba görüntüsü veren bir sokak daha var, bir yandan, iki adım ötedeki denizin kokusu genzinize dolarken, bir yandan da; **"Ah ne hoş, ne sakin, buralara mı taşınsam acaba!.."** dedirten şirinlikteki **"Nuriye Ak Sokak!..".** Haliyle merak edip araştırıyorum ve iç burkan ama bir o kadar da onurlu bir yaşam öyküsüne ulaşıyorum. Terör şehidi Nuriye Ak ,1993 yılında henüz birkaç aylık öğretmenken görev yaptığı Diyarbakır'ın Uçuktepe köyünde, arkadaşı Elif Öğretmenle birlikte kaldığı lojmanı basan teröristler tarafından otomatik silahlarla gencecik bedenleri delik deşik edilen 2 öğretmen kız çocuğundan biri. O'nun adını vermişler buraya.

Gelibolu'nun Bolayır beldesinden, (o zaman öyleydi) Selanik göçmeni Nigar Hanım ve Sami Bey'in kızı, 1968 doğumlu, akça pakça bir kız. Çalışkan, akıllı. Aile diyor ki; **"Biz okuturuz kızımızı, çiftçiyiz ama yetmedi, ırgatlık yaparız yettiririz!.".** Sonra baba katıyor önüne kızını, İzmir'e, istikamet İzmir Kız Lisesi, yatılı, orayı kazanmış.. Sanki çevrede lise yok.. Ee eğitim sistemi!.. Gık demiyorlar, yeter ki, Nuriye okusun.. Çalışkan kızları, bütün öğretmenlerinin çok sevdiği.. Sonra Balıkesir'de yükseğini kazanıyor, biyoloji öğretmenliğini.. Anne, baba yine aynı diklikte kızlarının arkasında, yeter ki okusun Nuriye. Okul bitiyor ama ya atama? Sonra devlet diyor ki; **"Size o diplomayı verdim vermesine de.. Boş duracağınıza gelin ilkokul öğretmeni olun!..".** Onlar da **" Eh, ne yapalım olsun bari!.."** diyorlar. Bu kez Nuriye, üniversite bitirmiş, kendine güvenen genç hanım halleriyle annesini takıyor koluna, büyük bir sevinç ve heyecanla, atandığı köye doğru yola çıkıyor.. O ayçiçeği tarlasında çapa yaparken hep kızı için dualar eden anneciği, başındaki yemeniyi çıkartıp, bir ipek eşarpla kızıl sarı saçlarını bağlıyor.. Artık o eğitimin diplomalı gönüllüsü "Memur Nuriye Hanım'ın annesidir" çünkü.. Birkaç ay birlikte kalıyorlar, Nuriye akıllı, olgun, ayakları yere basan bir öğretmen, okulun müdürü de olmuş, anne bakıyor köyün halkı da çok iyi, evlatlarınız bize emanettir yaklaşımında, ben gideyim artık diyor, geride kalanları düşünerek.

İlk işi ay yıldızlı bayrağı göndere çekmek oluyor Nuriye'nin.. Çünkü o Cumhuriyetin, Milli Eğitimin temsilcisi. Karanlık güçler; **" İndir o bayrağı!.."** diyorlar, **"Hayır!.."** diyor Nuriye. Bıkmadan usanmadan hayır,hayır!.. diyor.. **"Öldürürüz!."** diyorlar, **"Korkmuyorum sizden!.."** diyor. **"Buraya çekilen bayrak bu devletin şerefidir, onurudur, benim geldiğim coğrafyada toprağın altında bu bayrak için kanını akıtmış binlerce vatan evladının cansız bedeni kalmış, bir fazla oluversin ne çıkar!."** diye haykırıyor. Oysa o zamanlar, değil bir fazla, hele hele binlerce fazla olma olasılığının akıllara bile gelmediği zamanlardır. Ve acı haber anne - babaya ayçiçeği tarlasında çapa yaparken ulaşıyor. İnsan, evladının ölüm haberine ne der ki!.. Evladınız şehit!… **"I ıh , olmaz"** diyorlar önce, **"bizim kı-**

zımız üğretmen.. Daha çucuk beya!..” Bu, **“Bizim kızımız üğretmen, daha çucuk beyalar!..”** üç gün sonrasına , bütün Gelibolu ve Bolayır’lıların büyük bir üzüntüyle katıldığı şehit cenazesi törenine kadar sürüyor. Taa ki bayrağa sarılı sandukada ne olduğunu gözleriyle gördükleri ana kadar..

***

Eşimle, Bolayır’a bir gidelim bakalım dedik. Artık köy statüsünde, ama yine temiz ve bakımlı.. Bir belediye geleneğinden geldiği belli, düzgün kaldırımlar, caddeler.. Ama yine de içimizi burkan bir şey var.. Tıpkı “İl” iken “İlçe” olan Şebinkarahisar’daki gibi.. Başını eğme Bolayır ya diyorum, yüzlerce yıllık şanlı tarihine bak sen, bu da geçer, şimdi Türkiye’nin en büyük köylerinden birisin, bir tarafında Marmara, diğer tarafta Saroz.. Tıpkı geminin direğine tırmanıp “kara göründüü!.” diye haber veren ileri gözcü gibisin.. Poyrazla lodosun ne zaman ne yapacağını ve ne yapmayacağını en iyi sen bilirsin..

***

Nuriye’nin ailesinin evi tipik bir köy evi. Önündeki bahçede oturuyoruz. Elimde bir yığın fotoğraf. Nuriye’nin ta ilkokuldan beri çekilmiş resimleri, kardeşi Ramazan Bey anlatıyor; “Devlet bize sahip çıktı, işe yerleştirdi…” Bir yandan onları dinliyoruz, bir yandan bize ikram edilen çayı içiyoruz. Resimler tipik parasız yatılı tarzında, pijamalarla yatakhane resimleri.. el örgüsü kazaklarla dershane, pazen

Yüzlerde donmuş kalmış gülümsemeler. Ah gençlik, hep kıkır kıkır gülünecek bir şey bulunur mutlaka, resimlerde o kadar belli ki.

Grupça da var, tek tek de… Anne, baba ve kardeşleri ile de… Ama ille de dudaklarında hep o çok zor zapt edilen tatlı gülme nöbetlerinin izleri. Dikkatle bakıyorum resimlerdeki Nuriye’ye, bu kahraman kızı çözmeye çalışıyorum; zeki, akıllı, üstelik hep arkasında duran bir ailesiyle çok mutlu bir çocukluk yaşadığını düşünüyorum.Hep gülümsediğine göre!… **“Nurlarda yat sevgili Nuriye!..”** derken, iki damla gözyaşımın elimdeki resme damlamasına engel olamıyorum. Başımı kaldırıyorum, oraların şartlarını çok iyi bilen eşimin gözleri de buğu buğu, ha damladı ha damlayacak..

İkinci çaylarımızı içerken Ramazan Beyle eşi anlatmaya devam ediyor, saygılı, ölçülü bir halde. Nuriyeciğinden sonra baba şoka girmiş, bellek ve bilinç kaybı yaşamış, hep gelinine; “ Nuriye sen misin?..” demiş.. Zaten çok da yaşamamış... Ramazan Bey’in kızı da Nuriye!.. Halasının adını vermişler. Bir de oğulları Emre var. Nuriye’nin annesi mi? Anne ne yapar ki!. Geride kalanlara sahip çıkar, çatının örtüsü olur!.. Devletin verdiği şehit aylığına hiç dokunmamış, başında yemenisi, yine ayçiçeği tarlasında çapa yapmış, yaşamını sürdürmüş. Üstelik bankada biriken paraya katkıda da bulunmuş; “Diğer çocuklarım için!..” diyerek. Bu arada devlet, gencecik öğretmenlerini koruyamamış ama bir hoşluk yapmış Nuriye’nin anısına, Bolayır’daki bir ilk ve ortaokula onun adını vermiş…

Ama Nuriye’nin ay-yıldızlı bayrağı için kanıyla ödediği bedelle ne boy ölçüşebilir ki.Ya diğerlerinin?. Babanın yarı meczup halde, kimseyi tanımadan yaşamının son bulması? Ya annenin, evlatları için bir ay çiçeği tarlasında, başlayıp, orada süren; “Şu gündöndüler kadar olamadım, o bile ot iken karnındaki tohumları güneşin yakıcılığından nasıl da arkasını dönüp, sakınıyor!..” diye tühlenerek hep göz yaşlı, ille de çok ama çok özleyerek çektiği buruk acı? Peki kardeşleri?.. Her sofrada bir eksik tabak, boğaza dizilen lokmalar, sevinçlerini, mutluluklarını bile vakitli vakitsiz vaveylayı basan annenin karşısında buruk bir şekilde yaşamak, bütün bunlar da birer bedel değil mi?…

“Acılar, anıların bir kutu içinde duran fotoğraf karelerinde kaldığı sürece azalmıyor ama külleniyor galiba!..” diyorum. Ak ailesinden de geriye kalanlara, mutluluk ve uzun ömür diliyorum!...

*(*) **Halide Edip,** yukarıdaki yemini, **“Vurun Kahpeye”** romanının kahramanı **“Aliye Öğretmene”** ettirmişti. O da, Anadolu’nun işgal edildiği, Kurtuluş Savaşı’nın bütün hızıyla sürdüğü yıllarda **yobazlık ve bağnazlık terörünün kurbanı** olacaktı ..*

Em. P. Alb. Mustafa BAŞEL’in Eşi
Gelibolu Rüzgarı Dergisi Koordinatörü

ANA YÜREĞİNDEN TAŞANLAR...
(Şehitlikte Yaşanmış bir 'Anneler Günü' anısı...)

*Atilla ÇİLİNGİR**

Gencecik evladını Mehmet'ini, Mücahit'ini bu topraklara emanet etmiş ve "Vatanım Sağ Olsun" diyen Annedir O…

Şehit olan evlatlarının kan ve can bedellerini "Vatan Toprakları" için feda etmiş analar gibi hiçbir farkı yoktur diğerlerinden..

Onur ve Gurur timsali bir anadan bahsetmek isterim bu yazımda…1985 Kıbrıs'ının anneler gününden kalma bir anımdır bu satırlar. Bugüne dek hiç yazılmadı, bilinmedi! Yine bilinmeyecek kim olduğu! Sözüm var çünkü o onurlu ve gururlu anaya…

Bir Kıbrıs Gazisi olarak; "Anneler Gününün" kutlandığı bu çok özel, çok da güzel günde bu anımı tüm ana'lar ama özellikle de "Kıbrıs Türk Anaları" ile paylaşmak istedim…

2'nci kez görev yaptığım ve canımdan çok sevdiğim vatanım K.K.T.C'de Lefkoşa- Girne arasındaki gidiş ve dönüşlerimde her seferinde mutlaka Boğaz Şehitliğine uğrardım…

Bu vatan için hayatlarını seve, seve feda eden o aziz şehitlerimizin ruhları için dualar okur ve saatlerce onlarla dertleşirdim…(Şimdilerde ise Ada'ya her gelişimde uğradığım bu aziz kahramanların mezarlarındaki yalnızlık ve unutulmuşluk kahreder beni..!) İşte o günde yıllar öncesinin hüznü ve anıları ile dopdolu şahadet mertebesine ulaşan kahramanları ziyaret etmek, onlara yalnız olmadıklarını, göndere çektikleri Ay Yıldızlı Bayraklarımızın büyük bir gurur ve onurla dalgalandığını tekrarlamak için uğramıştım;

"Boğaz Şehitliğine…"

Güneş yeni batmıştı! Akşamın o hüzünlü karanlığı henüz şehitliğimizi kucaklamış değildi. Her bir mezar sanki yaşanmış bir efsaneyi anlatır gibi pırıl, pırıl ışıldıyordu…

Gün batımı ile birlikte bir an doğanın tüm sesleri de ara vermişti, o hüzün dolu konserine! Şehitlikte inanılmaz bir sessizlik vardı. Yalnızca kuzeyden ılık, ılık esen rüzgârın o kadife dokunuşu idi yüzüme vuran. Bir de inceden, inceye söylenen ve duyan herkesin kalbini paramparça edebilecek bir ağıtın sesi duyulmaya başlamıştı!

Şehitliğin sessizliğini, kimsesizliğini bozan bu sesi duyar duymaz; kalbim hızla çarpmaya başlamıştı! Süratle etrafı kolaçan ettim! Şehitliğin en üst sırasında, en köşesinde bir karartı çarptı gözüme!

Ses oradan geliyordu! Büyük bir merakla, kalbim yerinden fırlayacak kadar büyük bir heyecanla sesin geldiği yere doğru yürüdüm. Gördüğüm manzara karşısında donup kalmıştım! Tüylerim diken, diken olmuş, ne söyleyeceğimi şaşırmıştım!

Karşımda duran, o bembeyaz saçlarına örttüğü al yazması ile bütünleşmiş, gözlerini diktiği 'Şehidinin' toprağına bakarak ağlayan bir ANNE idi!

O da beni fark etmişti. Yavaşça yanına çöktüm. Kararan hava, Şehitliğin O uhrevi aydınlığına karışmış, insanın iliklerine kadar işleyen bir acılar yumağı yaratmıştı. Böylesi bir olay ilk kez başıma geliyordu…

Ve o nur yüzlü ana, acılı bir ses tonu ile başladı konuşmaya:

"Şehidim" benim tek yaşam kaynağımdı. Babasını kaybettikten sonra ana oğul bir başımıza kaldık. Yılmadım, yetiştirdim, okuttum aslanımı…

Hayırlı bir evlattı Mehmet'im. Ama 1974 yılının 20 Temmuzu onu benden aldı! Ne de yakışmıştı o komando elbiseleri…

11 yıldır onun hasreti ile yaşadım! Bizler fakir insanlarız. Yemedim içmedim onu son bir kez de olsa, bu kara toprağında görebilmek için "ŞEHİDİMİN MAAŞINI BİRİKTİRDİM VE GELDİM…", "İşte aslanımın Mehmet'imin yanındayım…

3 gecedir birlikteyiz… O üşümesin diye hep dua ederdim Anavatanından! Ama şimdi sarıp sarmalarım kollarımla... Onu örterim kendi bedenimle, hasretimi dindirmek için öperim o şerefli alnından. O benim aslanım, o benim oğlum, o benim ŞEHİDİM…"

Bu acılı annenin bir solukta anlattıklarının şokunu yaşarken, Şehitlikte geçen o dakikaların gerçek olup olmadığını anlamak adına, o gururlu Şehit Anasının ellerinden öptüm…

Evet, yaşadığım bu olay gerçekti. Ona bir şeyler söylemek istedim ama bir anlam ifade etmeyecekti ki! Ne bir teselli verecekti söyleyeceklerim, ne bir anlam ifade edecekti! En doğru şey; onu Şehidi ile baş, başa bırakmaktı.

Gecenin zifiri karanlığında şehitliğimizi terk ederken, her biri hala bir güneş gibi parlamaya devam eden Aziz Şehitlerimize onurlu ve acılı bir ana yüreği refakat ediyordu; hem de o inceden inceye söylediği ağıtın dizeleri ile..

Ve 1985 yılının o mayıs ayında bu acı ve hüzün dolu tablo tam 7 gece boyunca aynen tekrarlandı! Merakımı yenemeyip gittiğim ertesi gün, daha sonraki gün, sonraki günler… O yüreği yanık anayı, yedi gün boyunca hep aynı şeyleri yaşarken izledim…

O kahraman şehidin anası, benim de anam olmuş; bu günler boyunca hayatını, oğlunu anlatmıştı bana…

Ne büyük tesadüftü ki, son günü Mayıs ayının ikinci pazarına rastlayan günün 24 saatini geçirdiğini tahmin ettiğim Boğaz Şehitliğinde; 'O'nu bir daha hiç görmedim…

Evladının mezarının başına gittiğim o son gecede, mezarının üzerine örtülmüş bir yün yorgan, üzerine serpilmiş dağ çiçekleri ile kesilmiş bir tutam beyaz saç buldum!

Saçlar bir kâğıda sarılmıştı! Ama kâğıdın içerisinde sert bir şey daha vardı! El fenerim ile aydınlattığım bu şeyin ne olduğuna baktım; bir çocuk emziği idi!

Ve o mübarek annenin o sarıp sarmaladığı kâğıdın içerisine koyduğu; zar, zor yazıldığı belli olan bir de pusula buldum!

Yazılanları bir solukta okudum; "Bak oğul bilirim ki, sen buraya yine geleceksin, bu emanetlerim sana teslimdir. Bu beyazlamış saçlar oğlumun yavuklusuna, gelinim Dilber kıza, bu emzik ise o şehit olduktan sonra dünyaya gelen, hiç yüzünü görmediği oğlu Mehmet'e aittir. Bu emanetleri Şehidime ulaştırasın diye bıraktım…"

Büyük bir acı ile ağladığım o geceyi hiç unutamam. Her anneler günü yaşanırken evlatlarını kaybeden Şehit Analarını düşünürüm; yıllar önce yaşadığım, sizlerle paylaştığım bu çok özel anım gelir aklıma.

O eli öpülesi yüce annenin bıraktığı emanetleri, onun Boğaz Şehitliğinde yaşadığı acıyı, bıraktığı emanetleri Şehidine ulaştırmak için mezarı tırnaklarımla kazıyışımı, Şehitliği her ziyaret edişimde; O Şehit Anasının nur yüzlü hayalini hatırlarım.

Ateş daima düştüğü yeri yakmıştır! Kıbrıs'ta, ülkemizin pek çok yerinde kaybedilen canlar; öncelikle o canları bedenlerinde, gönüllerinde taşıyanları yakmıştır…

Gerisi hep yalandır! Ne siyasiler! Ne bu ada üzerinde, ülkemizde gözü olan dış güçler! Ne Komutanlar! Ne de Bizler…

Hiçbirimiz, hiç kimse bir ana yüreğinin kaybettiği yavrusu için çektiği acıyı bilemez. O ızdırabı tahmin dahi edemez.

Hele, hele Şehitlikte tanıdığım o acılı annenin evladım diye sarıp sarmaladığı Şehidin mezar taşında "Kayıp" diye yazıyor ise! Bu acıya hiçbir yürek dayanamaz…

Ama ben inanıyorum ki, annelerin yüreği; mezar taşı dahi olmayan evlatlarının varlığını, emanet etmiş oldukları vatan topraklarında dalgalanan Ay Yıldızlı Bayraklarımızı görerek teselli bulmaktadırlar.

Çünkü ana yüreği yanılmaz. Tıpkı o gece yanılmadığı gibi. O nur yüzlü annenin Şehidi kayıplar arasında idi ama ana yüreği, Mehmet'inin orada yattığından emindi…

Ve son söz:

Hiçbir ana yüreği evlat acısı ile kavrulmasın. Anneler Günü kutlu olsun. Ama sadece bu gün için değil, her geçen günümüz analarımızın hayır dualarını almanın mutluluğu ile dolu olsun.

Unutmayalım ki! Bizim için ağlarsa sadece ana yüreği ağlar. Tıpkı Şehitlikte ki, o nur yüzlü ana gibi…(Rahmetle andığım Canım Anneciğim; tam dört koca yıl oldu ardında kalan, koca dört yıl… Ruhun şad, mekânın cennet, senin de anneler günün kutlu olsun.)

***Em. Yb.**
Kıbrı Gazisi

FATİH SULTAN MEHMET'İN İSTANBUL'U FETHİ (29 MAYIS 1453)

*İzzettin ÇOPUR**

1- FETİHTEN ÖNCE İSTANBUL'UN (KONSTANTİNOPOLİS) KUŞATILMA TEŞEBBÜSLERİ

Fatih Sultan Mehmet'in İstanbul'u (Konstantinopolis) fetheden önce geçmişte Büyük Hun İmparatoru *Atilla (445-453) tarafından 447 senesinde, Avar ve Persler tarafından, 626 yılında, Arap halkından olan Emeviler ve Abbasiler tarafından 655 tarihinden 782 tarihine kadar 127 sene içerisinde 5 defa… Bulgar Hanı Krum tarafından 813 yılında, Haçlılarca, 1097-1204 senelerinde, Osmanlı Padişahı Yıldırım Beyazıd tarafından 1391-1395-1397 ve 1400 tarihlerinde 4 defa… Sultan II. Murat zamanında ise 1422 ve 1446 senelerinde* İstanbul'a (Konstantinopolis) sefer açılmasına ve İstanbul surlarına hücum edilip hem kara ve hem de denizden kuşatılmasına ayrıca surlarda gedik açılmasına hatta surlara tırmanılmasına rağmen *İstanbul şehri fethedilememiştir. Ancak Osmanlı Sultanı II. Mehmet (Fatih), 29 Mayıs 1453 tarihinde İstanbul'u fethetmek suretiyle Ortaçağı kapatmış ve Yeniçağı açmıştır.*

2. RUMELİHİSARI KALESİNİN (BOĞAZKESEN KALESİ) YAPILMASI

Osmanlı Devleti'nin Rumeli'de Tuna Nehrine kadar Balkanları işgal etmeleri, Avrupa ile Asya (Anadolu) arasında kalan İstanbul'un da alınmasını zaruri kılmıştı.

Sultan II. Mehmet, I.Beyazıt'ın (Yıldırım) 1395 tarihinde yaptırdığı Anadolu Hisarı'nın karşısına da *Boğazkesen Hisarı denilen Rumeli Hisarı'nın yapılması emrini verdi.* Sultan Mehmet'in düşüncesi; Bizans İmparatorluğuna Karadeniz'den gelecek her türlü yardıma engel olmak ve İstanbul Boğazında ki iki sahil arasında karşıdan karşıya geçişi temin etmekti.

Rumeli Hisarı Kalesi, inşasına 21 Mart 1452 tarihinde başlanmış ve 4 ayda Temmuz 1452 ayı sonunda bitirilmiştir. Kale İnşaatı, mimar Muslihuddin'in nezareti altında yapılmıştır. Büyük burçlara yani kale bedenlerine toplar konmuştur. Karşıdaki Anadolu Hisarı kalesinde de top bulunuyordu. Bu suretle topla donatılmış karşılıklı iki kale ile boğaz kontrol altına alınmıştı. *Kale inşaatında bizzat Sultan II. Mehmet'te bulunmuştu.* Rumeli Hisar kalesinin kumandanlığına Firuz Ağa tayin edilip mahiyetine de 400 yeniçeri muhafız askeri silah ve cephanesi ile birlikte verilmişti.

3. KUŞATMAYA KARŞI BİZANS İMPARATORU'NUN YARDIM TALEPLERİ İLE SAVUNMA HAZIRLIKLARI

Bizans İmparatoru, İtalya'nın Roma Başkenti'ne göndermiş olduğu elçiler vasıtasıyla; *Roma'daki Papa V. Nikolas dan da yardım istemişti.*

Papa V. Nikolas; aslen Rum olan Polonya Kardinali İzidor adındaki kişiyi İstanbul'a görevlendirdi. İzidor, 50 kadar maiyeti ile birlikte, bir Ceneviz gemisiyle Sakız adasına ve oradan da birçok Latinleri de alarak 1452 senesi Kasım ayında İstanbul'a geldi. Kiliselerin birleştirilmesine bazı keşişlerin, ruhaniler, papazların ve halkın karşı çıkmasına rağmen İzidor, Ayasofya kilisesinde ayin yaparak zahiren kiliselerin birleşmesi kabul edildi. Bu ayin 12 Aralık 1452 günü yapılmıştı. Ancak kiliselerin birleşmesinin aleyhinde olanların arasında bulunan ve *Bizans İmparator'undan sonra gelen en yüksek dereceli devlet adamı olan Grandük Notaras; "… İstanbul içinde Türk sarığı görmek Latin serpuşunu görmekten daha iyidir."*[1] *diyordu. Mutaassıp Ortodokslar da Türk hâkimiyetini Latin yani Katolik hâkimiyetine tercih ediyorlardı.* Bunların Türkleri tercih etmesinde, Osmanlı Devletinin evvelden beri uygulamakta oldukları vicdan hürriyetine karşı müsamahalı siyasetlerinin de etkisi vardı.

26 Ocak 1453 tarihinde İstanbul'un Osmanlı Devletine karşı savunulması amacıyla Cenevizli Jüstinyani emrinde 2 kadırga ve 700 savaşçı İstanbul'a geldi. *İmparator Kostantin, Jüstinyani'yi başkumandan olarak Vilaharna (Topkapı) Sarayına yakın olan surların muhafazasına tayin etti.* Daha sonra Jüstinyani, Topkapı ile Edirnekapı arasındaki kara surlarının bulunduğu yere kaydırıldı. İstanbul'un müdafaası için Venedik, Ceneviz, İtalya, İspanya ile Girit ve Sakız adalarından gelen toplam 14.973 kişilik kuvvet görevlendirilmişti. Ayrıca Şehzade Orhan'ın mahiyetindeki 600 Türk'ün de ilavesi ile *Bizans İmparatorluğunun İstanbul'u savunma kuvveti toplam olarak en aşağı 15.000 kadardı.* Topkapı bölgesinin savunması; İmparator Kostantin ile Jüstinyani ve Kantakuzen taraflarından yapılacaktı.

Bizans İmparatorluğunun donanma mevcudu da toplam 39 gemi idi. Bu gemiler; 2 Nisan 1453 tarihinde İmparator Kostantin'in emriyle *şimdiki İstanbul Galata köprüsünün yakınında Haliç'in girişinde Yalı köşkü* (Eminönü ile Sirkeci arasında) ile *Galata'da Kurşunlu mahzen* (Yer altı cami, Karaköy İskelesi civarı) *arasına gerilmiş olan zincirin gerisinde*[2] *Haliç'te bulunuyorlardı.* Bu gemilerin 10 adedi ise gerilmiş olan zinciri kırmak için yapılacak taarruzu önlemek amacıyla müdafaa hattı önünde yer almışlardı.[3]

İstanbul Deniz Müzesindeki Haliç Zinciri

4. PADİŞAH SULTAN MEHMET (FATİH) TARAFINDAN İSTANBUL'UN KUŞATILMA İLE İLGİLİ YAPILAN SON HAZIRLIKLAR

1 Şubat 1453 tarihinde *Sultan Mehmet, Edirne'de Macar Urban'ın nezaretinde dökülen ağır topun, İstanbul önüne götürülmesini emretti. Top, 64 günlük bir yürüyüşten sonra İstanbul'dan 5 mil uzakta bir yere getirildi.*

Sultan II. Mehmet; 23 Mart 1453 Cuma günü Ordusu ile birlikte Edirne'den İstanbul'a doğru hareket ederek 5 Nisan 1453 günü İstanbul surları önüne gelmişti. Kuşatmaya katılan Osmanlı Ordusunun mevcudunun 60.000 piyade, 30 ile 40.000 süvari olmak üzere bütün unsurlarının takriben 200.000 olduğu değerlendirilmektedir. [4]

Diğer bir Türk tarih yazarı Feridun Dirimtekin' in ise kitabında; *İstanbul'un kuşatılmasına iştirak eden muharip kuvvetlerin mevcudunun; toplam 82.000 kişi olduğunu belirtmektedir.* [5] *6 Nisan 1453 Cuma günü İstanbul şehrini kuşatıldı.* Ayrıca Haliç'teki Ayvansaray mevkiinden Yaldızlı Kapıya kadar karadan bütün surları muhasara altına alındı. Osmanlı Donanması da bu kuşatmaya iştirak etti.

İstanbul surlarının dövülmesi için 14 adet batarya mevcutlu Osmanlı topları; Vlaherna Kapısı ve Tekfur Sarayı (üç batarya) ile *Edirnekapı* (iki batarya) ve *Topkapı* (dört batarya) ile *Silivri Kapısı* (üç batarya) ve *güneydeki Altın Kapı* (iki top) karşılarına 11 Nisan 1453 günü akşamına kadar yerleştirildi. Sultan Mehmet'in karargâhı ise; Topkapı'nın karşısında, şimdiki Maltepe Hastanesinin bulunduğu yerde idi.

Kara surlarının sol cenahı Ayvansaray'dan Edirnekapı'ya kadar olan kısmı Rumeli beylerbeyi Dayı Karaca Paşa kumandasında idi. Edirnekapı ile Topkapı arasında ise Padişah Sultan Mehmet'in bulunduğu merkez kolunu teşkil ediyordu. Topkapı'dan Yedikule'ye kadar olan sağ cenahı ise *Anadolu beylerbeyi İshak Paşa ile Mahmut Paşa kumandaları altında idi. Türk Ordusu bu suretle, Bizans kara surlarının karşısına boydan boya işgal etmişti.*

Osmanlı kara ordusunun bir kısmı ise Padişah Sultan Mehmet'in akrabası olan *Zağanos Paşa kumandasında olarak* Cenevizlilere ait Galata surlarının dışındaki Beyoğlu tarafında (Kasımpaşa'ya) kadar *bulunmaktaydı. Kuşatmaya iştirak eden Osmanlı donanmasının ise nakliye gemileri ile beraber büyük ve küçük 150 parçadan fazla olduğu anlaşılmaktadır.* Osmanlının bu donanması; Baltaoğlu Süleyman bey kumandasında teşkil edilmiş olup, Haliç tarafındaki surlar hariç, deniz tarafından İstanbul surlarını kuşatmıştı.[6]

5. KARA VE DENİZ KUŞATMASININ BAŞLAMASI İLE TÜRK DONANMASININ HALİÇ'E İNDİRİLMESİ

İstanbul'un fethi için 6 Nisan 1453 günü başlayan muhasara tertibatı, 6 gün sürmüş 12 Nisan 1453 tarihinde tamamlanmıştı. *9 Nisan 1453 günü Bizans-Müttefik donanması, Haliç ağzına çekilen zincirin gerisinde 10 büyük gemi Amiral Antonio'nın komutasında olduğu halde yerini aldı. Sultan Mehmet, Vezir Mahmut Paşa'yı İmparator Konstantin' e göndererek kan dökülmeden şehrin teslimini teklif etti. Ancak Konstantin,* şehri müdafaa edeceğine yemin etmiş olduğunu ve ancak daha önce yapılan anlaşma gereği vergi verebileceğini beyan ederek teslim *teklifini ret etmişti.*

Bunun üzerine 12 Nisan 1453 gününden itibaren Osmanlı Ordusunun büyük topların faaliyete geçirilmesiyle asıl muharebe başlamıştı. Aynı gün Osmanlı Donanması da Donanma Komutanı Baltaoğlu komutasında İstanbul limanı önüne gelmiş ve *Diplokeneion (şimdiki Beşiktaş)) denilen yerde demirlemişti.* [7]

Kara muharebeleri;

Kuşatmayı müteakip Sultan Mehmet tarafından surları dövmek için Tekfur Sarayı (İmparator Sarayı) ve İmparatorun bulunduğu Topkapı (Roma kapısı) karşısına yerleştirilen *Osmanlı ordusunun büyük ve uzun menzilli taş gülleli toplarının ateşe başlaması ile İstanbul'un fetih harekâtı başlamıştı.* Bizans İmparatoru Kostantin, her gün surları dolaşarak şehri savunan askerlerini cesaretlendirip morallerini yüksek tutmaya gayret ediyordu.

Osmanlı Ordusundaki Yeniçeriler ise surların hendeklerine kadar sokulmuşlar ok ve arkebüz tüfeklerinden mermi yağdırıyorlardı. Ayrıca şehre giriş yapılan yerlerindeki surların önüne de 4 kule inşa edilmişti. Bu kulelerden şehirde bulunanlara ok, mızrak

ve saire atılıyordu. Türkler bu sırada mevcut kulelerden daha yüksek tahta kuleler yapmışlar ve üzerine surlara dayamak için merdivenlerle seyyar köprüler yapmışlardı.

18 Nisan 1453 günü akşamına kadar yapılan topçu atışlarından, askerlerin kulelerden surlara merdiven dayayarak çıkmak istemelerine ve yeniçerilerinde taarruza katılmalarına rağmen *bir netice alınamamıştır. 4 saat süren bu mücadelede Türk kuvvetleri geri çekilmiş ve 200 Türk askeri de şehit olmuştur.*

Ayrıca karadan yapılan harekâta destek vermek amacıyla Halicin içerisine girmek isteyen Türk donanması ile Grandük Notthras kumandasındaki Bizans donanması arasında *akşama kadar yapılan çarpışmada Türk donanması başarılı olamamış ve Haliç'in ağzına Bizanslılar tarafından çekilen zincirler kırılamayıp Halice de girilememiştir.*

Deniz muharebeleri;

20 Nisan 1453 günü Papa V. Nikolas; Bizanslılar için İstanbul'a yardım amacıyla 3 Ceneviz gemisiyle bunların her birinde 400 olmak üzere toplam 1200 savaşçı asker göndermişti. Ayrıca yolda Bizanslılara ait olup Mora adasından da içine zahire, harp malzemeleri ve şarap yüklenen bir geminin de İstanbul'a doğru geldiğine dair Osmanlı donanması tarafından haber alınmıştı. Bunun üzerine Sultan Mehmet, bu düşman filosunun karşılanarak imhası için Baltaoğlu Süleyman Bey'e emir verdi. Baltaoğlu Süleyman ise 8 gemi ile bu düşman filosunu karşılamaya gitti. Osmanlı donanması Yedikule'yi geçmişti. Bizans İmparatoru Kostantin bu harekâtı kale surlarından, Padişah Sultan Mehmet ise Zeytinburnu tarafından heyecanla takip ediyordu. Nihayet Bizans ve Osmanlı donanması sabah saat 10'a doğru Yeşilköy'ün batı açıklarında karşılaştılar. Çok çetin ve kanlı geçen deniz muharebesinde başarılı olamayacağını anlayan Osmanlı donanması, sahile doğru çekilmek mecburiyetinde kaldı.

Bu vaziyeti seyreden Sultan Mehmet, denizde başarısız olan Türk donanmasının kendisinin bulunduğu tarafa doğru geldiğini görünce hiddet ve üzüntüsünden dolayı atını denize doğru sürmüş, at ile beraber yüzerek kadırgalara gideceğini zannetmişti. Kaptan paşanın huzuruna getirilmesini emretti. *Donanma Komutanı Amiral (Kaptan Paşa) Baltaoğlu Süleyman getirilerek dört kişi tarafından yere yatırılmış ve Sultan Mehmet tarafından bizzat kendi elleriyle altından mamul bir değnek ile dövülmüştü. Rütbeleri alınmış malları müsadere edilerek Yeniçerilere dağıtılmış ve yerine 1415 senesi Gelibolu deniz muharebesinde, Osmanlı donanmasına komuta etmiş olan Çalı beyin oğlu Hamza Bey, Donanma Komutanlığına getirilmişti.*

Halice Osmanlı donanmasının indirilmesi;

Sultan Mehmet, Beyoğlu sırtlarına koydurduğu top makineleri (şimdiki havan silahı) ile Haliç'teki bazı düşman gemilerini batırmıştı. Bir kısım donanmanın Haliç'e indirilmesine kati zaruret hâsıl olmuştu. *Nihayet Tophane'den itibaren Osmanlı donanmasından 30 kadırga ile birlikte iki, üç ve beş sıra kürekli toplam 72 gemi, 21-22 Nisan 1453 günü bir gece içinde Tophane-Boğazkesen-Tepebaşı-Kasımpaşa kara yolundan Haliç'e deniz'e indirilmiştir. Bu suretle Haliç'teki denetim Osmanlı devletine geçmişti.* Top muharebeleri ile ok ve silah atışları ile lağım faaliyetleri 23 Mayıs 1453 tarihine kadar devam etmiştir.

6. İSTANBUL'UN FETHİ (29 Mayıs 1453)

29 Mayıs 1453 günü sabaha karşı Osmanlı Ordusunun genel taarruzu başladı. Asıl netice alınacak kısım Topkapı ile Edirne kapısı arasındaki surlardan açılmış olan gedik idi. Sultan Mehmet'in bulunduğu merkez grubu buraya hücum etti. Türk Ordusunun birinci umumi hücumu 2 saat, arkasından yapılan ikinci genel hücumu ise 1,5 saat sürdü. Ancak henüz bir sonuç elde edilememişti. *Çok çetin ve kanlı bir çarpışma başlamıştı.*

Bizans İmparatoru Kostantin ise Bizans Ordusunun Başkomutanı Cenovalı Jüstinyani ile birlikte bu cephede bulunuyordu. Surları büyük bir azim ve cesaretle müdafaa eden *Başkomutan Jüstinyani bu sırada kolundan ve bacağında yaralanmış ve fazla miktarda kan kaybetmesinden dolayı da muharebe alanını terk etmek mecburiyetinde kalmıştı.*

Yeniçeri askerleri, ok ile top ve tüfek ateşlerinin koruması altında hendekleri aşarak surlara dayandılar. Yeniçeriler arasında *Ulubatlı Hasan isminde bir yeniçeri askeri, surların üstüne çıkan ilk Türk askeri oldu.* Ulubatlı Hasan'ı takip eden ve surlara çıkmaya çalışan 30 kadar Yeniçeri askeri de surları savunan Bizans askeri tarafından öldürüldü. *Bu sırada Ulubatlı Hasan da yaralanmış, büyük bir taşa takılarak surdan aşağıya düşmüştü. Surların üzerinden atılan ok ve taşlarla şehit edilmişti.*

Bu arada Türk askerlerinin bir kısmı, surlara tırmanıp surların üzerine çıkıp orada tutunabilmeyi başarmışlardı. Bununla birlikte *top atışları ile tahrip edilip gedik açılan surlardan yeniçeri askerleri içeriye girerek birinci surla ikinci sur arasındaki sahayı işgal ettiler.* Buradaki Bizans askerlerini etkisiz hale getir-

diler. *İmparator Kostantin, maiyeti ile birlikte Pemton kapısına (Sulu kule / Fatih) doğru kaçtı.* Kostantin, omzundan yaralanmıştı. İmparatorun kaçtığını ve kendilerine doğru geldiğini gören ikinci surları savunan *Bizans askerleri de paniğe kapılmış ve kaçmaya başlamışlardı.*

Nihayet Türk askerleri, Topkapı ve Silivri kapıdan surları geçerek İstanbul içerisine girmeye başladılar. Bizans bayrakları indirilerek yerine Türk bayrakları çekildi. Haliç tarafındaki donanmaya ait Türk askerleri de Odun kapısından şehre girdiler. Deniz tarafındaki surlar, İstanbul'un kara tarafından işgalinden 1,5 ile 2 saat sonra işgal edilmiştir. *Türk askerleri, 29 Mayıs 1453 günü öğleden sonra saat.14.30'da İstanbul'a hâkim olmuşlardır.* Türk Donanmasının Haliç'e girdiğini gören yabancı devletlerin donanmaları ise fazla zayiat vermemek için Haliç'i ve İstanbul'u terk etmişlerdi.

Sonuç olarak, *54 gün süren ve 18 Nisan 1453 günü ile 6, 12 ve 29 Mayıs 1453 tarihlerinde yapılan 4 büyük hücumdan sonra Doğu Roma İmparatorluğunun 1125 senelik başşehri olan İstanbul (Kostantiniyye) 29 Mayıs 1453 Salı günü Sultan Mehmet emrindeki Türk Ordusu ve Donanması tarafından fethedilmiştir.* [8]

20 yaşında İstanbul'u fethederek tarihte "Fatih" unvanını almış olan Sultan II. Mehmet, İstanbul surlarının işgal edilip Türk askerlerinin şehre girmesinden sonra mahiyetindeki vezir, ulema ve diğer ileri gelen komutan ve devlet adamları ile birlikte *muhteşem bir alay ile Topkapı'sından şehre girmiş ve Ayasofya kilisesine gitmiştir.*

Sultan Mehmet; İstanbul'da tertip ve düzeni aldıktan ve gerekli görevlendirmeleri yaptıktan sonra *18 Haziran 1453 günü İstanbul'dan Edirne'ye hareket etmiş ve büyük bir merasimle şehre girmiştir.*

7. SONUÇ

a. Hıristiyanlık, 325 tarihinde Roma İmparatorluğunun resmi dini kabul edilmiştir. Doğu Ortodoks ve Batı Katolik kiliselerinin birbirinden ayrılması da 1054 tarihinde gerçekleşmiştir. Bu ayrığı da değerlendiren Sultan II. Mehmet'in İstanbul'u fethetmesiyle, 1125 senelik Doğu Roma (Bizans) İmparatorluğu tarihe gömülmüştür.

b. Konstantin' in (İstanbul) Türkler tarafından fethi; XI' inci yüzyıldan itibaren başlayan, Şark zihniyetini temsil eden İslam dünyası ile Garp zihniyetini temsil eden Hıristiyan âleminin çarpışmalarının sonucunda Şark âleminin galip gelmesidir.

c. Sultan II. Mehmet, İstanbul'u fethettikten sonra "Fatih" unvanını almıştır. Türkler, iki kıtada (Asya ve Avrupa) yani Trakya ve Anadolu'da bulunan imparatorluklarını birleştirmiş ve İstanbul ve Çanakkale boğazlarına hâkim olmuşlardır.

ç. Doğu Bizans Ortodoks kiliseleri ile Batı Roma kiliseleri arasındaki mezhep çatışmaları ve birlikte hareket edememeleri, Müslüman Türk egemenliğini, Katolik-Latin boyunduruğuna tercih etmeleri, Bizans kamuoyunun ikiye ayrılması, Sultan II. Mehmet'in İstanbul'u fethetmesinde önemli bir faktör olmuştur.

d. İstanbul'un fethedilmesinde, Osmanlı topçuluğunun o zamanın şartlarında üstün seviyede olması, ateşli silahlarının kullanılması, surların imal edilen güçlü toplarla dövülmesinin de önemli katkıları olmuştur.

e. İstanbul'un fethinden sonra Fatih Sultan Mehmet kentin imarı ve sosyal ve kültürel etkinlikleri için büyük çalışmalara girmiş ve bu meyanda; bir tıp merkezi (darüşşifa), yeni çeriler için iki kışla, bir top dökümhanesi inşa ettirmiştir.

Dip Notlar:

[1]Ord. Prof. İ. Hakkı Uzunçarşılı; s. 467 ile Danişmend; s. 78

[2]Bu zincir, ilk defa olarak 718'de Bizans İmparatoru Leon tarafından Arapların İstanbul'u kuşatması esnasında kullanılmıştı. 1203 de bu zincir, 4. Haclı Seferine iştirak eden Venedik donaması tarafından kırıldı. Haclı donaması Haliç'e girerek Petrion (şimdiki Kasımpaşa karşısı) mıntıkasından Konstantinopolis'e taarruz etti ve ertesi sene aynı yerden yapılan taarruzla şehir zapt edildi. (Feridun Dirimtekin; s. 142)

[3]Ord. Prof. İ. Hakkı Uzunçarşılı; s.467 – 475 ile Roger Growley; s. 142 ile D.Nicolle-J.Haldon-S.Turnbull, s. 241 ve Feridun Dirimtekin; s. 61,64-69

[4]Roger Growley; s. 182 ile D. Nicolle-J.Haldon-S.Turnbull; s. 238,242 ve Feridun Dirimtekin; s. 132-133

[5]Feridun Dirimtekin; s. 71-72

[6]Ord. Prof. İ. Hakkı Uzunçarşılı; s. 472-474 ile D. Nicolle-J. Haldon-S.Turnbull, S. 242-243 ve Feridun Dirimtekin; s. 79, 135-138

[7]Feridun Dirimtekin; s. 146-150

[8]Ord. Prof. İ. Hakkı Uzunçarşılı; s. 485 – 490 ile İsmail Hami Danişmend; Fetih ve Fatih, Timaş Yayınları, İstanbul 2008, s. 13-21 ve D. Nicolle-J.Haldon-S.Turnbull, s. 260

***Em. Alb.**
TESUD Çankaya Şube Üyesi

TESUD GENEL MERKEZ ETKİNLİKLERİ

TESUD Basın Yayın Başkanlığı

TESUD'a Yapılan Ziyaretler:

Vatan Partisi Eşgüdüm Komitesi Başkanı Selçuk ŞAHİNLER, Genel Başkan Yardımcıları ve Ankara Milletvekili Adayları ile 6 Mayıs 2015 Çarşamba günü TESUD Genel Başkanı Em. Hv. Korgeneral Erdoğan KARAKUŞ'u ziyaret etmişlerdir.

Sosyal Güvenlik Haftası nedeniyle; 14 Mayıs 2015 tarihinde, Sosyal Güvenlik Kurumu Başkan Yardımcısı Murat YAZICI, Genel Müdür Ahmet AÇIKGÖZ, Daire Başkanları Cenk ŞEN ve Onur ÖZTÜRK'ten oluşan heyet tarafından TESUD Genel Merkezi ziyaret edilmiştir.

CHP Ankara Milletvekili Adayı Gülsüm BİLGEHAN , CHP Ankara İl Başkan Yardımcısı Tevfik KIZGINKAYA, Em. Hak. Alb. Tülay DELİBAŞ ve Em. Kd. Alb. Kenan BAYDAR 14 Mayıs 2015 tarihinde TESUD Genel Merkezini ziyaret etmişlerdir.

Em. Korgeneral Engin ALAN ve MHP Ankara 1. Bölge Milletvekili Adayı Erkan HABERAL 18 Mayıs 2015 tarihinde TESUD Genel Merkezini ziyaret etmişlerdir.

Kumpas mağduru, Atabeyler davası mağdurlarından, Kartal Yarı Açık Cezaevinde halen çile çeken ve bireysel başvurusu Anayasa Mahkemesinde yaklaşık 2 yıldan beri sonuçlanması beklenen Em. Kr. Plt. Yzb. Murat EREN'in, kendisine her konuda destek olduğu için 26 Mayıs 2015 günü TESUD'a teşekkür ziyaretinde bulunmuştur.

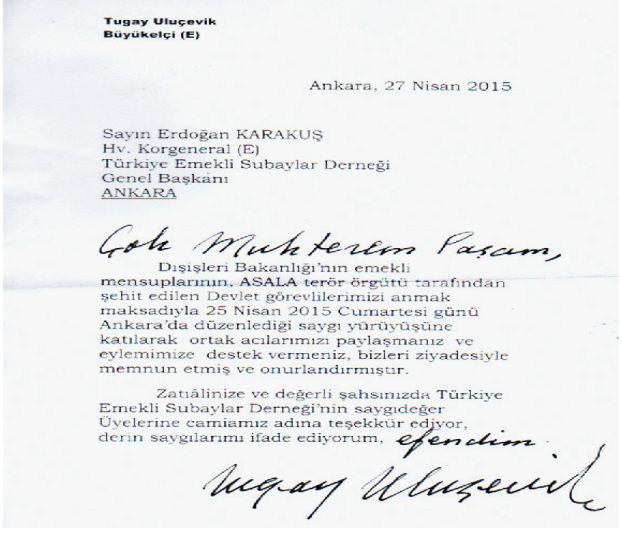

CHP 1.Bölge Milletvekili Adayı Ali Haydar HAKVERDİ 26 Mayıs 2015 tarihinde TESUD Genel Merkezini ziyaret etmiştir.

Em. Büyükelçi Erdinç ULUMLU 26 Mayıs 2015 tarihinde TESUD Genel Merkezini ziyaret etmiştir.

Şehit Diplomatlarımız Anısına Yapılan Saygı Yürüyüşü

Tugay Uluçevik
Büyükelçi (E)

Ankara, 27 Nisan 2015

Sayın Erdoğan KARAKUŞ
Hv. Korgeneral (E)
Türkiye Emekli Subaylar Derneği
Genel Başkanı
ANKARA

Çok Muhterem Paşam,

Dışişleri Bakanlığı'nın emekli mensuplarının, ASALA terör örgütü tarafından şehit edilen Devlet görevlilerimizi anmak maksadıyla 25 Nisan 2015 Cumartesi günü Ankara'da düzenlediği saygı yürüyüşüne katılarak ortak acılarımızı paylaşmanız ve eylemimize destek vermeniz, bizleri ziyadesiyle memnun etmiş ve onurlandırmıştır.

Zatıâlinize ve değerli şahsınızda Türkiye Emekli Subaylar Derneği'nin saygıdeğer Üyelerine camiamız adına teşekkür ediyor, derin saygılarımı ifade ediyorum, efendim.

Tugay Uluçevik

Emekli Büyükelçiler tarafından, 25 Nisan 2015 Cumartesi günü Ermeni Terör Örgütlerinin Şehit Ettiği Diplomatlarımız anısına Ulus Atatürk Anıtı'ndan Kızılay Atatürk Anıtı'na yapılan saygı yürüyüşüne Türkiye Emekli Subaylar Derneği (TESUD) de katılarak destek vermiştir.

Yürüyüşe katılım ve verilen destek için Emekli Büyükelçiler adına Tugay ULUÇEVİK tarafından TESUD Genel Başkanı Em. Hv. Korgeneral Erdoğan KARAKUŞ'a teşekkür mektubu göndermiştir.

TESUD Bolu Şube Binasının Trampa Ön Sözleşmesi İmzalanmıştır.

TESUD Bolu Şube Binasının yapımı ile ilgili Bolu Belediye Başkanlığı ile 15 Mayıs 2015 günü TESUD Genel Merkezinde Trampa Ön Sözleşmesi imzalanmıştır.

Bir Ömür Mutluluklar Dileriz.

22 Mayıs 2015 Cuma günü TESUD Yönetim Kurulu Üyesi Ömer TUTUMLU'nun kızının Merkez Orduevi'ndeki düğün törenine, TESUD Genel Başkanı Em. Hv. Korgenerfal Erdoğan KARAKUŞ nikah şahidi olarak katılarak bu mutlu günlerinde onların yanında olmuştur.

TESUD Genel Başkanı Ankara Etap Altınel Otel'de Panel'e Katılmıştır.

19 Mayıs 2015 Salı Günü saat 14.00'da Ankara Etap Altınel Otel'de " Çanlar Kimin İçin Çalıyor" konulu bir Panel'e TESUD Genel Başkanı Em. Hv. Korgeneral Erdoğan KARAKUŞ ile birlikte, Sayın Ömer Faruk EMİNAĞAOĞLU ve Sayın Adnan ÖZTÜRK konuşmacı olarak katılmıştır.

TESUD Heyetinin Bükreş Ziyareti

27-30 Mayıs 2015 tarihleri arasında Romanya Milli İhtiyat ve Emekli Subaylar Derneği'nin davetlisi olarak Bükreş'e bir ziyaret icra edilmiştir.
Ziyarete TESUD Genel Başkanı Em. Hv. Korg. Erdoğan KARAKUŞ ve TESUD Dış İlişkiler Başkanı Em. Alb. Ömer ÇELİKKESEN eşli olarak katılmışlardır.
Ziyaret esnasında program dahilindeki resmi ziyaretlerin yanı sıra aşağıdaki ziyaretlerde yapılmıştır;
Bükreş Büyükelçisinin ziyaret edilmesi,
Bükreş merkezindeki Atatürk büstünün ziyaret edilmesi,
Bükreş Askeri Ataşeliğinin ziyaret edilmesi,
Bükreş Türk Şehitliğinin ziyaret edilmesi.

Işık Dağına Doğa Yürüyüşü Düzenlenmiştir.

Türkiye Emekli Subaylar Derneği (TESUD) Doğa Sporları Topluluğu (TESUDDOST) tarafından 14 Haziran 2015 Pazar günü Işık Dağına keyifli ve başarılı bir Doğa Yürüyüşü gerçekleştirilmiştir.

TSK Kurumsal İndirim Uygulaması ve Projesi

TESUD ile Genelkurmay Başkanlığı tarafından TSK Kurumsal İndirim uygulaması bütünsel bir bakış açısıyla yürütülmeye başlanmıştır.

*Tüm detaylara **www.tesud.org.tr** internet sitemizden ulaşabilirsiniz.*

• BİLGİSAYAR TABANLI EĞİTİM VE SİMÜLASYON • ARTIRILMIŞ & SANAL GERÇEKLİK
• CBS & UZAKTAN ALGILAMA • YAZILIM GELİŞTİRME

CMMI LEVEL 3

BITES
www.bites.com.tr

TESUD ŞUBE ETKİNLİKLERİ

TESUD Basın Yayın Başkanlığı

TESUD ERZURUM TEMSİLCİLİĞİ

24 Nisan 2015 tarihinde saat 13.40'da Tedarik Bölge Başkanı İkmal Albay Haşim EFE, Maliye Albay İlker TAYLAM ile birlikte Türkiye Emekli Subaylar Derneği (TESUD) Erzurum Temsilciliği'ne ziyarette bulunmuştur.

TESUD Erzurum Temsilcisi Emekli Topçu Albay Sabri TOPDAĞI tarafından; Emekli Tankçı Albay Ahmet AVCI ve Emekli Hava Binbaşı Muktedun FIRAT'ın da hazır bulundukları ziyarette, TESUD'un ve temsilciliğin faaliyetleriyle ilgili bilgi verilerek görüş alışverişinde bulunulmasının ardından Tedarik Bölge Başkanı İkmal Albay Haşim EFE'ye ziyaret anısı olarak plaket takdim edilmiştir.

TESUD Erzurum Temsilciliğince 17 Mayıs 2015 tarihinde Bağbaşı Cağ Kebap Salonunda aylık yemekli toplantı düzenlenmiştir.

Toplantıya emekli personel ile birlikte davet edilen Gazeteci Esat BİNDESEN, Öğretmen Hilal AZYÜKSEL, Dr. Necati Faruk SUNGUR ve Dr. İsmail Cem ÖZYAZICI da katılmıştır.

TESUD BORNOVA ŞUBESİ

TESUD Bornova Şubesi yeni Yönetim Kurulu Üyeleri 57. Topçu Tugay Komutanlığını ziyaret etmiştir.

TESUD ŞİŞLİ ŞUBESİ

TESUD Şişli Şube üyesi Em. Dz. P. Kur. Alb. (1980-0002) Dursun ÇİÇEK 7 Haziran 2015 Milletvekili Genel Seçiminde 25'inci Dönem 2'nci Bölge Cumhuriyet Halk Parti (CHP) Milletvekili seçilmiştir.

TESUD ailesi olarak kendisini kutlar, siyasi yaşamında başarılar dileriz.

TESUD TEKİRDAĞ ŞUBESİ

TESUD Tekirdağ Şubesinin 14'ncü Kuruluş Yıldönümü kutlanmıştır.

94'üncü yıl nedeniyle, TESUD Tekirdağ Şubesi tarafından Tekirdağ Çanakkale Şehitliği düzenleme çalışmalarına katkıda bulunulmuştur.

TESUD ADANA ŞUBESİ

TESUD Adana Şubesi tarafından, 6'ncı Mknz. P. Tümen K.lığı Kh.ve Bağlı Birliklerine ait 100 kişilik Erbaş ve Erlerince 21-22 Nisan 2015 tarihinde Tarsus ilcesinde bulunan ,Çanakkale Deniz Muharebelerinde Düşman Donanmasına ve Mürettebatına büyük kayıplar verdiren Nusret Mayın gemisi ziyaret edilmiştir.

Tümen K.nın emri ile rehber olarak Adana Şubesi Üyesi E.Kur.Alb.Ali MARALCAN görevlendirilmiştir. Bu gezide Erbaş ve Erlere geminin özellikleri,çok güç şartlar altında Erenköy körfezinde karanlık limana 26 mayının nasıl döşendiği ve Deniz muharebelerinde düşman donanmasına verdiği hasar ve zayiat anlatılmıştır.

Erbaş ve Erlerin konu ile ilgili soruları cevaplandırılmıştır.

TESUD ÇANKAYA ŞUBESİ

TESUD Çankaya Şubesi tarafından düzenlenen 2014-2015 eğitim dönemi Bilgisayar ve İngilizce kursları 20 Mayıs 2015 günü sona ermiştir. Bilgisayar kursuna 13 kişi, İngilizce kursuna 17 kişi katılmış ve başarı ile bitirmişlerdir.

TESUD Genel Başkanı Em. Hv. Korgeneral Erdoğan KARAKUŞ'un katılımı ile diploma töreni gerçekleştirilmiştir. Kursiyerlerimize bundan sonraki çalışmalarında başarılar dileriz.

2014-2015 dönemi faaliyetler kapsamında gerçekleştirilen Türk Sanat Müziği Koro çalışmaları yıl sonu konseri, 8 Mayıs 2015 günü Gazi Üniversitesi Gazi Konser Salonunda, Şef Hasan EYLEM yönetiminde icra edilmiştir.

Konserimiz TESUD Genel Başkanı Em. Hv. Korgeneral Erdoğan KARAKUŞ, üyelerimiz ve korist yakınlarınca izlenmiştir.

Koro çalışmaları 23 Mayıs 2015 günü tamamlanmıştır.

TESUD RASİMPAŞA ŞUBESİ

TESUD İstanbul İl Başkanlığı olarak Şube Başkanları ve eşleriyle Şemsipaşa Lokalinde iftar yemeği yapılmıştır.

TESUD Rasimpaşa Şubesinde 20 Mayıs 2015 Çarşamba günü toplantı yapılmıştır.

Toplantıya Gazeteci Can ATAKLI katılmış ve günün önemli konuları ele alınmıştır. Toplantı ilgi toplamış ve faydalı olmuştur.

TESUD BAKIRKÖY ŞUBESİ

Bakırköy STK tarafından organize edilen Sivil-Fest Gençlik bulusmasi 14 Haziran 2015 Tarihinde Türkiye'nin ilk sivil toplum festivali Bakırköy Ataköy Marina'da yapıldı.

Bu festivale Sivil Toplum Kuruluşu olarak TESUD Bakırköy Şubesi'de iştirak etmiştir.

TESUD KONAK ŞUBESİ

Em. Alb. Kamil ERTAŞ'a 29 Mayıs 2015 tarihinde yapılan geçmiş olsun ziyareti

Ermeni Soykırımı Protesto Yürüyüşü

Güney Deniz Saha Komutanı 08 Nisan 2015 tarihinde TESUD Konak Şubesini ziyaret etmiştir.

Hava Eğitim Komutanı 26 Mart 2015 tarihinde TESUD Konak Şubesini ziyaret etmiştir.

H.H.O. 1966'LILAR ANITKABİR'DE

01.01.2015

Komutanım,

Hv. H.O. 1966 yılı mezunları olarak, kurulmasına öncülük ettiğiniz demokratik, laik ve sosyal bir hukuk devleti olan Türkiye Cumhuriyeti ilkelerine ve devrimlerinize bağlılığımızı ifade etmek amacı ile huzurunuza geldik.

Ulu önderimiz; muvazzaf ya da emekli, bizimle aynı gönlüğü paylaşan tüm silah arkadaşlarımız adına, kanımızın son damlasına kadar gösterdiğiniz yolda olacağımızı saygılarımızla arz ederiz.

A. Sacit KUTLAY
HvHO 1966 Mezunları
Adana

K.H.O 1975 DEVRESİ
40. YIL ETKİNLİĞİ

25-26 Nisan 2015 günlerini kapsayan KHO Mezuniyetimizin 40'ıncı Yıl Buluşmasına 192 devre arkadaşımız aileleri ile birlikte,toplamda 403 kişi katıldı. KHO Alay Komutanımız Em.Tümg.Sıtkı AYDINEL, Takım Komutanlarımızdan Em.Org.Erdal CEYLANOĞLU ve Em.Tümg.Melih TUNCA'da davetimiz üzerine katılan komutanlarımız oldu.

Davet ettiğimiz eski KHO Bölük ve takım komutanlarımız ile halen görevde olan devre arkadaşlarımız da gönderdikleri mesaj ve telgraflar ile aramızda oldular.

26 Nisan 2015 günü saat 09.00 da başlayan etkinliğimiz, Atamızı ziyaret ve çelenk konması, Anı defterine J.Korg.İbrahim YAŞAR'ın devremiz adına duygularını ve bağlılığımızı yazması, ATA'nın silah arkadaşı İsmet İNÖNÜ'yü ziyaret ve çelenk konması sonucu, KHO programının icrası ve öğlen yemeği sonucu Merkez Orduevi'ne intikal ve akşam güzel geçen yemek ve eğlence ile sona ermiştir.

KHO Mezuniyetimizin 50'inci Yılında Buluşmak üzere hepimize sağlıklı ömür dileriz.

HARBİYE 79 SOSYAL YARDIMLAŞMA VE DAYANIŞMA DERNEĞİ'NİN 40. YIL ETKİNLİĞİ

Harbiye 79 Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışma Derneği tarafından düzenlenen, Kuleli Askeri Lisesi'nden mezuniyetin 40'ıncı yılı etkinliği, 25 Nisan 2015 tarihinde gerçekleştirilmiştir.

Dernek Başkanı Em. P. Kd. Alb. Hüsnü ŞİMŞEK'in açılış konuşması ile başlayan etkinlikte; devre arkadaşlarından şehit olanlar ve ebediyete intikal edenler anılmış, Atatürk anıtına çelenk konulması ve okulun gezilmesini müteakip, öğle yemeği topluca öğrenci yemekhanesinde yenilmiştir.

Etkinliğe katılan öğretmenleri ile 40 yıl öncesinin anılarını tazeleyen; etkinlikte, şehit olan ve vefat eden bir kısım arkadaşlarının eş ve çocuklarının da yer almasından ayrı bir mutluluk duyan, Kuleli Askeri Lisesi 1975 yılı mezunları ve Harbiye 1979 derneği mensupları, eşleri, çocukları, torunları, yakınları ile duygu yüklü anlar yaşanmıştır.

Etkinlik Boğaz'da yemekli bir tekne gezisi yapılarak, nice 10'lu yıllarda buluşmak temennisi ile tamamlanmıştır.

19 Mayıs 1919
SAMSUN VE İLK ADIM

*Ali MARALCAN**

" Benim doğum günüm 19 Mayıs 1919'dur." "Ben 1919 senesi mayısının 19'unda Samsun'a çıktığım gün elimde hiçbir kuvvet yoktu. Yalnız büyük Türk Milleti'nin asaletinden doğan ve benim vicdanımı dolduran yüksek ve manevi bir kuvvet vardı. İşte ben, bu milli kuvvete, bu Türk Milleti'ne güvenerek işe başladım."

M. Kemal ATATÜRK

"Hakkını helal et anne!,,

Yıl 1919 Mayıs'ın 15 inci günü öğleden sonra Mustafa Kemal Paşa Şişli'deki evinde ziyaretine gelen arkadaşlarını uğurlarken onlara şöyle diyordu: "Bu geceyi annem ve kız kardeşimle geçireceğim. Size veda ziyaretine gelemeyeceğim için kusura bakmayın. Şimdi sizlere veda etmiş olayım."Mustafa Kemal Paşa konuklarını uğurladıktan sonra evin üçüncü katına çıkarak kız kardeşi Makbule Hanım'a şöyle dedi:"Makbule bu akşam eve kimse gelmeyecek. Ben, annemin odasında yemek yemek istiyorum. Onun, karyolasının karşısında bana bir yer sofrası hazırlattır. Yarın Anadolu'ya gideceğim. Hayat bu; belki ölürüm. Gelemem. Sizlere söyleyeceklerim var."Sofra hazırdı. Mustafa Kemal Paşa annesinin odasına girince elini öptü. Anne ve kız kardeşinin hatırlarını sordu. Yer sofrasında annesinin yattığı yatağın karşısına gelen yerdeki minderlere bağdaş kurarak oturdu.Mustafa Kemal Paşa'nın yemeğe isteksiz olduğu anlaşılıyordu. Zorla çiğnediği lokmaların arkasını keserek elindeki çatalı bıraktı. Çok heyecanlı olarak söze başladı."Anne, ben yarın Anadolu'ya gidiyorum. Buralarda neler olacağu belli değil. Selanik nasıl elden gitti ise buralar da öyle olabilir. Ben kurtarmaya çalışacağım. Ne elimden gelirse onu yapacağım fakat bu işte tehlike çoktur. Bu işi başarabilmem için iç dirliği ile çalışmam gerek, beni kaygı ve tasada bırakmayın. Giderken gözüm arkada kalmasın. Yurt için çalışırken sizden yana bir üzüntüye düşmek istemem. Hesapta ölmek, gidip gelmemek vardır. BANA HAKKINI HELAL ET… Sen de bunları iyi dinle Makbuş, işler fenaya dönerse sakın buradan ayrılmayın. Bütün paranızı sarfediniz. Bir kere daha söylüyorum. Ne olursa olsun yola çıkmayacaksınız. Başaramazsam zaten sizi öldürürler. O zaman elbet ben de ölmüş olurum."Mustafa Kemal Paşa'nın bu sözleri anne ve kızkardeşini pek duygulandırdı. Büyük Türk Anası Zübeyde Hanım, çok sevdiği biricik oğlunun bu sözlerinin etkisinden yeğin bir yürek çarpıntısı ile sarsılmaya başladı.Epeyce sonra kendine gelen Zübeyde Hanım'a Mustafa Kemal Paşa, heyecan içinde söylediği sözlerin yaptığı etkiyi gidermek için "Anne üzülme ben size en kötü ihtimali anlattım. Bu işi başarmak ihtimali de kuvvetlidir. Tekrar buraya dönerim. Sizi yanıma alırım, üzülme…" diye annesini yatıştırmaya çalışıyordu.Zübeyde Hanım kendine gelip rahatlamaya başladığında, biricik oğlunun başarılı olması için Tanrı'ya yakarmaya başladı. Bu gece, kimsenin aklına uyku gelmiyordu. Ailecek sabaha kadar konuşuldu, dertleşildi.

KURTULUŞ SAVAŞININ EN ÖNEMLİ AYAĞI SAMSUN'A ÇIKIŞ;

16 Mayıs 1915 günüydü. İstanbul'da Kız Kulesi açığında demirli bulunan ve hareketinden önce muayene edilmek üzere işgal kuvvetleri tarafından tevkif olunan Bandırma Vapuru'na motorla gelen birisi kaptana, olanca süratiyle hemen hareket emrini verdi. *"Karadeniz'e!"*

Bu emri veren, ondan üç yıl üç ay sonra da ordularının bütün kükreyişiyle hücum kumandası verecekti: "İlk Hedefiniz Akdeniz'dir. İleri!" Bir kahraman Karadeniz'den Akdeniz'e yeni bir tarih yazıyordu.Kaptan bu suları tanımaz vapurunda pusulası bozuktur.Mustafa Kemal, 19 Mayıs 1919 sabahı saat 7'de ve puslu bir havada Samsun'a ayak bastı.O sırada Mustafa Kemal 38 yaşındaydı. Samsun'da misafir kaldığı *"Mıntıka Palas Oteli"* şimdi yine yerindedir ve Mustafa Kemal Müzesi'dir.

"Ben Samsun'u ve Samsun Halkı'nı gördüğüm zaman memlekete ve millete ait bütün tasavvurlarımın yerine getirilebilir olduğuna bir defa daha inandım."

ATATÜRK'ÜN KENDİ AĞZINDAN, SAMSUN'A ÇIKTIĞININ HATIRASI;

Atatürk, büyük zaferden sonra, 20 Eylül 1924 de tekrar Samsun'a gittiği zaman, belediyede şerefine verilen ziyafette, ilk gelişinin hatırasını şöyle anlatmıştır: *"Düşmanlar İzmir'e çıktıkları ve bütün vatanı parçalamaya karar verdikleri günlerde idi ki, İstanbul'dan çıkarak, Samsun'a gelmiştim. Bu güzel şehirde yabancı askerler dolaşıyordu. Ahalinin dahil ile bağlılığı, Merzifon'da bulunan yabancı askerlerle kesilmişti. Karadeniz'e açık olan bu şehir ve onun vatanperver halkı düşman donanmasının tehdidi altında bulunuyordu fakat bunlara rağmen ben Samsun'u ve Samsunlular'ı gördüğüm zaman memleket ve millete ait bütün tasavvurlarımın, kararlarımın herhalde kabili istihsal olduğuna bir defa daha kuvvetle kani oldum.Samsunlular'ın vaziyetlerinde gördüğüm, gözlerinde okuduğum vatanperverlik ve fedakarlık, beni, müsbet kanaate ulaştırmaya kafi gelmiştir."* İşte bu sözler, Türk Kurtuluş ve İnkilap Tarihi'nin ne zaman başladığını göstermeye kafidir.

MİLLİ MÜCADELENİN İLK MİTİNGİ;

Pazar sabahı Mıntıka Palas kapısında "Mercedes-Benz" marka bir otomobil, Mustafa Kemal'i alarak Samsun!dan sessizce uzaklaştı. Takvimler 25 Mayıs 1919'u gösteriyordu. Mustafa Kemal Paşa bu küçük kasabada 12 Hazirana kadar kaldı. Bugün Havza'da belediye binası önünde büyük bir miting tertiplendi. Cuma namazı kılındıktan sonra halk, miting alanında toplandı. Alanda konuşmalar yapıldı, şiirler okundu. Bu konuşmalardan sonra Sıtkı Hoca kürsüye çıkarak cihadın hangi koşullar içinde farz olduğunu ve bugün Türk Müslümanları'nın maruz bırakıldığı büyük tehlikeyi bütün felaketleriyle anlattı. Allah'ın Peygamber'in emirlerini açıkladı ve şöyle hitap etti: *"Yangın bacayı sardı, yanıyoruz, tek çaremiz silaha sarılmaktır! Derhal silahlarınızı temizleyiniz. Silahı olmayan baltasını hazırlasın, balta bulamayan kuvvetli bir odun alsın eline, derhal saldıracağız! Önce izimizdeki ekmek hakkı bilmez hainleri temizleyeceğiz sonra da yurdumuzu işgal eden düşmanları…"* dedi.

ATATÜRK'ÜN 19 MAYIS 1919'DA SAMSUN'A ÇIKIŞININ TÜRK TARİHİNDEKİ YERİ VE ÖNEMİ NEDİR?

Ulusal birlik ve bağımsızlık kavramları ile en belirgin bir şekilde özdeşleşen tarih, kuşkusuz 19 Mayıs 1919'dur. Ulus olma bilinci ve bağımsızlık özlemi ulusal gündemin başında yeniden o gün yer almıştır.Bu tarih, batışı olmayan bir güneşin Bandırma Vapuru'ndan Samsun ufuklarına doğduğu; paylaşılmak, ezilmek ve yok edilmek istenen bir ulusun istiklal aşkının, tüm mazlum uluslara örnek olacak şekilde tarih sahnesine çıktığı gündür. Bu tarihi takiben Ulusal Kurtuluş'un Önderi Mayısın 25'inci günü öğleden sonra yavuklusunu arayan bir sevdalı gibi hurda bir otomobille dağ yollarına düşmüş ve Anadolu boşluklarına doğru sarsıla sarsıla yola koyulmuştu artık yüce dağlar misali engeller, yokluklar, nifaklar, nankörlükler, isyanlar, sapık düşünceler, bozguncu davranışlar, dış düşmanla adeta işbirliği yaparak yığılacak ve fakat genci ve yaşlısıyla, kadını ve erkeği ile doğusu ve batısı ile bu düşmanlara karşı bütünleşen Ulusumuz, Güzel Yurdu düşmandan ayıklayıp bağımsızlığına kavuşacaktır. Bu şerefli tarihin satırbaşında yer almak Samsun ve Samsun'lu için en büyük bahtiyarlıktır. İnanıyorum ki Samsun Halkı buna eş bir sorumluluk bilinci içinde, ülkemizin yeniden başlatılan eğitim seferberliğinde ve kalkınma savaşında da onurlu yerini alacaktır.

ÖNDER KİMDİR VE NASIL BİR YETENEĞE SAHİP OLMALIDIR?

ATATÜRK HANGİ LİDERLİK VASIFLARINA SAHİPTİ?

Önder O'dur ki; Ulusuyla kaynaşsın, ulusuna örnek olsun ve onun geleceğine ışık tutsun. İşte Atatürk!.. O, bu yönleriyle Türk Ulusu'nun sinesinde yeşermiş, dal budak salmış ve bu özelliği ile tüm ulusların da saygınlığını da kazanmıştır. Bu nedenledir ki; Onun açtığı özgürlük ve bağımsızlık yolunda ve izindeyiz. Devrimlerinin koruyucusu uygulayıcısı ve savunucusuyuz.

19. Mayıs 1919'da Samsun'da; Türk Ulusu'nun yüreğinde Ulu Önder Mustafa Kemal Atatürk'ün ateşlediği, "Bağımsızlık ve Özgürlük Meşalesi" Ulusumuzun, Kurtuluş Savaşı'nda olduğu gibi bugün de tek ve en güçlü aydınlatıcısıdır. Bunun yanı sıra ve bu niteliği ile daha pek çok tutsak ulusun da örnek meşalesi olmuştur. Atatürk'ün Samsun'a Çıkışının 96. Yıl Dönümü'nde de, bu meşalenin aydınlığında atılan her adımdan ilk günkü kadar mutluyuz, gururluyuz. Ulusca daha nice yıllar ve yüzyıllar, O'nu anacak, izleyecek, anlatacak ve ilkelerini savunacağız. Her yıl bir önceki yıla oranla daha içten, daha anlayarak yolunda yürüyecek ve çağdaş uygarlık düzeyine O'nun fikirleri ile erişeceğiz.

Atatürk Liderlik Felsefesinin ana hatlarını bakın nasıl tespit etmişti:

"Ben ne diktatörüm ne macera peşinde koşarım, ne de mağlubiyeti kabul eden bir kimseyim. Ben, yalnız milletimi düşünür, onun için yaşarım. Benim ve Milletimin hakkı olan her şeyi alırım, alamayacağım hiçbir şey yoktur."Şimdiye kadar millete yapamayacağım bir şeyi vaat etmedim. Ben yapacağım dediğim zaman, buna inanmayanlar vardı. Buna rağmen hareket ettim, görüyorsunuz ki başardık."

Bundan 96 yıl önce bugün, küçücük Bandırma Vapuru ile yaptığı tehlikeli bir yolculuktan sonra; ulusun tek ümidi, yıllardır hasretle beklediği muzaffer ve kahraman komutanı Mustafa Kemal Paşa, buradaki rıhtımda karaya çıkmıştı.Bu muzaffer komutan, bilinmeyen bir geleceğe, heyecanlı fakat vakur ve emin bir adımla başlıyordu. Azimliydi, kararlıydı ve kalbi güven ve inançla doluydu, muvaffak olacağından emindi çünkü o, ulusunun hasletlerini, kabiliyetlerini ve onun bağımsızlık aşkını çok iyi biliyordu. Samsun'a ilk ayak bastığında , yıllar sonra Türk Gençliği'ne hitabesinde "bir gün istiklal ve cumhuriyeti müdafaa mecburiyetine düşersen vazifeye atılmak için içinde bulunacağın vaziyetin imkan ve şeraitini düşünmeyeceksin" dediği gibi o gün, içinde bulunulan durumu düşünmüyor yalnız ve yalnızca büyük Türk Ulusu'nu esaretten kurtarmayı düşünüyordu.

Samsun'da alevlenen özgürlük meşalesi daha sonra Amasya, Erzurum, Sivas ve adım adım bütün Anadolu'da kalplerdeki ateşi tutuşturmuş ve bu ruhla bir çığ gibi büyüyen milli irade, önüne çıkanbütün engelleri parçalayıp aşarakTürk ulusunu hakkı olan bağımsızlık ve özgürlüğüne kavuşturmuş ve modern Türkiye Cumhuriyeti'ni kurmuştur.

Bu mutlu ve onurlu günleri bizlere armağan eden, bizleri özgürlük ve egemenliğimize kavuşturan, ay yıldızlı bayrağımızı semalarımızda dalgalandıran Ulu Önder Atatürk ve Silah Arkadaşları'nın aziz şehit ve gazilerimizin manevi huzurunda saygıyla eğiliyoruz.

Ruhları şad olsun!

KAYNAKÇA:

1.İhanet Basını, Aydın Keleşoğlu

2.Tek Adam C. 1 ve 2 Şevket Süreyya Aydemir

3.Atatürk ve İzmir Harika Yamak

4.Nutuk Mustafa Kemal Atatürk

5.Atatürk'ün Bağımsızlık Savaşı Nasıl Başladı? Refik Necdet Aktaş

6.Samsun Valiliği'nin 19 Mayıs 1981 Tarihli Samsun ve İlk Adım Dergisi

7.Samsun Valiliği'nin 29 Ekim 1981 Tarihli Samsun ve İlk Adım Dergisi

8.Yakın Tarihimiz E. N. Güralp

9.Ege'de Kurtuluş Savaşı Başlarken Nurdoğan Taçalan

Em. Kur. Kd. Alb.
TESUD Adana Şube Üyesi

roketsan

ROKETSAN Türk Silahlı Kuvvetlerini Güçlendirme Vakfı'nın bir kuruluşudur.

MİNİ AKILLI MÜHİMMAT

SOM - HASSAS GÜDÜMLÜ SEYİR FÜZESİ

MIZRAK-UL LAZER GÜD. UZUN MENZİLLİ TANKSAVAR FÜZESİ

MIZRAK-U UZUN MENZİLLİ TANKSAVAR FÜZESİ

MIZRAK-O ORTA MENZİLLİ TANKSAVAR FÜZESİ

CİRİT 2,75" LAZER GÜDÜMLÜ FÜZESİ

HİSAR ALÇ.-ORT. İRTİFA HAVA SAVUNMA FÜZESİ

T-300 ÇNRA SİLAH SİSTEMİ

T-122 ÇNRA SİLAH SİSTEMİ

T-107 ÇNRA SİLAH SİSTEMİ

DSH DENİZALTI SAVUNMA HARBİ ROKETİ

www.roketsan.com.tr

© ROKETSAN GMD.PG.0100.14.646

ERTELENEN 1967 BARIŞ HAREKATI (Bilinmeyen Yönleriyle)

Sacit SÖNMEZ*

Bu ilk BARIŞ HAREKATI'nın detayına geçmeden önce KIBRIS Adası'nın tanımı ile tarihçesi hakkında özlü bir maruzatta bulunmanın faydalı olacağını düşünüyorum.

KIBRIS Adası; Akdeniz'in Sicilya ve Sardinya adalarından sonra üçüncü, Doğu Akdeniz'in ise en büyük adasıdır.

Adanın yüzölçümü 9.251 Km2 dir. Türkiye'nin güney kıyılarında yaklaşık 65 Km. güneyinde kurulmuş tarihi bir ada ülkesi olup, başkenti LEFKOŞA'dir. İdari bakımdan altı bölgeye ayrılır. Lefkoşa, Larnaka, Limasol, Baf ve Girne.

Ada halkı Türk ve Rum topluluklarından oluşur. Resmi dil Türkçe ve Yunanca'dır. Din bakımından Türkler islamiyetin (Sünni) mezhebinden, Rumlar ise Yunan Ortodoks Kilisesi'ne bağlıdır.

Morfolojik bakımdan ada, doğu, batı istikametlerinde uzanan ve kısa bir ovalık bölgede birbirinden ayrılan iki dağ arasındadır.

Kıbrıs Adası'nın yükseltileri Türkiye'deki Toros Dağlarının uzantısıdır. En yüksek yeri Beşparmak Dağı (1019 m.) olan kuzeydeki dağ sırası Mofu Körfezinden Andreas Burnuna kadar uzanmaktadır.

Kuzey ve güneydeki sıradağlar arasında yer alan MESERİYA ovası Kıbrıs'ın en verimli ve kalabalık bölgesidir. Bu ovanın güney-batısında Kıbrıs Olimposu dağları uzanır. Adanın en yüksek tepesi Karlıdağ (troadası) 1953 m.dir.

Doğu Akdeniz'in en büyük adası olan KIBRIS'ın ilk uygarlık belirtileri Tunç Devrine rastlar. M.Ö XI. Yüzyılda Yunalılar ve Finikeliler tarafından kolonileştirilmiş, onları VII. Yüzyılda Asurlular, VI. Yüzyılda Mısırlılar, Persler ve tekrar Yunanlılar izlemiştir. Bunlardan sonra çeşitli krallıklar kurulmuştur. Mısır egemenliğinden sonra Romalılar tarafından fethedilmiş, neticede doğu roma (Bizans) İmparatorluğuna tabi olmuştur.

647 yılında Arapların hâkimiyetine geçen KIBRIS, 300 yıl sonra III. Haçlı Seferi sırasında adayı fetheden Aslan yürekli Richard bilahare Fransızlara bırakmıştır.

Kıbrıs'ta Ceneviz etkisi 1473 yılına kadar devam etmiştir.

Lusignan Hanedanının son kralı Jacgues II'nin Venedikli Caterina Cornaoyla evlendikten sonra ise bu etkinin yerini Venedik almıştır. 1489 yılında tahta çıkarak kraliçe olan Caterina, adayı yıl sonuna kadar yönetmiş, sonunda Venedik lehine tahtı bırakmak zorunda kalmıştır.

Kıbrıs'ta Venedik egemenliğine ise 1571 yılında adayı fetheden TÜRK'ler son vermiştir.

Yavuz Sultan Selim'in Suriye ve Mısır'ı Osmanlı sınırları içine katmasından sonra Venediklilerin Kıbrıs'ı bir korsan yatağı haline getiren özellikle İstanbul-İskenderiye yolunu kesmeleri, Osmanlı İmparatorluğu'nun Kıbrıs'ın fethine yönelten başlıca etken olmuştur.

II.Selim zamanında Lala Mustafa Paşa komutasındaki Osmanlı Ordusu ile Piyale Paşa komutanlığındaki Osmanlı Donanması çetin savaşlardan sonra 1571 yılında Kıbrıs'ı bütünüyle Türk topraklarına katmıştır.

Osmanlılar Kıbrıs'ta bir derebeylik kurmuş, Akdeniz kıyılarındaki bazı topraklar da bu beyliğe katılmıştır.

Güney Anadolu'dan çok sayıda Türk Kıbrıs'a giderek yerleşmiş, böylece Kıbrıs Türk toprağı haline getirilmiştir.

300 yıl Türk egemenliğinde kalan Kıbrıs, 1878 yılında Osmanlı Hükümeti tarafından Berlin Kongresinde Osmanlı İmparatorluğuna yardım etmesine karşılık olarak belirsiz bir süre için ve ileride geri verilmek üzere İngiltere'ye bırakılmıştır. İngiltere bu koşulu yok sayarak adayı bir daha terk etmemiş ve 1924 yılında sınırları içine almıştır. Kıbrıs'ın İngiltere'ye geçmesi durumu 1920 Sevr ve 1923 Lozan Antlaşmaları ile de kabul edilmiştir.

1925 yılında İngiltere Hükümeti Kıbrıs Adası'nın Birleşik Krallığın bir sömürgesi olduğunu ilan etmiştir. Ada bu tarihte bir İngiliz Genel Valisi tarafından yönetilmeye başlamıştır.

Adadaki Rumların Yunanistan ile birleşme (ENOSİS) amacı güden eylemlerin 1931 yılında sebep olduğu karışıklıklardan sonra İngiliz meclisleri dağılmış ve yönetimle ilgili bütün yetkiler Genel Vali'ye devredilmiştir.

"ENOSİS" hareketi 2. Dünya Savaşından sonra daha da güçlenmiş, 1946 yılının Ekim ayında, İngiliz Hükümeti bütün partileri kurulacak Yasama Meclisine katılmaya çağırmıştır.

1950 yılında Piskopos .Makarios, gizli bir plebisit yaparak halkın çoğunluğunun Yunanistan'la birleşmek istediğini ileri sürmüştür.

Yunanistan'ın meseleleri .birleşmiş Milletler'e (BM) götürmesine ve Albay Grivas'ın yönettiği OEKA Örgütünün bir tedhiş kampanyası başlatmasına rağmen İngiltere çözüm önerilerini geri çevirmiştir.

1955 yılında Londra'da Türk – Yunan ve İngiliz Dışişleri bakanları arasında yapılan bir konferans başarısızlığa uğradıktan sonra Kıbrıs'ta sıkıyönetim ilan edilmiş ve EOKA ile suç ortağı olmakla suçlanan Piskopas Makarios Seychelles adalarına sürülmüştür. 1957'de Makarios serbest bırakılmış, EOKA tedhiş hareketlerini kesmiş ve sıkıyönetim kaldırılmıştır.

1958 yılında İngiliz hükümeti adanın yedi yıl Türkiye-Yunanistan ve İngiltere tarafından birlikte yönetilmesini öngören bir plan teklif etmiştir. Bu teklif hem adanın kayıtsız şartsız bağımsızlığını ve ada halkına kendi kaderini kendisinin tayin etmesi hakkında verilmesini isteyen Yunanistan, hem de adanın paylaşılmasını isteyen Türkiye tarafından reddedilmiştir.

NATO'nun arabulucu çabaları da İngiltere'nin uzlaşmaz tutum takınmasıyla başarısızlığa uğramış, sonunda Kıbrıs'ın iki etnik topluluğun anlaşması temeline dayanan bağımsız bir devlet olması ileri sürülmüştür.

Türkiye – Yunanistan arasında başlayan görüşmeler "ZÜRİH" antlaşmasıyla (1959) sonuçlanmış, bunu LONDRA antlaşmasının imzalanması (19 Şubat 1959) izlemiştir. 16 Ağustos 1959 da da bağımsızlık ilan edilmiştir. Makarios yeni devletin ilk Cumhurbaşkanı seçilmiş, Fazıl Küçük'de Cumhurbaşkanı Yardımcısı olmuştur.

Bağımsızlığın ilanından kısa bir süre sonra Rum'ların Yunanistan'la birleşme isteklerinden vazgeçmeleri nedeniyle iki toplum arasında çatışmalar, genç cumhuriyetin yaşamasını güçleştirmiştir. Bu çatışmalar 1963 yılında Makarios'un anayasayı Kıbrıs'ın birleşmesine imkan verecek şekilde değiştirmek istemesiyle açık bir "İÇ SAVAŞ" halini almıştır. Çatışmalar EOKA'nın yönetiminde bir Türk kıyımına yönelince Türkiye'nin müdahalesi gecikmemiş, Türk uçakları adanın bazı bölgelerini bombalamak zorunda kalmıştır.

1964 yılındaki bu olaydan sonra Birleşmiş Milletler çarpışmaları durdurmak amacıyla adaya kuvvet göndermişse de iki toplum arasındaki çatışmalara engel olamamıştır.

Yunanistan'daki hükümet darbesinden sonra Albay Grivas'ın adadaki Rum Kuvvetlerinin komutanlığına getirilmesi, adaya gizlice Yunan birliklerinin sokulması, iki toplum arasındaki gerilimi daha da arttırmıştır.

16 Kasım 1967 tarihinde Yunan kuvvetleri iki Türk köyüne saldırarak 24 Türk'ün ölümüne sebep olunca Türkiye derhal ciddi bir nota göstermiş, ordu savaş durumuna getirilmiş, donanma adaya yakın limanlarda tertiplenmeye başlamış, bu meyanda K.K.Hlk Tb. da Komando Tugayının öncü kuvvetleri olarak, adaya çıkarma yapmak üzere 18 helikopterle Adana-Mersin bölgesinde Komando Tugay Komutanı merhum Tümg. Orhan SÜERDEM komutasında görev yapmak üzere bu bölgeye intikal etmiştir.

19 Kasım 1967'de Türkiye Yunanistan'a bir ültimatom göndererek olayın baş sorumlusu kabul edilen Albay Grivas'ın derhal uzaklaştırılmasını, saldırıda ölenlerin ailelerine tazminat ödenmesini ve adaya gizlice sokulmuş Yunan kuvvetlerinin adadan çıkarılmasını istemiştir.

Yunanistan Grivas'a adadan ayrılma emri vermiş, her ikisi de NATO ülkesi olan Türkiye – Yunanistan arasındaki muhtemel silahlı çatışma tehlikesini önlemek üzere Atlantik Paktı GenSek. Manlio Brosio, USA, Bşk'ı Johnson'un özel temsilcisi, ayrıca B.M temsilcisi arabuluculuk yapmışlardır.

Anlaşmazlık uzun görüşmeler sonrasında 04 Aralık 1967 tarihinde Türkiye'nin isteklerinin Yunanistan tarafından bütünüyle kabul edilmesiyle çözümlenmiş, bu suretle helikopter taburunun komando erlerini Kıbrıs'a çıkarma görevi ertelenmiştir.

1.KIBRIS BARIŞ HAREKATI (1967) ertelenmemiş olsaydı helikopterlerin İtalya'dan satın alınması Amerika'daki helikopter uçuş ve İtalya'daki AB204 tipi helikopterlere intibak eğitimi Helikopter Taburunun kuruluşunun hemen hemen aynı tarihe rastlaması nedeniyle Kıbrıs çıkarma harekatının gerçekleşmesi halinde büyük risklere sebep olacak ve aşağıdaki olumsuzluklar nedeniyle imkansız hale gelecekti:

-Helikopter eğitim ve intibak sürelerinin yetersiz olması,

-Tb. pilotlarının eğitim ve uçuşlarının tamamlanmamış olması,

-Helikopterlerin zaruri bakım, onarım, yedek parça ihtiyaçlarının karşılanamaması,

-Helikopterlerin silahsız, zırhsız, botsuz oluşu,

-Aletli uçuş teçhizat ve eğitim noksanlığı,

-Komando erlerinin helikopterlerde iniş, biniş, atlama eğitimlerinin yetersizliği,

-Pilotların deniz üzerinde baz uçuşu eğitimi almaması,

-Adada helikopterlerin iniş, barınma, korunma, bakım ve onarım imkânsızlığı,

-Kıbrıs adasının hiç bilinmemesi ve Kıbrıs haritasının olmayışı,

-Geri dönüş yakıtının yetersizliği,

-İtalya'daki intibak eğitiminin kısalığı nedeniyle asgari 100 saatlik bir uçuş tecrübesi edinmeden hiçbir görev alamayacağımızın ikaz edilmesi,

-Komando erlerinin helikopterle uçarken silahlarını kullanamaması,

-Adaya indikten sonra karşılaşacağımız olumsuzluklar,

-Adaya gidiş-gelişler için bir planlama olmayışı,

-Deniz üzerinde ve adada bir kaza, arıza halinde müdahale imkansızlığı,

-Adaya uçuş süresince denizde, havada ve adada koruma imkansızlığı,

Bütün bu olumsuzluklara, baz uçuşu ile adaya ulaşmamızın imkansızlığına rağmen görevin ifası için sabırsızlanıyorduk.

Akim kalan bu harekat sonrası hazırlanan SEFER DÖNÜŞ RAPORU'nda karşılaşılan imkansızlıklar komutanlığa sunulmuş,İkinci Kıbrıs Barış Harekatında bütün ihtiyaçlar karşılandığı için 1974 Kıbrıs Barış Harekatı başarı ile sonuçlanmıştır.

Not : Cumhuriyet Ansiklopedisinden yararlanılmıştır.

**** Em. Kr. Plt. Kd. Alb.***
TESUD Çankaya Şb. Üyesi

ATATÜRK'ÜN ERMENİ KONUSUNA BAKIŞI

*İsmet GÖRGÜLÜ**

Atatürk'ün yazışma ve konuşmalarından Ermeni konusu üzerine neler dediğini tarayıp, bir kitapta topladım. Karşımıza önemli bir bilgi ve değerlendirme zenginliği çıktı. Bunlar konu başlıkları halinde şöyle sıralanabilir:

- Tehcir bir zorunluluktu.
- Tehcir'de Ermenilere katliam yapılmamıştır.
- Tehcir edilenler hayattadır.
- Tehcir, Ermeni çetelerinin Türklere yaptığı katliamlardan doğan kin ve düşmanlıktan dolayı, bir yönüyle Ermenilerin hayatını kurtarmıştır.
- Birinci Dünya ve Kurtuluş Savaşı sırasında katliama uğrayan, asıl soykırım girişimine tabi tutulan Türklerdir.
- Türkleri ve Ermenileri, birbirlerini kırmaları için Doğu'da önce Ruslar, sonra İngilizler, Güney'de Fransızlar kışkırtmışlardır.
- Ermeni kırımı yalandır, uydurmadır, iftiradır, İngiliz propagandasıdır.
- "Ermenilere kırım yaptınız" konulu saldırılar, tarihi gerçeklere değil, siyasi emellere dayanmaktadır.
- Siyasi emel topraktır, Türkiye'nin Doğusunda "Kafkas Seddi" oluşturmaktır.
- Bu projede, Kürtçülük ve Ermenicilik birer vasıtadır ve paralel kullanılmaktadırlar.

Bunlardan sadece son üçünü ana hatları ile ele alabileceğiz.

Türk ulusu, Ermenilere soykırım yaptınız iddialı saldırılara üçüncü kez muhatap olmaktadır. İlki 1915 Tehciri'nden sonra 1916'da başlar, 1918 Mondoros Mütarekesi'nden sonra yoğunlaşır. İkincisi 1920'dedir. Türk ulusunun canını, namusunu, toprağını kurtarmak için Çukurova'da Antep, Maraş ve Urfa'da Fransız-Ermeni işgalcilerine karşı direnmesi üzerine ve özellikle Şubat 1920'de Maraş'tan Fransız-Ermeni işgalcilerini kovuncadır. Üçüncüsü de 1965'te başlatılır ama asıl saldırı Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin PKK terör örgütü ile ABD'nin ve AB'nin istediği şekilde bir diyaloğa girmeyip siyasi çözümü reddederek silahlı mücadeleyi sürdürme kararlılığı üzerine 1995'te başlatılır. 1995'e kadar, 30 yılda Türkler Ermenilere soykırım yapmıştır şeklinde karar alan veya bildiri yayınlayan sadece altıdır[1]. 1995'ten 1998'e kadar karar alanlara dokuz[2] ilave daha olur. 1999'da PKK başarısız olunca, Güneydoğu'yu Türkiye'den kopartamayınca yani PKK'ya verilen görev gerçekleşmeyince soykırımlı saldırılar bunaltıcı şekilde yoğunlaşır. Sadece 2000 yılında 7 karar[3] çıkar. 2001-2006'da bunlara 17 karar[4] daha eklenir.

1965'ten 2007'ye kadar toplam 39 karar çıkar, bunlara eyalet kararları dahil değildir. 39 kararın 6'sı 30 yılda, 1965-1994 arasında çıkar. 1995'te saldırılar yoğunlaştırılır, 4 yılda (1995-1998) 9 karar, 2000'de 1 yılda 7 karar, 2001 ve sonrasında ise 17 karar çıkartılır. 39 kararın 24'ü 1999 sonrasında, yani PKK başarısız kılındıktan, Türkiye AB'ye aday yapıldıktan sonradır. 1997'de adaylığı reddedilen Türkiye'nin 1999'da yani PKK başarısız kılındıktan sonra aday yapılmasının anlamı ve arkasından aday yapılan Türkiye'ye Ermeni soykırımı kartı ile siyasi saldırıların yoğunlaştırılması dikkat çekici ve uyarıcıdır. Ayrıca 2000 yılında, soykırım suçlamasıyla yapılan siyasi saldırıların yanı sıra, Batılı sermayedarlarının çıkarttığı Kasım 2000 ve Şubat 2001 ekonomik krizleri ve sonuçları da göz önüne alındığında, Türkiye'nin planlı bir siyasi-ekonomik-sosyal tehditle karşı karşıya olduğu anlaşılmaktadır.

Saldırıların sürecine ve yoğunlaşma dönemlerine dikkat edilirse konunun tarihi bir hesaplaşma değil, siyasi bir hesap olduğu ortaya çıkmaktadır. Birinci ve ikinci saldırılar Sevr öncesidir. Üçüncü saldırı ise Kürdistan kurma öncesidir. Sözde Ermeni soykırımı konusu ile Kürdistan kurma konusunun ne ilgisi var denilebilir. İkiz konulardır. Tarihimizde paralel yürütülmüştür. Bu günde paralel yürütülmektedir.

Soykırımlı saldırılara Atatürk'ün bakışı, tarihi bir konu şeklinde değil, siyasi hedefleri gerçekleştirmede bir vasıta olarak kullanma şeklindedir. Yani mücadele alanı tarih değil, siyasettir demektedir. Ki kendisi de tarihle değil, siyasetle ve güçle çözmüştür.

Atatürk'ün sözde soykırım iddiaları üzerine tespit ve değerlendirmelerini sorularla açıklığa kavuşturalım. Biz soralım, O yanıtlasın.

Türkiye'ye yapmadığı ve yapmadığını bildikle-

ri halde neden "Ermenilere soykırım yaptınız" suçlamaları ile saldırıyorlar. Bunları neden yapıyorlar?

"… Düşmanların bütün çalışması, barış esaslarının kararlaştırılacağı şu sıralarda memleketimizi dışarıda ve içeride güçsüz bir durumda bırakarak, istedikleri her şeyi kabul ettirmeyi amaçlıyor…[5]" (24 Nisan 1920-TBMM)

O günlerde Sevr Anlaşması gündemdeydi. Sevr ile istediklerini kabul ettirmek için, "Ermenilere kırım yaptınız, yapıyorsunuz" saldırısı ile Türkiye'yi suçlu duruma düşürüp dıştan destek görmesini önlemeyi, hayır deme direncini kırmayı amaçlamışlardı.

Şimdi 1995'te yoğunlaşan, 2000'de doruğa çıkan saldırıların amacı daha iyi anlaşılmaktadır. 1995 yılı için Ata'nın açıklamasındaki, "barış esaslarının kararlaştırılacağı şu sıralarda" ifadesinin yerine "PKK ile silahlı mücadeleyi bıraktırıp, siyasi çözümün dayatıldığı şu sıralarda" ifadesi konularak okunması yeterli olmaktadır. 2000'li yıllar için konulacak ifadeler çoğalmaktadır. Birkaçını sıralayalım.

- "Kendisine verilen görevi PKK başaramayınca, PKK'nın yapamadığını bizzat yaptırmak için AB adaylığına kabul edilen Türkiye ile adaylık koşullarının belirleneceği şu sıralarda…"
- "AB'ye uyum paketleri adı altında verdirilecek ödünlerin Türkiye'ye kabul ettirileceği şu sıralarda…"
- "İncirlik Üssü kullanım koşullarının görüşüleceği şu sıralarda (2000 Baharı-ABD için)…"
- "BOP'un gerçekleştirileceği şu yıllarda…"
- "Kuzey Irak'ta bir devlet yapılanmasına başlanacağı şu sıralarda (2002)…"
- İran'a karşı ABD'nin yanında yer almasının sağlanacağı şu sıralarda…"
- "Kuzey Irak'taki devlet ilanının yapılacağı şu sıralarda…"

Atatürk'ün aynı konuşmasında sorumuzla ilgili iki yanıtı daha vardır.

"Geleceğe yönelik çıkarlarını, çeşitli baskılarla bütün dış ülkeleri aleyhimize çevirmekte gören bütün unsurlar,… tümüyle yalan olan en son Ermeni kırımı uydurmasını (1920'yi kastediyor) düzenlediler…

İngilizler, dış durumumuzu yani toplu öldürme iftiraları ile sarsarak, … tasarladıkları İstanbul işgalini kolaylıkla uygulayabilecek bir ortam hazırlıyorlardı…" (24 Nisan 1920-TBMM)

Başka bir konuşmasından bir alıntı daha yapalım.

"… Düşmanlarımız hakkımızda icat ettikleri iftiralarını bir Aralık Paris Konferansı'na da kabul ettirir gibi oldular. İhtimal bunun neticesi olarak, daha savaş esnasında birbirleriyle yaptıkları gizli anlaşmaların ve karşılıklı verdikleri sözlerin tatbikatına başlanmış idi. İzmir, Antalya, Adana, Antep, Urfa ve Maraş'ın işgalleri hep bir karşılıklı taahhütler neticesi…" (31 Aralık 1919 Ankara)

Ata'nın bu üç açıklamasından, Ermeni kırımı konulu saldırıların basit bir suçlamadan çok öte bir durum olduğu anlaşılmaktadır. Türkiye üzerine niyet besleyenler, bunu araç olarak kullanmışlar. Güncel çıkarlarını sağlamak için bir tehdit aracı, uzun vadeli planlarını gerçekleştirmede de bir alt yapı aracı olarak kullanmışlar. Bugün de Türkiye'ye yönelik planlarını, ki planlarını gizlemeye de gerek görmüyorlar, gerçekleştirmede bir araç olarak kullanmaktadırlar.

Peki, bu soykırım iddiaları doğru mudur?

"Türkler tarafından Ermeniler aleyhinde katliam (İddiaları), uydurulmuş rivayetler ve bir takım yalan ve iftiralardan ibarettir." (17 Ocak 1921-Demeç)

O halde Ermeni sorunu nedir?

"Ermeni sorunu, Ermeni milletinin gerçek olmayan isteklerinden çok, dünya kapitalistlerinin ekonomik yararlarına göre çözülmek istenen sorun(dur)." (1 Mart 1922-TBMM)

Ermeni sorununu dayandırdığınız Emperyalistlerin ekonomik çıkarları nedir?

"Ermeniler Van ve Bitlis'i ele geçirince, Irak'taki İngilizlerle birleşeceklerinden dolayı bütün Yakındoğu'da İngilizlerin yeri çok sağlamlık kazanacaktır." (1 Aralık 1920)

"Ermenistan'ı Mezopotamya'da yerleşmiş İngilizlere yaklaştıracak surette uzatmak, Moskova ve Ankara hükümetlerine pek çok nahoş sürprizler yaratmak demek olur." (27 Aralık 1920)

"Taşnakların, İtilaf devletlerinin entrikalarına alet olmaktan vazgeçmeyip… Sevr'de İstanbul hükümetine imza ettirilen anlaşma hükümlerine dayanarak Doğu vilayetlerimizi işgal için fırsat kollamaları, bu suretle Basra Körfezi'nden Karadeniz'e kadar Doğu ile Türkiye arasında itilaf devletleri nüfuz ve himayesi altında büyük bir kütle husule getirip Yunanistan'ın

Rumeli ve Batı Anadolu'da oynadığı rolü Kafkasya, Doğu Anadolu ve İran'da oynamaya azmetmiş olmaları …" (6 Ekim 1920)

"Musul (Vilayeti-bugünkü Kuzey Irak) bizim için çok kıymetlidir… Birincisi, civarında sonsuz servet teşkil eden petrol kaynakları vardır. İkincisi bunun kadar önemli olan Kürtlük meselesidir. İngilizler orada bir Kürt hükümeti teşkil etmek istiyorlar. Bunu yaptıkları takdirde bu fikir bizim hududumuz dahilindeki Kürtlere de sirayet edebilir. [6]" (16 Ocak 1923)

Atatürk'ün bu dört açıklamasını, Sevr haritasını ve 1918'den sonraki bilgileri yan yana getirdiğimizde emperyalistlerin ekonomik çıkarları ortaya çıkmaktadır.

İngiltere Birinci Dünya Savaşı'nda Osmanlı'nın elindeki tüm petrol yataklarını; Arabistan Yarımadası, Basra ve Musul'u; ele geçirir. Mondros Ateşkes Anlaşması'ndan sonra, Osmanlının 1918 yazında işgal etmiş olduğu Bakü petrol bölgesini, Osmanlıya boşattırarak işgal eder.

Ele geçirdiği Hazar petrol bölgesi ile Ortadoğu petrol bölgesi arasını kendi kontrolünde tutup, iki bölge arasında fiziki bağı kurmak için, 1918'de kendisi tarafından kurulan Ermenistan'ı, Karadeniz kıyılarından Van Gölü'ne kadar uzatmak, Van Gölü güneyi ile Irak arasındaki boşluğu doldurmak için burada bir Kürdistan kurmak ister. Sevr haritasının doğusu işte bunu gerçekleştirmektedir.

Atatürk, bu planı anladığı içindir ki; Moskova'yı birkaç kez uyarır, uyarıları sonuç doğurur, Ankara – Moskova işbirliği gelişir ve senaryonun Ermeni ayağı kırılır.

Kürdistan'ın kurulmasını önlemek için de, Musul vilayetini Misak-ı Milli içine alır ve Türkiye'ye dahil etmek ister. Musul alınamaz ama Sevr ile kurulmak istenen Kürdistan oyununu bozar.

Görüldüğü gibi emperyalistlerin ekonomik çıkarı, petroldür, Karadeniz'de egemenliktir. Diğer öğeler figürandır, kullanılandır. 1920'lerde bu senaryoyu Atatürk bozmuştur.

Günümüzde de aynı senaryo oynanmakta, aynı figüranlar kullanılmaktadır. Sadece filmin esas oğlanı

değişmiştir. O yıllarda İngiltere idi, bugün ABD'dir. İngiltere yardımcı oyuncu olmuştur. Amaçları arasına "su" ilave olmuştur.

Atatürk'e sorularımızı sürdürelim. Bu senaryo içersinde Ermenilerin rolü nedir?

"Rum ve Ermeni, Batı emperyalistlerinin hizmetçisi olan uluslar(dır)." (1 Aralık 1920-Ankara)

"Ermenistan, Doğu'da büyük bir inkılap gayesi için çalışan mazlum milletler arasında, … bozguncu bir unsur vazifesi yapıyordu. Doğu milletlerinin temasına engel oluyordu. Doğu'da İngiliz emperyalistleri için bir dayanak noktası hizmeti görüyordu…

Ermenistan, Doğu ihtilal makinesinin iyi işlemesine mani olmak için, bu ihtilalden etkilenecek olacaklar tarafından makinenin çarkları arasına sıkıştırılmış ecnebi bir cisimden başka bir şey değildir…" (13 Kasım 1920-Hakimiyeti Milliye)

Atatürk, Ermenilerin emperyalistlerin bir maşası olduğunu, kullanıldıklarını tespit ediyor; ki bu tespitini sıkça tekrarlar, gerçeği gören Ermeniler de bu yönde açıklamalar yapar; kullanılma amaçlarının da bir siyasi hedefin gerçekleşmesi için olduğunu belirtiyor. Bu siyasi hedefin tam açıklamasını, hedefi belirleyenin ağzından verelim.

Sevr Anlaşması'nı hazırladıkları konferanslarda İngiltere Dışişleri Bakanı Lord Curzon, 16 Şubat 1920'de şöyle diyor :

"Müttefiklerin uğrunda savaştıkları… amaçları arasında bağımsız bir Ermenistan devletinin kurulması da vardır. Bu amacın gerçekleşmesine tüm müttefikler aynı derecede ant içmiş durumdadır." [7]

Aynı kişi, bu devletin kurulma amacını da, 22 Nisan 1920'de şöyle belirtir :

"Büyük bir Pan-İslam ya da Pan-Turan hareketi ortaya çıkabilir ve böyle bir halde, Londra Konferansı, genellikle dünya barışı bakımından, Türkiye Müslümanları ile daha doğudakiler arasına sokulmak üzere bir Hıristiyan toplumunun sıkıştırılmasının yerinde bir girişim ve bunun da yeni bir Ermeni devleti olabileceğini düşünmüştü." [8]

Atatürk; bu toplantı tutanaklarından haberi olmaksızın, emperyalistlerin Ermeniler üzerine neden oynadıklarını, siyasi hedeflerinin ne olduğunu tam isabetle tespit etmiş ve buna göre cephe tutmuş, bu plandan Türkiye kadar zarar görecek olan Rusya ile işbirliği yapmış ve planın gerçekleşmesini engellemiştir.

Bugün de Ermeni kartının tekrar Türkiye'nin önüne konulması, Ermenilerin tekrar kullanılmaya baş-

lanmasının arkasında, daha önce açıklanan ekonomik çıkarlarının yanı sıra, L. Curzon'un ikinci sözündeki amaç aranmalıdır. Bundaki doğru tespit, Atatürk'ün yaptığı gibi, doğru cephe tutmayı, doğru hedefe saldırmayı sağlayacaktır.

Ermenicilik ve Kürtçülük hareketleri birbiriyle ilişkili midir, bunlar aynı kaynaktan mı tetiklenmektedir?

"Kürtlerin devletten ayrılarak İngilizlerin himayesinde bağımsız Kürdistan kurmaları teorisini tasvip etmem. Çünkü bu teori, … Ermenistan lehine İngilizler tarafından tertip edilmiş bir plandır." (16 Haziran 1919)

"… Kürtleri Osmanlı (Türk) camiasından ayırmak, İngiliz boyunduruğuna sevk etmek, neticede Doğu Anadolu'muzu Ermenilere çiğnetmeye yol açacak(tır)." (9 Kasım 1919)

"… Basra Körfezi'nden Karadeniz'e kadar Doğu ile Türkiye arasında İtilaf devletleri nüfuz ve himayesi altında büyük bir kütle husule getir(mek)…" (6 Ekim 1920)

İngiltere, Hazar ile Basra petrol havzaları arasını kendi kontrolünde bir coğrafi bağ ile birleştirmek ve Anadolu Türklüğünün Kafkas ve Orta Asya Türkleri ile fiziki bağını kesmek için, Ermenicilik ve Kürtçülük hareketini paralel yürütmüştü. Her iki hareketi kendi emperyalist politikaları için bir vasıta olarak kullanmıştı.

Atatürk, sözünü ettiği "Doğu ile Türkiye arasında büyük bir sed meydana getirme" projesini görmüş, Ermenicilik ve Kürtçülük hareketlerinin bu seddi oluşturmak için İtilaf devletleri (yani İngiltere) tarafından tezgahlandığını ve Türkiye için tehlikelerini anlamış, inşa aşamasında seddi yıkmıştır.

Bu seddin yapılmasını önlemedeki kesin kararlılığını şöyle ifade eder :

"Kafkasya seddinin yapılmasını Türkiye'nin kati mahvı projesi sayıp, bu seddi İtilaf devletlerine yaptırmamak için en son vasıtalara müracaat etmek ve bu uğurda her türlü tehlikeleri göze almak mecburiyetindeyiz." [9]

Bugün de emperyalizmin bu iki vasıtası, Büyük Ortadoğu Projesi içerisinde aynı kaynaklardan, aynı amaçlarla ve yine paralel yürütülmektedir ve 2007 yılı itibarı ile önemli mesafe kat etmiştir. Türkiye, Atatürk'ün kesin kararlılığını gösterme zamanını geçirmektedir. Bugün, Büyük Ortadoğu Projesi içinde oluşturulmak istenen Doğu Seddini önlemek için "her türlü tehlikeleri göze almak mecburiyetinde" olduğunu anlamalıdır. Varlığını devam ettirmek için buna zorunludur. Geç kalmanın bedelini halkına kanla ödettirmemek için zorunludur. Doğu Seddini önlemek zorundadır. Önlemenin nasılı, ne yapılacağı da Atatürk'tedir. Atatürk gibi önce bağımsızlığımızı kurtarmak gerekmekte ve bunu yapabilecek teslimiyetçi olmayan bir hükümeti iş başına getirmek, yurttaşlık görevimiz olmaktadır.

Dip Notlar:

[1] Uruguay 1965, ABD Temsilciler Meclisi 1975, GKRY 1982, Dünya Kiliseler Konseyi 1983, ABD Temsilciler Meclisi 1984 (1975'in tekrarı), Avrupa Parlamentosu 1987, Arjantin 1993.

[2] Rusya 1995, Arjantin 1995, Kanada 1996, Yunanistan 1996, Lübnan 1997, Belçika 1998, AKPM 1998, Fransa 1998, Arjantin 1998.

[3] Soykırım uzmanı 126 akademisyen 2000, İsveç 2000, Lübnan 2000, Fransa 2000, Vatikan 2000, Avrupa Parlamentosu 2000, İtalya 2000.

[4] Vatikan+Ermeni Kilisesi 2001, Fransa 2001, Avrupa Parlamentosu 2002, Kanada 2002, Arjantin 2003, İsviçre 2003, Arjantin 2004, Uruguay 2004, Arjantin 2004, Kanada 2004, Slovakya 2004, Hollanda 2004, AB İlerleme Raporu 2004, AP Eurlings Raporu 2004, Almanya 2005, Litvanya 2005, Fransa 2006.

[5] İsmet Görgülü, Atatürk'ten Ermeni Konusu-Belgelerle, Bilgi Yayınevi, Genişletilmiş 2. Basım, 2006, s.198 (Metnin devamındaki Ata'nın sözleri aynı kaynaktan alıntıdır.)

[6] Gazi Mustafa Kemal Atatürk'ün 1923 Eskişehir-İzmit Konuşmaları, Yay. Haz. Arı İnan, TTK., 1982, s. 45.

[7] Osman Olcay, Sevres Andlaşmasına Doğru, Konferans ve Toplantı Tutanakları ve Belgeler, Ankara Üni. SBF. Yayınları, 1981, s. 24

[8] a.g.e. s. 513

[9] 5 Şubat 1920 tarihli bildirisi, Atatürk'ün bütün eserleri (ATABE), C.6, Kaynak Yayınları, s. 268

**** Başkent Üni. Öğr. Üyesi***

AVUSTRALYALI EVLATLARIMIZIN ŞARKISI

Dr. Nejat TARAKÇI

Avustralya'da en önemli geleneklerden biri koyun yetiştirmekti ve yününden yapılan üretim de çok önemliydi. Hala koyun kırpma yarışları geleneklerinin bir parçası olarak sürüyor.

Koyun çobanları ve kırpıcıları özellikle Avustralya ve Yeni Zelanda'da geçmişte sömürünün önemli aktörleriydi. Birçokları sırtlarında battaniye ve öteberi taşıdıkları yükleriyle işten işe dolaşır ve bu sırt yüküne **Matilda** denirdi. Bu bekâr ve göçebe yoksulların Matilda'larından başka sarılıp yatacakları bir şeyleri de yoktu. **Waltzing Matilda** deyimi, yükünü (bizdeki denk-bohça) alıp gitmek, gezdirmek anlamına geliyordu.

1891 ve 1894 yıllarında ağır şartlara karşı ayaklanan ve grev yapan kırpıcılar Queensland'de neredeyse iç savaş çıkardılar. Yer yer koyunları vurup öldürdüler. Polis ve mülk sahipleri peşlerine düştüler ve çatıştılar. Yakaladıklarını öldürdüler. Bunlardan biri, Frenchy Samuel, yakalanacağını anlayınca Combo Gölcük'ünde kendini vurdu ve boğuldu. Bu olaydan ilham alan şair Banjo Paterson 1895'de **Waltzing Matilda** başlıklı bir şiir yazdı.

Christina Macpherson adında aslında müzisyen bile olmayan halktan bir kadın da buna halk ezgilerine benzeyen bir beste uydurdu. İlk kez 6 Nisan 1895 Winton kentinde North Gregory Otel'de Queensland Başkanına verilen bir yemekte çalınınca inanılmaz bir rağbet gördü, ezgi halkın ağzına yapıştı. Aynı İzmir'imizin milli marşı sayılan İzmirin Kavakları gibi. Şarkı o kadar çok yayıldı ve sevildi ki, Avustralya'nın en bilinen ve yaygın ezgisi oldu. Adeta Avustralya ve halkı ile özdeşleşti, bunların anılacağı her durumda, tanıtımda hem sözler hem de müzik simge haline geldi.

Öyleki 1977'de Avustralya milli marşı için aday parçalar içinde bugün milli marş olan ve % 43 oranında destek alan **Advance Australia Fair**'in arkasından % 28 ile ikinci oldu. Avustralya'nın hemen tüm uluslararası etkinliklerinde ve özellikle sporda, açılış ya da kapanış parçası olarak onyıllardır çalınıyor. Oyunlarda uğurcak olan kangurunun adı da Matilda. Yine Avustralya kadın milli futbol takımına da Matildalar deniyor. Avustralya askerlerinin söylediği marş olduğu gibi, ordunun kullandığı bir model tank da Matilda olarak isimlendirildi.

1971 yılında, Vietnam dönemi 68 kuşağının savaş karşıtı felsefesinin egemen olduğu zaman diliminde ve onun rüzgârında, şimdi 68 yaşında olan göçmen Avustralyalı şarkıcı Eric Bogle **And The Band Played Waltzing Matilda** (Ve bando Waltzing Matilda'yı çalıyordu) adlı bir şarkı yaptı. Sözleri de kendisine ait olan bu eser, bahse konu eski halk ezgisi ile bağlantılı olarak bestelendi.

Şarkı, savaşı yüceltenlere karşı duruyor ve insancıl yönüne vurgu yapıyordu. Bu şarkı, Avustralyalıların anılarında taze olan ANZAC Koyu (Suvla veya Anafartalar) çıkartmasına gönderme yapıyordu. Bu öyküde, halk ezgisi Waltzing Matilda' nın konusu gibi gezginci bir gencin nasıl asker edilip savaş cehennemine sürüldüğünü ve bacağını kaybettikten sonra dönüşünde kahraman olarak karşılanmakla beraber, zamanla unutulup gittiğini ve masum yaşamların nasıl kullanılıp bir kenara atıldığı anlatılıyordu.

Bu parça da kaynak aldığı Waltzing Matilda gibi neredeyse bir milli marş oldu. ANZAC günü olarak kabul edilen (çıkarma günü) 25 Nisan'da mutlaka çalınır oldu. Mayıs 2001'de tüm zamanların en önemli ilk 30 şarkısı içinde seçildi.

Avustralya 1987'de Eric Bogle'a bu parça nedeniyle üstün hizmet nişanı verdi. Peki, böyle bir kahramanlık tarihinden nasıl olup da bir savaş karşıtı öyküye geçilmişti? Bunun yanıtını da **Millet hayatı tehlikeye düşmeyince, harp bir cinayettir,** diyebilen yüce insana borçluyuz.

İşte, Atatürk'ün 1934 yılında yazıp, o zamanki İçişleri Bakanı Şükrü Kaya'ya verdiği ve Gelibolu ziyaretinde okuyarak tüm dünyaya duyurmasını istediği sözler: **Bu memleketin toprakları üstünde kanlarını döken kahramanlar... Burada bir dost ülkenin toprağındasınız. Huzur ve sükûn içinde uyuyunuz. Sizler, Mehmetçiklerle yan yana, koyun koyunasınız. Uzak diyarlardan evlatlarını harbe gönderen analar. Gözyaşlarınızı dindiriniz. Evlatlarınız, bizim bağrımızdadır. Huzur içindedirler ve huzur içinde rahat uyuyacaklardır. Onlar, bu toprakta canlarını verdikten sonra, artık bizim evlatlarımız olmuşlardır.**

Nitekim Avustralyalılar da ayni duygularla başkent Canberra'daki ANZAC Parade denilen tören alanında bir düşman ordunun komutanına verilen değerin tek örneği olan bir anıtla, Atatürk'ün bu sözlerini ölümsüzleştirmişler.

25 Nisan 2012 günü Avustralya Başbakanı Julia Gillard Çanakkale'de çıkarma alanında şunları söylüyordu : **Türkler bizim kayıplarımızı onurlandırdılar ve onlara kendi evlatları gibi sahip çıktılar. Daha sonra tarih sayfalarında nadir görülen bir şey yaptılar ve bu yere mağlupların onuruna Anzak Koyu adını verdiler. Bu nedenle Türkiye Cumhuriyeti'ne büyük bir gönül borcumuz bulunmaktadır.**

Hiç bir millet mabetlerimizi daha iyi koruyamaz ve bu kutsal ziyaretlerimize daha cömertçe ev sahipliği yapamazdı.

Avustralya Başbakanının içten bir şekilde açıkladığı gibi, Çanakkale'nin Avustralyalılar için ne ifade ettiğini anlamak için şarkıyı linke tıklayarak dinleyebilirsiniz. Yüz yıl sonra, Mustafa Kemal Atatürk ve silah arkadaşları ile Çanakkale'de canlarını feda eden tüm askerlerin aziz hatıraları önünde saygı ile eğiliyoruz.

**** Deniz Tarihçisi***

KARİKATÜR

Mehmet Saim BİLGE*

TESUD Çankaya şubesi üyemiz Mehmet Saim Bilge Yeşilay Haftası münasebetiyle Yeşilay Kurumu tarafından hazırlanan broşürde ve İstanbul'daki sergide 2 karikatürü hem broşürde yer almış hem de sergilenen eserler arasında yer almıştır.

İzmir Karikatürcüler Platformu ve Homur Mizah Gurubu tarafından İzmir'de Neşe ve Karikatür Müzesinde açılan Emek Karikatürleri konulu sergide bir karikatürü sergilenmiştir.

Kendisini TESUD Ailesi olarak kutluyoruz.

**** Em. P. Alb.***
TESUD Çankaya Şb. Üyesi

YAKIN TARİHİMİZİN YAŞAYAN CANLI TANIKLARI GAZİLERİMİZ

TSK Reh. ve Bkm. Mrk. Bşk.lığı

Bize kendiniz hakkında bilgi verir misin?

Ben Selahattin MENTEŞ, Mardin Kızıltepe Derik Yazıcı köyünde 18 Ağustos 1993 tarihinde doğdum. Annem babam çiftçilik yaparak hayatlarını sürdürmektedir.

Gazimizin Sos.Hiz.Uzm. Sinem AKSU ile görüşmesi

Biz toplamda 6 kardeşiz Bunlardan 4'ü kız 2'si erkek. Ben kardeşlerden en küçüğüyüm. Ablalarım ve abim evli. İlköğretimi kendi köyümde, ortaöğrenimi Velik Köyü'nde yaptım. Lise 1'e başlamak için Kızıltepe'de köyden arkadaşlarımla birlikte ev tuttuk. Bir süre burada okula devam ettim. O sıralarda abimin rahatsızlandığından dolayı ameliyat olması gerekti. Bundan dolayı bende lise 1'de okulu bırakmak zorunda kaldım. Daha sonra ailemle birlikte çiftçilikle uğraşmaya başladım. Köyde yaklaşık 70 dönüm arazide buğday ve mısır ekimi ile uğraşıyorduk.

Nasıl gazi olduğunuzu kısaca anlatır mısın?

Askere gelmeden önse Mardin Kızıltepe'nin hiç dışına çıkmamıştım. Askerlik zamanım geldiğinde Kızıltepe'de Askerlik Şubesine başvuruda bulundum. Acemi eğitimimi İzmir Bornova'da yaptım. 2 aylık acemilik döneminden sonrasında Niğde İl Jandarma Komutanlığı, Ulukışla İlçe Jandarma Komutanlığı'nda, J. Er olarak görevime devam ettim. Jandarma olduğumuzdan halkla da bağlantımız oluyordu. Ulukışla'yı ve halkını da çok sevmiştim. Gece saat 22.00 –sabah 06.00 arası rutin devriye görevimiz oluyordu.

Olayın olduğu 20 Mart 2014 günü sabah 07.00'de içtima yapıldı. Karakol Komutanının emriyle Çifteler Karakolundan Jandarma Astsubayımızla birlikte sabah 09.00 sıralarında yol araması ve kontrolüne çıkıldı. Yol araması sırasında önce bir otobüs durduruldu. Arkasından da bir kırmızı araba durduruldu. Bazı arkadaşlarımız otobüsün içinde kimlik kontrolü yaparken arkadaki kırmızı arabadan 3 kişi ağır silahlarla bize doğru ateş açtı. Ateş açıldığı sırada ben dışarıda bekliyordum. Önce sol parmağımın üstünden kurşun geçti. Bu sırada ben 7-8 adım atıp yere düştüm.

Teröristler de bu esnada benim üzerime doğru geldi ve başıma doğru silahı doğrulttu. Açılan ateşte başımdan vuruldum. Kurşun başımın sol tarafından girip sağ tarafından çıkmış, aynı olayda astsubayımız ve olaya dahil olan bir polis memurunun da şehit olduğu bilgisini olayda yaralanan diğer arkadaşım Tolga'dan öğrendim. Yine aynı olayda Nesip adlı bir er arkadaşım da benimle birlikte yaralanmıştı.

Tedavi süreciniz hakkında bilgi verir misin?

Yaralanma sonrasında ilk olarak Niğde Devlet Hastanesi'ne götürülmüşüm. Oradan beni Erciyes Üniversitesi Tıp Fakültesi'ne sevk etmişler. Orada 7 gün tedavi sonrasında ameliyat olmuşum, 22 gün yoğun bakımda kaldıktan sonra da GATA'ya sevk edildim. Burada Beyin Cerrahisi Kliniğinde 12 gün yattım sonrasında TSK Rehabilitasyon ve Bakım Merkezi Akut Bakım Kliniği'ne geldim. 25 Nisan 2014 tarihinde TSK Rehabilitasyon ve Bakım Merkezi'nde 2 ay tedavi gördüm. Daha sonra 2 ay hava değişimi ile memleketime gittim.

Merkezimizde sizi etkileyen şeylere örnek verir misiniz?

TSK Rehabilitasyon ve Bakım Merkezi'nde tedavilerim halen davam etmektedir. Burada egzersizlerimi ve tedavilerimi ara vermeden yapmaktayım. Beni etkileyen en önemli ayrıntı burada bizim için görev yapan bütün herkesin güler yüzlü olması, tedavi ve diğer haklarımızla ilgili doğru yönlendirmeye çalışmalarıdır. Özellikle, anne ve babam komutanlarımız ve görevli personeller tarafından kendilerine gösterilen yakın ve sıcak ilgiden dolayı çok mutlular. Bizleri merkezdeki birçok faaliyetlere, yemeklere, eğlencelere, spor karşılaşmalarına götürüyorlar. Burası bizim için bir yuva haline gelmiş durumda. Burada bulunduğum süreçte ben ve ailem kendimizi son derece mutlu ve güvende hissediyoruz. Buradan sağlıklı bir şekilde yürüyerek çıkacağıma gönülden inanıyorum. Milletin bağrından çıkan Türk Silahlı Kuvvetleri burada bize sahip çıkıyor. Bu nedenle Türk Silahlı Kuvvetlerine bir şükran borcumu olduğunu düşünüyorum.

Son olarak ne söylemek istersiniz?

Halen tedavilerim devam etmektedir. Ben buraya

tekerlekli sandalyeyle geldim. Buradan tedavilerim sonunda yürüyerek eve gitmek en büyük hedefim. Herkese samimi davranışları ve hizmetleri için sonsuz teşekkür ediyorum.

***

Hasta Emine Selma CEBECİOĞLU; 1958, Ankara doğumlu. Serebral Palsi tanısıyla tedavisi devam ediyor. Hasta halen anne ve babasıyla birlikte Çankaya' da yaşıyor.

Hastalık, hastalığın getirdikleri, sosyal yaşantınız nasıl bir seyir izledi?

1983 yılına kadar yani 25 yaşıma kadar hayatımı idame ettirme, bağımsız yaşama anlamında herhangi bir problemim olmadı, herhangi bir yardımcı araçgereç kullanmadan, birisinin koluna girerek gayet rahat bir şekilde yürüyebiliyordum. Ailem tıbbi açıdan yapılabilecekler hakkında her zaman araştırmacı ve duyarlı oldular. Onlar olmasaydı ben bu noktada olamazdım elbette. Evde onlarla yaşamaya devam ediyorum. Yaşlı olmalarına rağmen fiziksel sağlıkları yerinde ama ben de onların hayatlarını kolaylaştırmak için elimden geleni yapıyorum.

1983 yılından sonra Hacettepe'de tedavi gördüğüm hocam kanedyenlerle yürümem gerektiğini söyledi. Hacettepe'de fizik tedavi görmeye başladım, sonrasında özel rehabilitasyon merkezlerinde de tedavilerim oldu. Ekonomik anlamda hiçbir sıkıntımız olmadığı için ailem iş hayatına girmemle ilgili bir baskı oluşturmadılar üzerimde. Ama sosyal hayattan da hiçbir zaman kopmadım. Bilgisayar programcılığı kursu, resim kursuna giderek çevremi daha da genişlettim. Hatta TSK Rehabilitasyon ve Bakım Merkezindeki doktorum Evren Yaşar'a da yaptığım yağlıboya resimlerden bir tanesini hediye ettim.

TSK Rehabilitasyon ve Bakım Merkezi ile yollarınız nasıl kesişti peki?

1983 yılında kanedyenle yürümeye başladıktan sonra dediğim gibi Hacettepe Üniversitesi ve bazı özel rehabilitasyon merkezlerinde tedavilerim devam ediyordu ancak ben yapılan çalışmaları yeterli görmüyordum. 2008 yılının sonlarına doğru hareketlerim yavaşlamaya başlamıştı, güçsüzlük yaşıyordum, kanedyeni yönlendirecek, kaldıracak yeterlilikte değildim sanki. 2009 Ocak ayından itibaren hastaneniz dışında 5 ay başka tedavi programlarından yararlandım. Ancak yanıt alamadım.

2009 yılı 6 Ekim'inde Doç.Dr.Evren Yaşar ile tanışmam hayatımı değiştirdi. Menopoza da girdiğim bu dönemde daha da bağımlı hale gelmiştim. 1,5 ay hocamız gözetiminde tedavim devam etti. Havuz programı, egzersiz salonları bana çok çok iyi geldi. O süreçte Evren Bey Amerika'ya eğitime gitti. Beni başka bir doktora emanet etti. Evren Bey'in Türkiye'de olmadığı dönemde ben de gelmedim hastaneye. Ama hocamızla iletişimim hiç kesilmedi, telefonla haberleşiyorduk mutlaka. 2012-2013 yıllarında hastaneye hiç gelmedim. İyileştiğimi de düşündüğüm için o süreç bana yeterli görünmüştü. Yine güçsüzlük hissedip de hareketlerim kısıtlanınca 2014 Eylül'ünde yeniden tedaviye başladım. Hocamla yeniden kesişti yolumuz.

Hocamın da dediği gibi tedavilerimin süreklilik arzetmesi lazım, iyileştim deyip bırakmamalıyım. Şimdi havuz tedavisi görüyorum, bir süre sonra bitecek tedavim ama evde de verilen egzersiz programlarına uymalıyım. Artık hareketlerim çabuklaştı, yürümem daha normal bir hale döndü, kendi işlerimi kendim yürütüyorum. Kasım 2014'ten beri Özel Bakım Merkezi misafirhanesinde kalıyorum. Orada kalmak da ayrıca önemli bir deneyim.

2009 yılından beri TSK Rehabilitasyon ve Bakım Merkezi ile bir şekilde bağınız oluştu. Merkezimiz hakkında neler söylemek istersiniz?

Gazi Salih ÜSTÜNBAŞ ve Eşi İle Birlikte

Öncelikle Evren Bey 2009 yılından beri beni hayatımı gerçekten çok değiştirdi. Benim çok güçlü ve bilinçli olduğumu söylemesi beni oldukça motive ediyor. Kendisini ailemden biri gibi hissediyorum ve çok güveniyorum. Ben fiziksel durumumdan dolayı hiçbir zaman bir ayrıcalık isteyen ya da suistimale yer bırakmayan bir insanım. Doktorum beni bu açıdan gerçekten anlayabiliyor, bunu hissetmek çok önemli. Bana "herşeyi kendi çabalarınızla yaptınız, biz sadece size destek olduk bu kadar" dedi.

Bu cümle çok kıymetli oldu hayatımda. Gördüğü her yerde halimi hatırımı sorar, ilgilenir ve desteğini esirgemez, çok iyi bir doktor kendisi. Bununla birlikte temas halinde olduğum diğer doktorlar, hemşireler, egzersiz salonlarındaki ve havuzlardaki fizyoterapistler, özetle tüm görevlilerin ilgisi hasta ayırmaksızın davranışları beni çok memnun etmektedir.

Ayrıca, hastanede gazilerimizin durumunu gördüm. Benden çok daha zor durumlar yaşayan insanların olduğunu görmek içinde bulunduğum durumu daha hafif algılamama yardımcı oldu. Burada çok güzel arkadaşlıklar edindim. 5-6 kişiyle ailece karşılıklı görüşüyoruz. Burada edindiğim arkadaşlıklarım hayata daha da pozitif bakmamı sağladı.

Ayağa kalkmam, kurduğum ilişkiler moral ve motivasyonumu her geçen gün daha da arttırdı ve bu da fiziksel sağlığımı olumlu anlamda etkiledi.

1983 teki halime döndüm diyebilirim, evde kanedyen kullanmıyorum, kendi işlerimi görebiliyorum ve eski kuvvetimi kazandım.

Duygularınızı samimi bir şekilde paylaştığınız için teşekkürler. Eklemek istediğiniz başka bir şey var mı Selma Hanım?

Son havuz tedavimde yardımlarını esirgemeyen Şükrü Hisarcıklı terapistime de ayrıca teşekkürlerimi iletmek isterim. Herşey için çok teşekkürler.

***

Kendinizden biraz bahseder misiniz?

19 Nisan 1929 yılında Ordu'nun kazası Mesudiye'de doğdum. 5 erkek kardeşim var. Annem Laika ÖNER ev hanımı, babam Kemal ÖNER ise subaydı. Babamın asker oluşu nedeniyle pek çok ili gezdik. Ortaokulu Sivas'ta bitirdim. Özel Kız Enstitüsü 5.sınıftayken eşim Halil Necdet DUMANLI ile tanıştım ve enstitüyü bırakıp 1950 yılında evlendim. 1952 de büyük oğlum Cihangir DUMANLI,1957 de küçük oğlum Cengiz Dumanlı doğdu. Cihangir DUMANLI Emekli Tuğgeneral, küçük oğlum Cengiz Dumanlı ise TRT de Makine Mühendisi olarak çalışıyor. Eşimi 1997 yılında kaybettikten sonra kardeşimin turizm şirketi aracılığı ile bir çok yer gezdim gördüm. Gittiğim yerler arasında İsrail, Mısır, İtalya, İspanya, Fransa, Belçika ve Hollanda vardı. İçlerinden en çok Hollanda'yı beğendim.

Merkezimizi nasıl öğrendiniz ve ne zaman katıldınız?

2007 yılında TSK Rehabilitasyon Merkezinde tedavi gördüğüm sırada inşaat çalışmalarını görüp ne yapılacağını öğrenmiştim. İşte o zaman TSK Ankara Özel Bakım Merkezinde kalmaya karar verdim. Merkeze ilk katılış yapanlardan biriyim. Geldiğimde 20 kişi vardı burada. 08 Ekim 2008'de o zamanki Merkez Başkanımız P.Alb.Mücahit SIRMACI bizi menekşelerle karşılamıştı. O anki yaşadığımız mutluluk aynı şekilde devam etti. Özel Bakım Merkezi'nden her bakımdan çok memnunum. Buraya gelmeyi düşünüp de tereddütte kalanlar varsa hiç düşünmesinler derim. Biz burada adeta ikinci hayatımızı yaşıyoruz. Gençleşiyoruz. Böyle bir yuvada yaşamak herkese nasip olmaz. Kendimi bu konuda şanslı addediyorum. Buradaki tüm çalışanlar çok saygılılar. Biz de onları çok seviyoruz.

Özel Bakım Merkezi'nde anlattığınız fıkralar ve okuduğunuz şiirlerle biliniyorsunuz. Bu özelliğiniz nereden gelmektedir?

Bizim aileye özgü bir durum herhalde. Aile üyeleri birbirleriyle esprili bir şekilde atışarak konuşmayı sever. Bende bunu devam ettirerek insanları mutlu etmeyi ve mutlu olmayı seviyorum. Özel Bakım Merkezi hakkında duygularımı anlatan bir şiir ve fıkra da yazdım.

Bu şiirinizi sizden duymak isteriz.

Memnuniyetle…

Dağ tepe demeden dolaştık durduk
Evlatlarımızı okuttuk bir yuva kurduk
Eşlerimizi yitirdik perişan olduk
Ordumuzun sayesinde ikinci bir yuva bulduk
Özel Bakım Evine yattık huzuru bulduk.

Şiiriniz çok güzel peki fıkranızı da bizimle paylaşır mısınız?

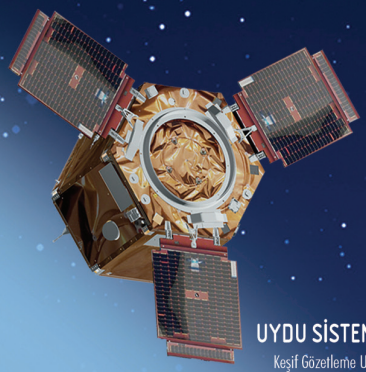
Tabiki seve seve…

İki tane hanım, epeyce yaşlandıktan sonra gelmişler buraya başvurmuşlar. "Ah demişler, burası çok güzel. Azrail müsaade etse de, burada biraz daha yaşasak, ne yapsak da Azrail'i kandırsak demiş. Bunun üzerine arkadaşı "ondan kolay ne var? Başımıza birer tülbent bağlarız, çarşafa sarınır, yatağa gireriz, ağzımıza da birer emzik alırız; Azrail de geldiği zaman "aaaaa bunlar daha küçükmüş, bunlar yeni doğmuş" der almadan gider bizde biraz daha yaşarız demiş. Bir de bakmışlar ki Azrail geliyor, korkudan emzikleri ağızlarından atmışlar başlamışlar bebek gibi "ıngaa, ıngaa" diye ağlamaya. Bunun üzerine Azrail "ağlamayın yavrularım size götüreceğim attaaa attaaa" demiş.

Yaşamınıza ilişkin hususları bizimle samimiyetle paylaştığınız için teşekkür ederiz.

Ben de sizlere ve tüm çalışan personele teşekkür ederim.

Türkiye'nin Havacılık ve Uzay Merkezi

UYDU SİSTEMLERİ
Keşif Gözetleme Uydusu

HÜRKUŞ
Türk Temel Eğitim Uçağı

ANKA
Orta İrtifa Uzun Havada Kalışlı
(MALE) İHA Sistemi

T129 ATAK
Taarruz ve Taktik Keşif Helikopteri

Tasarım ve Entegrasyon
Modernizasyon ve Modifikasyon
Üretim ve Montaj
Lojistik Destek

TAI TUSAŞ-Türk Havacılık ve Uzay Sanayii A.Ş.

TUSAŞ, Türk Silahlı Kuvvetlerini Güçlendirme Vakfı'nın bir kuruluşudur.

www.tai.com.tr
marketing@tai.com.tr

Etkilesim1@441 71 89

TÜRK MİLLETİNİN ÖZGÜRLÜK VE EGEMENLİĞİNİN SEMBOLÜ OLAN TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ'NİN KURULUŞUNUN 95. YIL KUTLAMASI

*Ali MARALCAN

" MECLİS BİR NAZARİYE DEĞİLDİR. BİR HAKİKATTİR VE HAKİKATLERİN EN BÜYÜĞÜDÜR".

MUSTAFA KEMAL

Bu sözler gerçi, daha Meclis açılmadan söylenmişti. Ama bu sözler, onları söyleyebilen insan'ın, yeni kurulacak Meclisin kürsüsünde bir ihtilalcı değil, bir devlet adamı olarak belireceğini, önceden gösteriyordu.

BİR DEVLET DOĞUYOR; 23 NİSAN 1920

Bu tarih, Türkiye Milli Kurtuluş hareketinin kendi devletini kurduğu tarihtir. Bu tarihte milli mücadele, artık bir halk hareketi olmaktan çıkmış, bir halk devletinin mihveri etrafında gelişmeye başlamıştır. Bu mihver, Türkiye Büyük Millet Meclisi Hükümetidir ve yarınki müstakil Türkiye Cumhuriyeti, bu halk devletinin tekamülü olarak, tabii temeline oturacaktır.

23 Nisanı biz, pek gereği gibi değerlendirmeyiz sanıyorum. Halbuki Milli Mücadelenin içeriye ve dışarıya doğru özgürlük bayrağını asıl açtığı gün 23 Nisan'dır. 23 Nisan, Milli Mücadelenin artık kendine güvenişidir.

Ankara'da Türkiye Büyük Millet Meclisi 23 Nisan 1920'de açıldı.

MUSTAFA KEMAL PAŞA'NIN MECLİS HAKKINDAKİ DÜŞÜNCESİ NEYDİ, MECLİSTEN NELER BEKLİYORDU

Meclisin açılmasından önceki günlerde Mustafa Kemal'in Meclis hakkındaki görüş ve düşünceleri, ordu ve harplerden gelmiş genç bir askerden, siyasi ve sosyal kültürü, hukuk anlayışı zayıf olması lazım gelen bir savaş adamından beklenmeyecek kadar ciddi ve şaşırtıcıdır.

Ona "cepheye git", yahut " ordu yap, orduyla uğraş" gibi telkinler yapılmıştır. Fakat onun cevapları daima beklenmedik şekildedir. Mesela şu cümleler onundur :

- Önce Meclis, sonra ordu ! Ben, kerameti Meclisten bekleyenlerdenim!

- Kararları zaman verir.

- Bir devre yetiştik ki onda, her şey meşru olmalıdır.

- Bu çölden hayat çıkarmak, bu inhilalden (dağılıştan) bir teşekkül yaratmak lazım.

- Meclis nazariye değil, hakikattir. Hakikatlerin en büyüğüdür. Orduyu yaratacak olan millet, fakat millete niyabetten de millet adına Meclistir.

- Milletimiz çok büyüktür. Yalnız onu toplamak ve sormak lazımdır: Sen esaret kabul eder misin? Ben

onun vereceği cevabı biliyorum. Onun için, korkmamalıyız.

- Cepheye gideymişim? Hayır ! Benim hiç acelem yok! Demirci Efe cephedeymiş! Ala! Ama Mustafa Kemal, Demirci Mehmet Efe olamaz ki ! Onun hareketlerinin mecmu-u kıymeti, vatanseverane bir gösteri sınırını geçemez. Önümüzde bir Misak-ı Milli var ki?..

Doğru. Mustafa Kemal çete değil devlet kurucusuydu.

"Bence Meclis nazariye değil, hakikattir. Evvela Meclis, sonra ordu. Ordu demek, yüz binlerce insan, milyonlarca servet ve varlık demektir. Buna iki üç sahış karar veremezler. Ben kerameti, Meclisten bekleyenlerdenim...

ATATÜRK'ÜN ÇOCUK SEVGİSİ, ÇOCUKLARIN YETİŞTİRİLMESİ VE EĞİTİMİ HAKKINDAKİ DÜŞÜNCELERİ

'Sizler, hepiniz geleceğin bir gülü ve ikbal ışığısınız. Memleketi asıl ışığa boğacak olan sizlersiniz...'

M. Atatürk

Bu konuda ULU ÖNDER ATATÜRK neler söylüyor:

1.Atatürk, çocukları çok seven ve onlara güvenen bir liderdi. Çocukları sevindirmek, onlarla beraber olmak ulu önderimizin en büyük mutluluğuydu. "Çocuklar geleceğimizin garantisidir." Diyen Atatürk, ulusal bağımsızlığımızı ilan ettiği günü de çocuklara armağan etmiştir.

2." Çocuklar ne güzel. Çocuklar ne sevimli, ne tatlı yaratıklar değil mi ? En çok hoşuma giden halleri nedir bilir misiniz? İkiyüzlülük bilmemeleri, bütün istek ve duygularını, içlerinden geldiği gibi açıklamaları."

3."Çocukları severiz. Çünkü çocuklar bizim devamımızdır.

4."Anaların bugünkü evlatlarına vereceği terbiye eski devirlerdeki gibi basit değildir. Bugünün anaları gerekli vasıfları taşıyan evlat yetiştirmek için daha çok aydın, daha feyizli ve daha çok bilgi olmalıdırlar.

5.Kadının en büyük vazifesi evlattır.

6.Gelecek için hazırlanan vazifen evladına hiçbir güçlük karşısında baş eğmeyecek tam sabır ve dayanma ile çalışmaları ve öğrenmeleri çocuklarımızın anne ve babalarına yavrularının tahsillerinin tamamlamaları için her fedakârlığı göze almalarını tavsiye ederim."

SONUÇ OLARAK:

Çocukları çok seven ve onlara bayramı hediye eden Ulu Önder ATATÜRK çocuklardan hangi istekte bulunmuştu:

"Türk çocukları ecdadını tanıdıkça, ona sahip çıktıkça, yine çok büyük işler yapacaktır. Medeniyet ufkunda bir güneş gibi parlayacak ve tarih sayfalarına Türk adı ile yazılacaktır."

Em. Kur. Kd. Alb.
TESUD Adana Şube Üyesi

TÜRKİYE EMEKLİ SUBAYLAR DERNEĞİ
VE
MEDICANA INTERNATIONAL ANKARA HASTANESİ
TÜM SAĞLIK İHTİYAÇLARINIZDA GÜÇLERİNİ BİRLEŞTİRDİ

*Kardiyoloji Muayene (EKG, EKO, Kan Paneli Dahil)
*Üroloji Muayene (Üroflow, İdrar - Kan Tahlili, Prostat Tahlilleri Dahil)
*Kadın Doğum Muayene + Smear Testi
*Göz Muayene
*Katarakt Ameliyatı (Lens Hariç)
*Genel Cerrahi Muayene + Meme USG
*Genel Cerrahi Muayene + Mamografi (Tek taraflı)
*Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon Muayene ve Seanslar
*Sünnet (Sedasyon)
*Beslenme ve Diyet
*Sezeryan Doğum Paketi (Preoplar, 2 Gün Yatış, Bebek İlk Muayene Dahil, Epidural Hariç)
*Normal Doğum Paketi (Preoplar, 1 Gün Yatış, Bebek İlk Muayene Dahil, Epidural Hariç)

Bu branşlarda size özel avantajlardan faydalanmak için Çağrı Merkezimizi arayabilirsiniz.

0850 460 6334
0850 460 MEDI
www.medicana.com.tr

SGK
ÖZEL MEDICANA INTERNATIONAL
ANKARA HASTANESİ
0312 292 92 92
EFQM
Recognised for excellence
4 star - 2012
MEDICANA

İNSANLAR, İNSAN GİBİ YAŞAMALIDIRLAR

*Hamdi KIZGINKAYA

Bu yazı, günümüzde gittikçe yayılan ve hatta güncelleşmeye yüz tutan milli ve milletler arası anarşinin nedenlerini incelemek önleme çarelerine ışık tutmak için hazırlanmıştır.

Geçen asırların gelişmiş ülkeleri, yenilikleri keşfetme, yeni ülkeleri bölüşme, zengin olanaklarını sömürme, insanlarını köle gibi kullanma yarış ve hırsı ile başlangıçta insanlığı sömürenler ve sömürülenler olarak iki gruba ayırmışlar, kendi ülke ve insanlarını işgal ve elde ettikleri yerlerin olanakları ile daha zengin ve mamur hale getirmişlerdir. PARİS metrosu yüzbinlerce Cezayirlinin boğaz tokluğu ile çalıştırılması sonucu kısa sürede Fransızların hizmetine sunulmuştur. Afrika'nın ve işgal edilen ülkelerin kabiliyetli insanları seçilerek kendi ülkelerinde eğitilmişler, bunlar olimpiyatlarda ve uluslararası yarışmalarda kendi asıl ülkelerinin değil sömürücü ülkelerin bayraklarını şeref direklerine çektirmişler vs. vs.

Sömürücü ülkeler kendi insanlarına da işgal ettikleri ülkelerin en verimli ve karlı olanaklarını kullanma imkanlarını da sağlayarak bütün zenginliklerini yerliler aleyhine sömürmüşlerdir.

Zaman içerisinde yerlilerde oluşan kin ve nefret birikimi onları dünya nimetlerinden yararlandırmayanların karşısına ahiretin nimetlerini vaat eden İslami inançlara sığınmayı yeğlendirmiştir. Son dönemlerde gelişen petrol olanakları ve diğer zenginlikler onların gelişmişlerden öç alma hırslarını da körüklemiş, kendi ülke ve insanlarını geliştirmekten ziyade gelişmiş ülkelerin silah üreticileriniteşvikleriyle de aşiretlere de bölünerek huzursuz bir yaşam tarzını tercih etmişlerdir.

Başlangıçta ATATÜRK TÜRKİYESİ'ni örnek alan Ortadoğu ve Kuzey Afrika ülkeleri Türkiye'de başlatılan olumsuzlukların karşısında gene eski aşiret yaşamlarını benimseyerek terör ve anarşiyi tercihe yönelmişlerdir.

Yüzyılların istilacı Büyük Osmanlılıktan hakiki Türkiye'mizi yaratan Atatürk ilke ve İnkılaplarını da göz ardı ederek bağnaz zihniyete özenme, aşiretlere bölünme istemi Türk insanına ihanetten başka bir şey olamaz. Yeni olumsuz gelişmeler karşısında bunları geçmişteki tutumları ile yaratan ülkeler şimdi polisiye ve askeri tedbirlere başvurmaktadırlar.

Kanaatimce bu geçici bir tedbir olur ve huzursuzluğu, bölünmeleri temelinden yok edemez. Bunun sonlandırılmasıntn üç ana çaresi olabilir;

BİRİNCİSİ; Dünya'da silah üretiminin yalnız silahlı ve emniyet güçlerine yeterli seviyeye indirerek bu büyük tesisleri, insanlığın sosyal ihtiyaçları için yeni üretimlere yönlendirmeli,

İKİNCİSİ; işsizliği giderici istihdam olanaklarını yaratmak ve artırmak olmalıdır. Bunun için de kamuda ve özel sektörlerde istihdamı çift vardiyaya çıkararak beşer saatlik daha az ücretli, daha çok istihdamlı bir çalışma sistemi oluşturulmalı,

ÜÇÜNCÜSÜ de; doğum kontrolüdür. Ne olursa olsun yaşlı dünyamız daha fazla insanın kendisini kullanmasını kaldıramamaktadır. Başka gezegenlerde yaşam olanakları bulununcaya kadar böyle bir tedbirden başka da çare yoktur.

Bu tedbirlere karar vermek ve uygulamak insanlığın huzuru ve kurtuluşu olabilir, zordur ama cesaret ister.

İNSAN OLARAK DOĞANLAR

İNSANCA YAŞAMALIDIRLAR.

Em. Tümg.
TESUD Çankaya Şube Üyesi

“O” Öldüğünde Siz Büyürsünüz...

(Babalar gününün anısına...)

*Atilla ÇİLİNGİR**

Bizler dünyaya ayak basarken anne, ya da baba olacağımızın kararını verebilir miyiz?

Tıpkı dişi, ya da erkek olacağımızı bilemediğimiz gibi…

Kuluna can verendir, ‘Yüce Yaratandır’, bu kararı alan.

Ya sonrası?

İşte sonrasında yaşananları; kimimiz **‘anne‘**, kimimiz, **‘baba‘** olarak tadarız. Bu sıfatla yaşar, bu sıfatla canımızdan can olanları, hayatımıza katarız…

Baba olmak kolay mı? Baba olmanın yazılı bir yasası var mı?

Ya da, her babanın yasası ayrı mı olmalı?

Aslında, tüm ilkleri önce ‘anamızla’, onunla birlikte yaşar, o ilk dokuz ayımız da tadarız… Sonrasında ise yine ilk kez onun melek yüzünü tanır, ilk kez onun kucağında ağlar ve ilk kez onun kucağında doyarız…

‘Ana‘ kucağıdır, anne sıcaklığıdır, tüm bu ilklerin adı…

Ama onun da ardında, annemizi, bizleri, gölgesinin altına alan; sarıp sarmalayan, bir çınar kadar ulu bir güç vardır…

Yaşamımızın tüm ilklerinde olan, bu ilklere kol kanat geren, tüm tehlikelerden koruyan, gerektiğinde bu ilkleri oluşturan tüm değerleri için hayatını da feda edebilen…

İşte bu gücün adı, ‘Babadır’.

Kolay mıdır ‘Baba’ olmak?

Babanın temsil ettiği kavram, güçtür, güvendir, sorumluluktur…

Bir babanın hayatı boyunca beyninde, ruhunda ve bedeninde barındırdığı yegâne şey; hayatına, hayat katan tüm ilklerinin oluşturduğu **‘ailesini’** koruyup kollamak, mutluluğunu sağlamaktır…

Hayatının arkadaşı ile tüm bu sorumlulukları hakça paylaşmaktır.

Sevgisini hiç eksiltmeden, öncelikle bu sevgiyi; yuvasının dişi kuşuna, sonrasında ise çocuklarına yaşatmaktır…

Yuvayı kuran anne ise dişi kuş misali; baba da bu yuvayı, güçlü kollarıyla koruyandır…

Öylesine hızlı geçer ki yaşam! Daha bir varmış, bir yokmuş demeden!

O gider, hatıraları kalır! Kimi zaman aklımıza geldikçe, bir çift gözyaşı ile anımsarız…

Kimi zamansa, ebedi istirahatgahının başucuna geçer, dualarımızla onu anar. Bazen de vicdanlarımızı yargılarız!

Ya da, yaşadığı için şükreder, o ulu çınarın gölgesinde alırız soluğumuzu…

Güçlü kolları ile bizleri bir kez daha sevgiyle sarmalamasını bekler, onun gücünden güç alırız…

Kimi zaman ise; geçmişte hiç yaşamamışçasına o kır saçlı, yorgun bakışlı ama bizleri daima gururlu gözlerle, sevgi ile izleyen insanı unutur, geçmişin karanlıklarında bırakırız!

Sonrasında öylesine bir an gelir ki!

Kaçamayız o anın gerçeklerinden, yalnızlığımızın o soğuk yüzünden!

İşte o an’da onu bir kez daha anar, ‘baba’ olmanın ne demek olduğunu daha iyi anlarız…

Yavaş bir fısıltı ile onun adını bir kez daha fısıldarız, sanki bizi affetsin ve varlığı ile hayatımıza güç katsın diyerek!

“Baba” deriz...‘’Babam” diye fısıldarız o güçlü çınara…

Sonra bir anda onun yokluğunu hatırlarız…

Hüznümüzün feryatları karışır, onsuzluğumuzun acısına…

Ve artık o yoktur…’Babasız’ olmanın ne demek olduğunu, o gittiğinde anlarız…

Kaç yaşınızda olursanız olun, babanız yaşıyorsa eğer, siz hala çocuksunuzdur. Unutmayınız ki! “O‘’ öldüğünde siz büyürsünüz…

Tıpkı çınarın gölgesi gibi!

Gün batımında, çınarın gölgesi büyür! Güneş yeniden doğduğunda; çınarın gölgesi yoktur artık…

‘ Babalar’ gününüz kutlu olsun…’

Em. Yb.
Kıbrı Gazisi

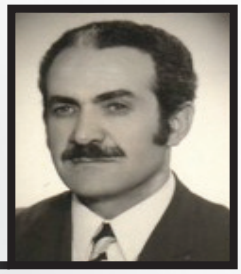
▶ ARAMIZDAN AYRILANLAR

Kederli ailelerine ve arkadaşlarına başsağlığı diler, hizmetlerini saygı ile anarız.
TESUD Genel Merkezi

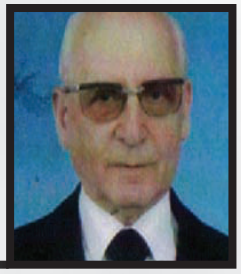
Nail Şeref KORKMAZ
Em. Per.Kd. Alb. (1954-18)
Çankaya Şb. Üyesi
Vefat Tarihi: **27/11/2011**
Adres: Çukurambar 1425. Cad. 1465 Sok. Lale Apt. No:14/30
Çankaya-ANKARA
Tel: (0533) 514 91 95

Sadettin LİVANELİOĞLU
Onursal (Fahri) Üye
Çankaya Şb. Üyesi
Vefat Tarihi: **15/12/2014**
Adres: Şehit İsmail Erez Sok. No:9/8
Maltepe-ANKARA
Tel: (0532) 235 12 91

Vehbi BATUM
Em.P. Alb. (1943-191)
Şişli Şb. Üyesi
Vefat Tarihi: **28/03/2015**
Adres: Konaklar Mah. Ladin Sok. 12A Kapısı D:10
Yenilevent-İSTANBUL
Tel: (0532) 334 11 06

Nazım BUDAK
Em. Top. Kd. Alb. (1952-22)
Konak Şb. Üyesi
Vefat Tarihi: **30/03/2015**
Adres: Oyak Sit. 2/3 Sok. No:13/1
Üçkuyular-İZMİR
Tel: (0232) 246 12 60

Öztekin ORAL
Em. Hv. Yer. Bnb. (1954-114)
Kadıköy Şb. Üyesi
Vefat Tarihi: **01/04/2015**
Adres: Suadiye Mah. Tüccarkatibi Sok. 50. Yıl. Apt. No:8/9
Kadıköy-İSTANBUL

Necati BAŞARAN
Em. Diş. Tbp. Kd. Alb. (1966-5)
Eskişehir Şb. Üyesi
Vefat Tarihi: **20/04/2014**
Adres: Yenice Mah. Kurupınar Sok. No:2 İnönü-ESKİŞEHİR
Tel: (0312) 319 40 32

Nurettin YAŞAR
Onursal (Fahri) Üye
Bursa Şb. Üyesi
Vefat Tarihi: **03/02/2015**
Adres: Hacıseyfettin Mah. Kantar Sok. No:14 Yıldırım-BURSA
Tel: (0224) 327 04 55

A. Mustafa GÜNER
Em. Vet. Alb. (1947-8)
Beşiktaş Şb. Üyesi
Vefat Tarihi: **29/03/2015**
Adres: Hacı Mehmet Sok. İş Bankası Blokları No:24/24 Fenerbahçe
Kadıköy-İSTANBUL

Leman FIRTINA
Subay Eşi
Üsküdar Şb. Üyesi
Vefat Tarihi: **01/04/2015**
Adres: Çamlıca Askeri Huzur Evi
Üsküdar-İSTANBUL
Tel : (0533) 698 90 72

Hasan Hüseyin GÜLBAK
Em. P. Alb. (1943-406)
Kadıköy Şb. Üyesi
Vefat Tarihi: **05/04/2015**
Adres: Rızapaşa Sok. Sevim Apt. No:39/5 Kadıköy-İSTANBUL

RESİM YOK

Cengiz MERİÇ
Em.P. Alb. (1960-112)
Konak Şb. Üyesi
Vefat Tarihi: **07/05/2015**
Adres: General Kazım Özalp Mah. 46/25 Sok. No:20/1 D:2
Karabağlar-İZMİR
Tel: (0232) 247 08 50

İbrahim BUĞLAGİL
Em. Hv. Mu. Alb. (1952-50)
Eskişehir Şb. Üyesi
Vefat Tarihi:**09/04/2015**
Adres: Vişnelik Mah. Öğretmenler Cad. Menekşe Sok. No:13/10
ESKİŞEHİR
Tel: (0222) 225 06 97

Bahattin ÖZBİLEN
Em.P. Alb. (1941-183)
Çankaya Şb. Üyesi
Vefat Tarihi:**14/04/2015**
Adres: Kennedy Cad. No:107/3
GOP-ANKARA
Tel: (0536) 252 26 67

Ferhat GÜMÜŞ
Em. Per. Kd. Alb. (1954-42)
Çankaya Şb. Üyesi
Vefat Tarihi: **16/04/2015**
Adres:100 Yıl İşçi Blokları Mah. 1489. Cad. Seymen Selay Evleri D Blok No:29 Çankaya-ANKARA
Tel: (0532) 694 07 05

H. Cemal ASATEKİN
Em. Lv. Yb. (1939-9)
Bakırköy Şb. Üyesi
Vefat Tarihi:**20/04/2015**
Adres: Florya Kır Serdar Sok. Yıldırım Apt. No:55/5
Bakırköy-İSTANBUL
Tel: (0212) 573 45 18

Fehmi SÜALP
Em.P. Alb.
Kadıköy Şb. Üyesi
Vefat Tarihi: **20/04/2015**
Adres: Fenerbahçe Mah. Cemil Topuzlu Cad. Yeşilkır Sok. No:9/4
Kadıköy-İSTANBUL

Orhan KAYA
Em.Muh. Kd. Alb. (191960-1)
Çankaya Şb. Üyesi
Vefat Tarihi:**24/05/2015**
Adres: İvedik Cad. Derya Apt. No:454/14
Demetevler-ANKARA
Tel: (0532) 493 77 51

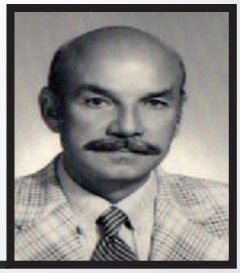
Fatma Mualla ÖZKÖK
Em. Alb. Cevdet ÖZKÖK'ün Eşi
Kadıköy Şb. Üyesi
Vefat Tarihi:**12/04/2015**
Adres: 19 Mayıs Mah. Gülay Sok. Dostlar Apt. No:4/8
Kadıköy-İSTANBUL

RESİM YOK

İsmail Hakkı ŞENYURT
Em. Tuğg. (1944-30)
Çankaya Şb. Üyesi
Vefat Tarihi:**16/04/2015**
Adres: Emniyet Mah. Etiler Sit. E Blok D:5 Etiler-ANKARA
Tel: (0532) 240 63 59

Recep UĞUR
Em.Hv. Alb. (1946-52)
Konak Şb. Üyesi
Vefat Tarihi:**17/04/2015**
Adres: 1479 Sok. No:3/4
Alsancak-İZMİR
Tel: (0232) 421 90 09

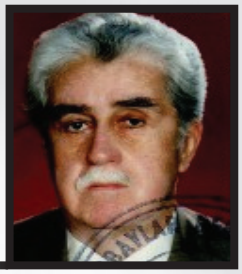
M. Seyfettin TUNAVELİOĞLU
Em. P.Alb. (1943-16)
Kadıköy Şb. Üyesi
Vefat Tarihi:**20/04/2015**
Adres: Acıbadem Mah. Beyazleylaklı Sok. No:9/3
Kadıköy-İSTANBUL

Ahmet AYGÖR
Onursal (Fahri) Üye
Şişli Şb. Üyesi
Vefat Tarihi: **22/04/2015**
Adres: 19 Mayıs Mah. Gürsoylu Sok. Gazel Çıkmazı Manolya Apt. No:4/3 Erenköy-İSTANBUL
Tel: (0535) 771 14 45

Hüdaverdi DURU
Em. Lv. Kd. Alb. (1944-34)
Çankaya Şb. Üyesi
Vefat Tarihi: **23/04/2015**
Adres: Yukarı Öveçler 1235 Cad. No:14/48 Devran Apt. Çankaya-ANKARA
Tel: (0312) 473 39 22

Tahsin AKALIN
Em. Ulş. Kd. Bnb. (1945-19)
Üsküdar Şb. Üyesi
Vefat Tarihi:**02/05/2015**
Adres: Halide Edip Cad. Saadet Apt. No:20/4 Kanlıca-İSTANBUL
Tel: (0216) 322 14 45

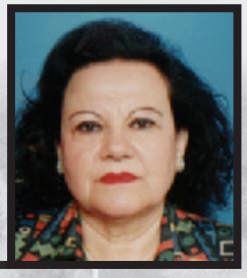
A. Şerif ALYANAK
Em. P.Alb. (1943-235)
Kadıköy Şb. Üyesi
Vefat Tarihi:**05/05/2015**
Adres: Bostancı Mah. Bağdat Cad. Belkıs Apt. No: 472/4 Kadıköy-İSTANBUL
Tel: (0542) 837 50 95

Hamide Melike BULAD
Em. Yb. İsmet BULAD'ın Eşi
Kadıköy Şb. Üyesi
Vefat Tarihi: **06/05/2015**
Adres:Tatlısu Mah. Elalmış Cad. No:65 B Blok K:8 D:41 Ümraniye-İSTANBUL
Tel: (0505) 746 55 61

İffet ÜNVER
Em. P. Yb.Talat ÜNVER'in Eşi
Kadıköy Şb. Üyesi
Vefat Tarihi:**14/05/2015**
Adres: Beylikdüzü Kavaklı Cumhuriyet Mah.Hanımeli Sok. Erdemir Apt. No:29/30 Büyükçekmece-İSTANBUL

Ragıp ÖÇAL
Em.Lv. Kd. Alb. (1973-146)
Üsküdar Şb. Üyesi
Vefat Tarihi: **16/05/2015**
Adres: Mustafa Mazharbey Cad. Burç Apt. 39/16 Selamiçeşme Kadıköy-İSTANBUL
Tel: (0216) 567 90 95

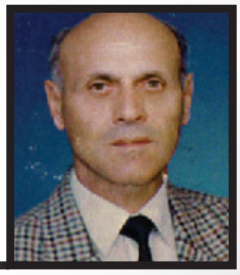
Altan SARI
Em.P. Yb. (1965-318)
Kadıköy Şb. Üyesi
Vefat Tarihi:**26/04/2015**
Adres: Göztepe Mah. Öğretmen Harun Reşit Sok. Onur Apt. D:7 Kadıköy-İSTANBUL
Tel: (0549) 779 14 50

Metin ALFAN
Em. Hv. Mu. Alb. (1957-262)
Kadıköy Şb. Üyesi
Vefat Tarihi:**04/05/2015**
Adres: Kozyatağı Mah. Hilmipaşa Cad. Oyak C Blokları Açelya Apt. No:16/22 Kadıköy-İSTANBUL
Tel: (0532) 701 13 73

Alaettin BANK
Em. P. Alb. (1958-23)
Kadıköy Şb. Üyesi
Vefat Tarihi:**06/05/2015**
Adres: Göztepe Mah. Ressam Salih Erimez Sok. Salihbey Apt. No:59/6 Kadıköy-İSTANBUL
Tel: (0533) 301 95 20

Nilüfer AÇIMUZ
Em. Bnb. Zeki AÇIMUZ'un Eşi
Çankaya Şb. Üyesi
Vefat Tarihi:**08/05/2015**
Adres: Emekli Subay Evleri Yücetepe Mah. B Blok No:34/4 Anıttepe-ANKARA
Tel: (0505) 456 92 53

Osman GEDİKLİ
Em. Dz. Alb. (1948-449)
Kadıköy Şb. Üyesi
Vefat Tarihi:**16/05/2015**
Adres:Feneryolu Mah. Gazi Muhtarpaşa Sok. Dostlar Apt. No:8/17 Kadıköy-İSTANBUL
Tel: (0535) 620 56 54

Cahit NASIRLIOĞLU
Em. Tbp. Alb. (1964-10)
Beşiktaş Şb. Üyesi
Vefat Tarihi: **17/05/2015**
Adres: Kalfa Çeşme Sok. Validağ Sit. 4. Blok No:9 Üsküdar-İSTANBUL
Tel: (0530) 881 82 59

Rahime YILDIZHAN
Em.P.Alb. Hasan YILDIZHAN'ın Eşi
Bursa Şb. Üyesi
Vefat Tarihi: **21/05/2015**
Adres: Ortapazar Cad. Heper Apt.
K:2 D:4 Osmangazi-BURSA
Tel: (0224) 222 05 47

Atilla DUMANLI
Em. P. Kd. Alb. (1962-122)
Çankaya Şb. Üyesi
Vefat Tarihi: **26/05/2015**
Adres: İnönü Mah. 1781. Sok.
Bakent Sit. No:42 Batıkent-ANKARA
Tel: (0312) 250 60 15

Nermin SOYOĞUZ
Em.Alb. Lütfü SOYOĞUZ'un Eşi
Bursa Şb. Üyesi
Vefat Tarihi: **27/05/2015**
Adres: Kaplıkaya Butik Sok.
B Blok No:2/4
Yıldırım-BURSA

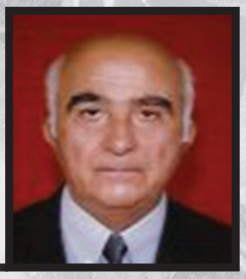
İbrahim Feridun ŞENER
Em.Tnk. Kd. Alb. (1955-5)
Çankaya Şb. Üyesi
Vefat Tarihi: **28/05/2015**
Adres: Şeyh Şamil Mah. 173. Sok.
No:12/13 Eryaman-ANKARA
Tel: (0542) 415 87 00

Ahmet TÜFEKÇİOĞLU
Em.Muh. Kd. Alb. (1940-20)
Çankaya Şb. Üyesi
Vefat Tarihi: **03/06/2015**
Adres:Güvenlik Cad. Defne Sok.
Berrak Apt. No:2/6
A.Ayrancı-ANKARA
Tel: (0312) 428 49 50

İhsan Sabit KANRA
Em. İs. Yb. (1951-26)
Pendik Şb. Üyesi
Vefat Tarihi: **06/06/2015**
Adres: Batı Mah. Leylak Sok. Leylak
Apt. No:5/4 Pendik-İSTANBUL
Tel: (0216) 354 34 13

Hayrettin ÖZKUR
Onursal (Fahri) Üye
Bakırköy Şb. Üyesi
Vefat Tarihi: **23/05/2015**
Adres: Sakızağacı Mah. Revnaklı
Sok. No:26/1 Fındıklı Apt.
Bakırköy-İSTANBUL
Tel: (0212) 543 18 25

Hüseyin Sabri İLTER
Em. Per. Alb. (1954-81)
Beşiktaş Şb. Üyesi
Vefat Tarihi: **26/05/2015**
Adres: Ferah Mah. Natoyolu Cad.
Çamlıca Ekşioğlu Sit. No: E-59
D:23 Çamlıca-İSTANBUL
Tel: (0216) 328 90 62

Celal Kadri BİLGEN
Em. Plt. Kur. Alb. (1948-3)
Çankaya Şb. Üyesi
Vefat Tarihi: **27/05/2015**
Adres: İlkadım Mah. 747. Sok.
Parkvadi Evleri C-4 Blok No:12/13
Çankaya-ANKARA
Tel: (0312) 461 14 18

Nevzat ŞENYER
Em. Mu. Kd. Alb. (1957-63)
Rasimpaşa Şb. Üyesi
Vefat Tarihi: **29/05/2015**
Adres: Bağdat Cad. Hasan Amir
Çıkmazı No:9/3 D:14 Kızıltoprak
Kadıköy-İSTANBUL
Tel: (0216) 346 89 59

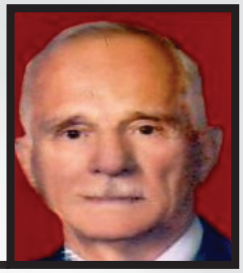
İbrahim AYKAÇ
Onursal (Fahri) Üye
Çankaya Şb. Üyesi
Vefat Tarihi: **05/06/2015**
Adres: Hilal Mah. 675. Sok. No:18/8
Çankaya-ANKARA
Tel: (0533) 520 45 22

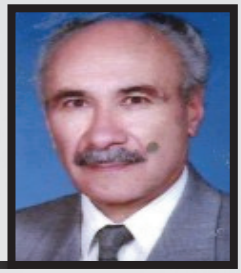
Turhan AYHAN
Em. Hv. P. Kd. Alb. (1957-176)
Çankaya Şb. Üyesi
Vefat Tarihi: **08/06/2015**
Adres: 46. Sok. No:24/8
Bahçelievler-ANKARA
Tel: (0533) 513 57 55

Nurettin Vahap ALKANAT
Em. J. Kd. Alb. (1948-23)
Çankaya Şb. Üyesi
Vefat Tarihi: **09/06/2015**
Adres: Süleyman Bey Sok..
No:31/13 Maltepe-ANKARA
Tel: (0312) 230 66 00

M. Kadri BİLGEN
Onursal (Fahir) Üye
Çankaya Şb. Üyesi
Vefat Tarihi:**12/06/2015**
Adres: Duyu Sok. No:35/26
Çankaya-ANKARA
Tel: (0532) 468 00 27

Selahattin AYDINOĞLU
Em. Hv. Kur. Alb.(1942-50)
Pendik Şb. Üyesi
Vefat Tarihi:**19/03/2015**
Adres: Hava Evleri Meşeli Sok.
No:9 Kartal-İSTANBUL
Tel: (0216) 353 36 38

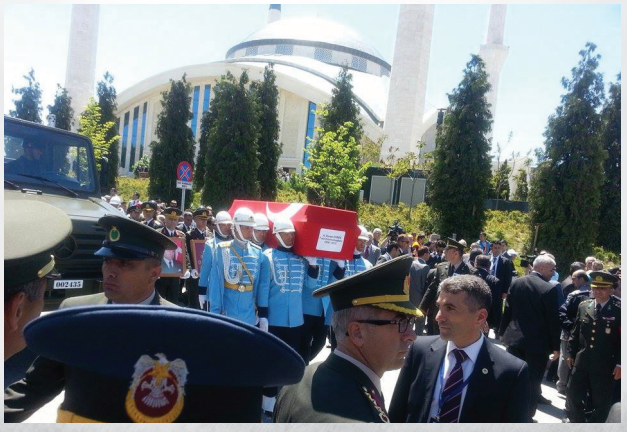

Mustafa KARAOĞLAN
Em. Müh. Kd. Alb. (1947-8)
Beşiktaş Şb. Üyesi
Vefat Tarihi:**22/06/2015**
Adres: Ayazağa Oyak Sit. 8. Blok B
Giriş D:6 Sarıyer-İSTANBUL
Tel: (0536) 677 19 52

Emekli Orgeneral Ahmet Kenan EVREN Vefat Etmiştir.

7'nci Cumhurbaşkanı ve 17'nci Genelkurmay Başkanı Emekli Orgeneral Ahmet Kenan EVREN 09 Mayıs 2015 tarihinde vefat etmiştir.

Emekli Orgeneral Ahmet Kenan EVREN'in cenazesi; 12 Mayıs 2015 tarihinde Ahmet Hamdi AKSEKİ Camii'nde kılınan öğle namazını müteakip Devlet Mezarlığı'nda toprağa verilmiştir.

Türkiye Emekli Subaylar Derneği (TESUD) olarak cenaze törenine katılım sağlanmıştır.

TESUD GENEL MERKEZ YÖNETİM KURULU

Kıbrıs Gazisi Emekli Tuğgeneral Nuri GÜNEŞ Vefat Etmiştir.

TESUD Eski Yönetim Kurulu Üyesi ve eski 2'nci Başkanı Kıbrıs Gazisi Emekli Tuğgeneral Nuri GÜNEŞ 11 Mayıs 2015 tarihinde vefat etmiştir.

Değerli meslektaşımıza Allah'tan rahmet, kederli ailesi, yakınları ve tüm emekli subaylarımıza başsağlığı ve sabır dileriz.

Değerli arkadaşımızın cenazesi 13 Mayıs 2015 Çarşamba günü öğle namazını müteakip Kocatepe Cami'nden son yolculuğuna uğurlanmıştır.

TESUD GENEL MERKEZ YÖNETİM KURULU